

رۆمان

كورس بابائي

ئسهمسشسهو فرم<u>نسكناك</u> دهرژنسسكيك منتدى إقرا الثقافي

منتدی إفرا التفاقي www.iqra.ahlamontada.com

وهرگيران: كويستان صائح

GOLDEN-

كت<u>ٽي</u>خانەس **ڪۆلدن بووك** بن وباپ و بناوكردنووه 07701598762 - 07501444434 **FG**oldenbook @ktebfroshe warzer

كورس بابائى

ئەمشەو فرمىسكىك دەرژىت

وەرگێڕانى كويْستان صاڵح

4.41

ناوی کتیب: ئهمشه و فرمیسکیک ده پرژیت بابهت: روّمان نوسین: کورس بابائی وهرگیران: کویستان صالح تایپ: وه رگیر دیزاین: هه ریّم عوسمان تیراژ: (۲۰۰۰) دانه بلاو کراوه: گولدن بووک چاپ: چاپخانه ی چوار چرا نرخی ۲۰۰۰ دینار

لەبەرىدەبەرايەتى گشتى كتىبخانە گشتىيەكان ژمارەي سىپاردنى (۱۹۹۷)ى سالى (۲۰۱۲)ى پىدراوە

بەھمەنى ئازىز،

کچ تهنیا یه ک دلّی ههیه و ئهگهر به که سیّکی بدات ههرگیز ئه و دلّه نابیته هی که سیتر.

دلى منيش بەوشىيوەيە.

٥

لەدووايين خولەكەكانى كيشكى شەوانە، كەسىك بەتەلەفۆن ئاگادارى كردمەوە لەشەقامى سپەند كەسىك كوژراوە، دواتر بى ئەوەى روونكردنەوەى زياتر لەمبارەوە بدات، تەلەڧۆنەكەى داخستەوە. دەستبەجى بەتەلەڧۆن لەبنكەى بۆلىسى گەرەكەكە سەبارەت بەو رووداوە پرسىيارم كرد و ئەوان پشتراستيان كردەوە. بەخىزايى لەگەل وينەھەلگرى رۆژنامە بەترۆمبىل بەمەبەستى ئامادەكردنى ھەوال رۆشتىنە شوينى رووداوەكە. لەگەل ئەوەى ھىشتا رۆژ نەبووبوويەو، ژمارەيەكى زۆر كەتازە لەخەو ھەستابوون، لەبەردەم ئەو مالەى كەسەكەى كەتازە لەخەو ھەستابوون، لەبەردەم ئەو مالەى كەسەكەى ئىتوگويان دەكرد. بەخىرايى بەھۆى يەكىك لەدراوسىكانەوە ئاگاداربوومەوە كەدەلىن پياوپك ژنەكەى كوشىتووە و ھەلاتووە.

لهم کاته دادوهری فریاکه وتنی پزیشکی دادوهری هاته شوینی رووداوه که و دوای ئه و ترومبیلی لیکوله ریش

دوای و ته کانی پزیشکی دادوه ری، لیکو له ر، لیکو لینه و ه یه کشتگیری بر پروونکردنه وهی هر کاری کوشتنه که ده ستپیکرد و له به ر ئه وه ی بکوژ هه لا تبوو، لیکو له ر، لیکو لینه وه کانی له در اوسیکانی ئه م پروداوه ده ستپیکرد. چه ند که سله در اوسیکان به لیکو له ریان پاگه یاند کو ژراوه که ناوی شه هلایه و له گه ل هاوسه ر و مناله که ی له م ماله دا ژیانی به سه ر بردووه. مناله که ی پیشتر به هری که مته رخه می دایکی که و ته ناو

بوو، كوژراو مەست بووه.

حهورزه که و خنکا و هاوسه ره که ی شه هلا له سه فه ره. به لام ژنیک که در اوسینی دیوار به دیواری شه هلابوو، به لیکوله ری راگه یاند شه وی رابردوو (به همه ن) هاوسه ری کوژراو له سه فه رگه رابوویه و و نه و چه ند خووله کی پیش رووداوه که ده نگی شه پ و هه رای نیوان نه و ژن و میرده ی بیستووه. نه م ژنه، دواتر زیادی کرد له و کاته وه ی نه م ژن و پیاوه ها توونه ته م که په که به زوری کیشه یان بووه و نه گه ری هه به همه ن به ره به به نوری کیشه یان بووه و نه گه ری کوشتبیت. له و ساتانه ی لیکوله ر، کوتایی به لیکولینه و له در اوسیکان ده هینا، لیپر سراوانی ناسایش، لیکوله ریان ناگادار کرده و که به همه ن الیپر سراوانی ناسایش، لیکوله ریان ناگادار کرده و که به همه ن هاوسه ری کوژراو، خوی به بنکه ی پولیس ناساندووه و لای نه فسه ری کیشک دانیناوه به وه ی شه هلای ژنی خنکاندووه به لام سه باره ت به هوکاری کوشتنه که هیچ وه لامیکی نه داوه ته وه.

بهدوای ئهم زانیارییه، لیکوّلهر فهرمانی گواستنهوهی جهنازهکهی بن پزیشکی دادوهری دهرکرد و ساتیک دواتر جهنازهی شههلایان لهناو قهرهبالغی و دهنگهدهنگی ئامادهبووانی بهردهم مالهکه بهتروّمبیلی فریاکهوتن بن پزیشکی دادوهری گواستهوه. پوّلیسهکان بلاوهیان بهخهلک کرد و لیکوّلهر بهمهبهستی لیکوّلینهوه لهکوژرانی شههلا بهرهو بنکهی پوّلیس بهریکهوت.

لهسووچی ژووری ئهنسهری کیشک، لهسهر کورسییه کی دارین، گهنجیّکی قوّز، کهنیگهرانی و ناپهحهتی لهپوخساری دهباری و دهباری و دهبیندا، دهباری و دهبیندی ئاسنین بهدهسته کانیه وه دهبیندا، دانیشتبوو. له گهل گهیشتنی لیکوّلهر بهمهبهستی پیزگرتن لهشویّنه کهی ههستا و بی ئه وه ی هیچ بلیّت، دووباره دانیشته وه. ئهنسهری کیشک له گهل پیدانی وه رهقه ی لیپرسینه وه به لیکوّلهر، وتی: تاوانبار دانی به کوشتنی ژنه کهیدا ناوه و کهمترین پوونکردنه وه ی سهباره ت به نه نجامدانی ئه م تاوانه نه کردووه و لهههموو قوناغه کانی لیپرسینه وه، بیده نگی هه لبژاردووه. لیکوّلهر دوای وه رگرتنی وه رهقه کانی لیپرسینه وه له نه فسه ری کیشک، پوشته ژووریکی دیکه و فه رمانیدا به همه نیش ببه نه نه و ژووره.

ماوهی یهک کاترمیزی بهردهوام لیکولهر، لیکولینهوهی لهگهل ئهو گهنجه کرد بهلام ئهو بهدریزایی ئهو ماوه تهنیا دهیوت من هاوسهرهکهم کوشتووه و هیچی دیکهم نییه بیلیم. پیداگرتنی لیکولهر بق هینانه قسه ی گهنجه که سوودی نهبوو و سهرئه نجام کاتیک ههستی بهوه کرد لهبهر چهند هوکاریکی تایبه ت ئهم گهنجه ئاماده نییه قسه بکات، فهرمانیدا بق زیندانی دادگا بیگوازنه وه.

دوای ئهم فهرمانه، لیکوّلهر بنکهکهی بهجیّهیشت و لیپرسراوانی پوّلیس، تاوانباریان بهتروّمبیلی تایبهت بهرهو زیندانی دادگا برد لهکاتیکدا هیشتا دهستبهندهکانی بهدهسته و بوو. چهند خولهک دواتر ئهویان تهسلیم بهلیپرسراوانی زیندانکرد.

من دوای ئاماده کردنی وینه و ههوالی کوشتنه به بر پرزنامه گهرامهوه و لهکاتیکدا هیشتا بیرم لهم رووداوه کارهساتباره دهکردهوه، ههوالهکانم ریکخست و برچاپکردن تهسلیمی سهرنووسهرم کرد. لهگهل ئهوهیشدا سهبارهت بهبارودوخی تاوانبار و بیدهنگی ئهو لهبهرابهر پرسیارهکانی پولیس و وته ی دراوسیکان سهبارهت بههوکاری کوشتنه که روونکردنه وه ی پیویستم نووسی و بو ئیواری لهروژنامه کهدا چاپ و بلاو کرایه وه.

تامهزر قر بووم بهدواداچوون بق هۆكارى ئهم تاوانه بكهم چوونكه پیشتر كهس بهم راشكاوییه دانی بهتاوانه كهیدا نه نابوو بی ئه وهی باسی هۆكاره كهی بكات. له و چهند جار پهیوه ندییهی له گهل لیكوّله ره دا گرتم وتی: بهداخه وه ههرچهند چهندجاریكی دیكه لیكوّلینه وهم له گهل ئه و گهنجه كردووه به لام هیشتا سه باره ت به هوّكاری كوشتنه كه هیچی نه هیناوه ته سه رزمان و ته نیا و ته ی دراوسینكان هاوپیچی د قسیه كهی كراوه و له به ر

ئەوەى ئامادە نىيە چۆنيەتى رووداوەكە بگىرىتەوە، دۆسىەكەى بۆ دادگا دەنىرم تا لەوى راستىيەكان دەركەويىت.

رۆژى شەممە دادگايى بەھمەن دەستىپىكرد و بەھەمانشىيوە كەپىشىبىنى دەكرا، يەكەم دانىشىتنى دادگا زياد لەرادە قەرەبالغ بوو و لەدانىشىتنەكانى دواتر ھەرجارەو ژمارەيەكى زۆرترى خەلك ئامادەى دانىشىتنەكە دەبوون بەلام بەھمەن لەتەواوى ئەم دانىشىتنانە بىدەنگى ھەلبرارد تا ئەوەى دادگا دواى سى

دانیشتن رایگهیاند بهیانی کوتا دانیشتنی خوّی بهریوه دهبات بو ئهوهی بریاری کوتایی سهبارهت بهتاوانبار بدات.

بهیانی پۆژی دواتر لهبهر ئهوهی دهمزانی کۆتا دانیشتنی دادگایه و ئهم دانیشتنه زیاد لهراده قهرهبالغ دهبیت، زووتر لهروژانی ئاسایی روشتمه روژنامه و جگه لهسهرنووسهر و چهند فهرمانبهریکی دیکه، هیشتا ئهوانی دیکه نههاتبوون. پرووداوهکهم بو سهرنووسهر باسکرد و ئهوسا لهگهل وینهههاگرهکه بهرهو هولی دادگا بهریکهوتین تا لهکوتا دانیشتنی دادگا بهشداری بکهم.

کاتیک گهیشتمه بهردهم دهرگای هۆلی تاوانهکان، قهرهبالغییهکی زورم بینی کهبههوّی نهبوونی جی، لهپشت دهرگاکانه وه مابوونه وه. لهناو قهرهبالغییه که تیپه پین و هاوری لهگهل وینههه لگر روشتینه ناو هوّله که و لهکورسییه کانی پیشه وه کهپیشتر بو روژنامه نووسان و پهیامنیران ئاماده کرابوو، دانیشتم.

هزله که لیوانلیو بوو له خه لک، ته نانه ت یه ک کورسی خالی نه ده بینرا. پزلیسه کان له به رده م ده رگاکه و هستابوون تا پیگربن له هاتنه ژووره وه ی که سانه ی خوازیاری بیستن و بینینی دادگاییکردنه که بوون. ئه گهری هه یه له میژووی دادگاییکردنی تاوانه کان، قه ره بالغی له مشیوه بی وینه بیت و ئه وانه ی

لەدەرەوەى ھۆلەكە بوون، جوينيان بەخۆيان دەدا كەبق بەيانى كەمتك زووتر نەھاتوون تا جنگە بگرن بەلام چارە نەبوو و دەبوا تا ئاشكرابوونى ئەنجامى دادگاييەكە لەدەرەوەى ھۆلەكە چاوەپوان بن. لەم كاتەدا بەفەرمانى سەرۆكى دادگا دەرگاى ھۆلەكان بەستران بق ئەوەى دادگاييكردنەكە دەستىنىكات.

ئیره دادگایه که بن دیاریکردنی چارهنووسی تاوانباریک دهستپیدهکات و منیش وهک بینهریک لهناو خه لکان دانیشتووم.

لهسووچنکی دادگا دادوهرهکان بهجلوبهرگی رهسمی پالیان بهکورسی سهروکایهتییهوه داوه و ههمووان چاوهروانی فهرمانی سهروکی دادگان. ساتیک دواتر دهنگی وشکی چهکوشی سهروکی دادگا لهناو قهرهبالغی ئامادهبووان دهنگیدایهوه و خهلکی ناچار بهبیدهنگیکرد.

ئەمرۆ چوونكە دوواين دانيشتنى دادگايى بەھمەن بوو، ژمارەيەكى زۆر لەدانيشتنى دادگا بەشدارىيان كردبوو تا بزانن چارەنووسى تاوانبارىك كە تا ئىستا لەھەموو دانىشتنەكانى دادگا بىدەنگ بووە جگە لەوتنى چەند وشە كەمن بكوژى ژنەكەمم، بەكوى دەگات.

بق دووهمجار، چهکوشی سهرقکی دادگا لهمیزهکه درا. ههناسه لهسینهکاندا توند بوو، بیدهنگییهکی قورس بالی بهسهر هقلهکهدا کیشا. سەرۆكى دادگا بەدەنگى بەرز وتى: زىندانى ژمارە ٤٤٩

پیاویکی بالابهرزی قر ئالۆزكاو لهشوینی تاوانباران ههستا و دووباره دانیشتهوه.

دەنگەدەنگى سەير لەناو خەلكان بەرز بوويەوە.

ژنان و کچان دهیانوت: بهدبهخته، پی ناچیت بکوژ بیت.

لهم کاته دا سهر قکی دادگا خه لکانی ئاگادار کرده وه لهده نگه ده نگ و نانه وهی قهره بالغی خویان به دوور بگرن، دواتر به ده نگی به رز و ئارام پوویکرده تاوانبار و وتی:

بهپنی به لگه کانی ناو دوّسییه که ت و بهپنی شایه تی دراوسیکان و ههروه ها دانپیانانی راشکاوانه ی خوّت، تاوانباری کهماوه یه ک لهمه و به رهاوسه ره ده و لهمه نده که ت کوشتووه. ئایا دان به گوناحه که ی خوّتدا ده نییت.

هیشتا پیاوی زیندانی پهچهکرداری لهبهرابهر وتهکانی سهروکی دادگای نیشان نهدابوو کهداواکاری گشتی لهشوینهکهی ههستا و وتی:

سهر قکایه تی به پیزی دادگا، به سهره نجدان به وه ی ئه مرق دو واین دانیشتنی دادگاییکردنی تا وانباره، ده مه و یت پیشکه م پیبدریت چه ند و ته یه که پیشکه ش بکه م.

دواتر بهدهنگی ژنانه که لهرزینی پیوه دیاربوو، وتی:

وهک خوتان ئاگادارن، بهپنی یاسا کهسینک بهئهنقهست کهسینکی دیکه بکوژیت، دهکوژریتهوه. نهزم و ئاسایشی کومه نگا دهخوازیت یاسا سهبارهت بهقاتله کان بهتووندترین شیوه جیبه جی بکریت تا ببیته وانه بو کهسانی دیکه و لهدووباره کردنهوهی ئهم تاوانانه خویان بهدوور بگرن. بهسهرنجدان بهمه پیویسته ئاگادارتان بکهمهوه کهدادوهره بهریزه کان دهبیت ره چاوی ئهمه بکهن: ئهو بکوژهی ئهمپر لهپیشگای دادیه روهری ئاماده بووه، تاوانباریکی دلره قه که بهویه ی بیره حمی و وه حشیگهری، ژنه گهنج و بی گوناحه کهی کوشتووه. ئهو لهتهواوی دانیشتنه کانی دادگا گوناحه کهی هالبرژاردووه و سهباره ت به هو کاری کوشتنی ژنه که به هیچ نالیت.

هسهمسووان دهزانسن بیدهنگی بینزارکهری تاوانبار لهدانیشتنهکانی دادگا، دادوهرهکانی بیزارکردووه و من دلنیام ئه و دهیهویت بهمشیوهیه بهدادوهره بهریزهکان بلیت من شیتم و بق ئهم شیتییه، بیدهنگی ههلبژاردووه و بهسهرنجدان بهم خاله که لهدوسیه قهزاییهکانی دادگا زورجار بینراوه ههندیکات تاوانباران بق ههلاتن لهسزا ئهو کارانه دهکهن و نهم تاوانبارهیش ئهم ریگهی گرتوتهبهر و دلنیام ئهمجارهیش بیدهنگی خوی ناشکینیت، لهبهر ئهمه پیشنیار دهکهم دادوهره

به پیزهکان بر جیبه جیکردنی داد به وه ری و ریگرتن له پشیوی له کومه لگا بریاری خویان بفه رموون و له گه ل نه وه پشدا بیریان بیت بو تاوانبار سیزای له سیداره دان به پینی یاسای سیزای گشتی، دیاریکراوه.

داوكارى كشتى بيدهنگ و لهشوينهكهى دانيشت.

چاوی ئامادهبووان بهرهو تاوانبار سوورا. بهههمانشیوه کهخهمیکی بی کوتایی لهروخساری شهپولی دهدا، بزیه کی نهرم و گالتهئامیزانه لهسهر لیوهکانی نهخشی بهست. دواتر لهکاتیکدا چاوه خهمبارهکانی بریبووه دادوهرهکان، بهئارامی لهشوینه که ی ههستا.

بيدهنكى بالى بهسهر دادگادا كيشا بوو.

تاوانبار له کاتیکدا به دهنگی له رزؤک چه ند و شه یه کی نه شیاو بق تیگه یشتنی هینایه سهر زمان، لیوه کانی ته پ کرد و دواتر به دهنگیکی ئارام و له سه رخق ده ستیپیکرد:

به پیز سه رقک دادگا، دادوه ره به پیزهکان، گه نجیکی نهم کومه لگایه م، کومه لگایه که که کوه کی دادوه ر و نیوه ی خه لک به شیکن لینی. نها به تومه تی کوشتن له پیشگای داد په روه ریدام و باله زیرینه کانی فریشته ی داد په روه ری له پیش چاوه کانم ده بینم که مزگینیم پیده ده ن داد په روه ری هه میشه زیندووه.

داديهروهري!

به لی، دادپهروه ری زیندووه و منیش له و که سانه ی ئهم ئهرکه د ژوارهیان لهئه ستودایه داوا ده کهم گوی له و ته کانم بگرن و دواتر فه رمان و بریاری پیویست ده ربکه ن.

خویندهواریم نییه، به لام به و مانا نییه که ده رسم نه خویندبینت، نه وانییه، به لکو دهمه ویت بلیم ئاستی خوینده واریم ناگاته ئاستی ئیوه که ده تانه ویت حوکمینک ده ربکه ن. مافی خومه، چوونکه خویندنی دواناوه ندیم به نیوه ناچل به جیهیشت به لام به مئاسته یش، به ناچاری خوم به رگریکردن له خوم ده گرمه ئه ستق و له کوتا دانیشتنی دادگا قسه کانم ده که م.

شهرمم لهخه لک ده کرد له وه ی راستییه کان بلیم به لام ئیستا هه ست ده کهم ئه مه هه له بوو چوونکه خه لکیش به شیکن لهم کومه لگایه، کومه لگایه ککه زور خیرا منی له دواناوه ندی راونا و هاو پولییه کانمی گهیانده شوینه به رزه کان. نه مه ما فی خویانه چوونکه نه وان ده رسیان خویند و من نه مخویند و ده بیت سزاکه ی و هربگرم.

من دوای خویندنگا، وانه کانم له ناو ئهم کومه لگایه که ئیوه ی خه لک پیکی ده هینن، خویند و ئهم کومه لگایه بوو پشتی شکاندم و من له ناو تاریکییه کانیدا له ناوچووم. لهم کومه لگایه دا بوو ده نگی خه لکانی سته ملینکراو و بی گوناحم بیست و له گه ل ئه وان بوومه یه کو بریارمدا بیمه هاوپؤلی ئه وان و ده رس بخوینم.

به لام ئهم وانه، وانه یه نهبوو پیویستی به ماموستا و خویندنگا هه بیت چوونکه گهوره ترین ماموستاکه ی کومه لگا بوو.

من ئەر ھاوپۆلىيانەى لەكۆمەلگا بەدەستىم ھىنابور، ھەمورمان يەك بريارمان بور، ئەرەپش بەدىھىنانى خەرنەكانى گەنجىمانە. خەزمان دەكردئىمەپش وەك كەسانى دەسترۆپشتور و دەرلەمەند چىژ لەژيان وەربگرين. دەمانويست ئىمەپش بەھەبورىنى ترۆمبىل و پارە و قىلا لەرىزى ئەر كەسانەدابىن كە لەم شىتانە كەلكيان وەردەگرت.

به لام ئه نسبووس ئیمه گوناحکار بووین و گوناحه که مان نهبوونی واسته و پاره بوو، ئه گهری هه یه ئه گهر منیش ئه و دوو شته م ده بوو ئه مرق له جینگه ی تاوانبار دانه ده نیشتم و خه و نه زیرینه که یشم به مشیوه یه له قور نه ده چه قی.

دهستهیه که پنیان وایه له ژیاندا چاره نووس بوونی نییه و مرزق هه رچی ده کات، خوّی ده یکات، به لام ئهمه ئه گه ر تا راده یه که راست بیت، له سه داسه د راست نییه. میروویک که دوای بیست جار هه لگه ران و که و تنه خوار له دیوار، ده نکه گه نمینک ده گه یینینته هیلانه که ی، هه و لینکی ماندوونه ناسانه ی بغ سه رکه و تن نه نجامداوه به لام نه گه ر نهم میرووه گرفتاری لافاویکی خروشان بیت، ده توانیت چی بکات.

منیش که و تمه نه و بارود و ه او او ی خروشان اه که ل خوی بردم بی نه وه ی ته نانه ت هیوام به ژیان هه بینت، به لام زیندو و مامه وه. به هه مانشیوه که نه گه ری هه یه میرو و به ریکه و ته ناو نه و لافاوه به ته خته ییکه وه بلکیت و اله مه رگ رزگاری بیت، منیش اله ده ریای کومه لگا اله مه رگ رزگارم بو و هه رجه ند وه ک خوتان ده بینین نه مرق وه ک بکوژیک دادگایی ده کریم.

داواتان لیکراوه بریاریکی دلنیاکهرهوه دهربکهن و مهحکومم بکهن.

بق، چوونکه بیدهنگ بووم، ئایا ئهگهر کهسینک نهیتوانی قسه بکات دهبیت بهخیرایی حوکمی سیدارهی بق دهربکهن؟

نیوه پیم بلین ئهگهر کهسینک زمانی بهسترابیت و نهیتوانی لهبهر ئابرووی بهرگری لهخوی بکات، دهبیت بمریت و دوو بهردی فهراموشی بکریته کیلی گورهکهی.

ئیوه بهردهوام باسی دادپهروهری دهکهن به لام نازانن قسه کردن لهدادپهروهری به جغرریک لهجغرهکان نادادپهروهرییه.

دادپەروەرى!

راستی چهند وشهیه کی قهشه نگ و جوانه به لام به داخه و هیچ که سینکدا به مانای راسته قینه ی و شه ده ستناکه و یت و یاسا مروییه کان هه رگیز ناتوانن به مانای راسته قینه ی خوی جیبه جینی بکه ن.

ئهی دادپهروهری! لهبهرتق لهسنگی خقیان دهکوتن و ئاژاوه دهنینهوه به لام هیچکات ئاماده نین دان بهوهدا بنین بهناوی دادپهروهری چ تاوان گهلیک و چ کار گهلیکی قیزهون ئهنجام دهدهن.

ئەمرۆیش بەناوی دادپەروەری داواکرا حوکمیک سەبارەت بەمن دەربکریت و بەدلنیاییەوە بەدەرکردنی حوکمهکه، بەبۆچوونی ئیوه دادپەروەری جیبهجی کراوه.

وترا جیبه جیکردنی حوکمی سیداره، تاوانه کان کهم ده کاته وه به لام زورجار بینراوه به یانییه ک که سیک له سیداره دراوه و شهوه که ی، که سیکی دیکه کوژراوه.

ئەمرىق لەياساى ولاتە پېشكەوتووەكان حوكمى سىدارە ھەلوەشاوەتەوە و دادوەرەكانىش دەبئىت رەچاوى ئەم خالە بكەن ھەموو ئەو كەسانەى وەك قاتل لەدادگاكان دادگايى دەكرىن، وەك قاتل لەدايك نەبوون.

من نالیم حوکمی سیداره جیبهجی مهکهن، دهلیم لیکولینهوه لهمبارهوه بکهن و بزانن هوکاری کوشتنهکه چییه؟ ئیوه که بهپیی یاسای سزادانی گشتی، بو ههر بکوژیک داوای حوکمی سیداره دهکهن، ئایا بیرتان لهوه کردوتهوه ئهگهری ههیه پورژیک بوخوتان بارودوخیکی ئهوتو بیتهپیش بهشهقهزللهیهک کهسیک بکوژن، ئایا لهوشیوهدا ئیوهیش دهبیت لهسیداره

بدرین؟ ئهمانه ده لیم بابهتی کوشتنه کان روون ببیته و لیکو لینه و هی پیویست ئه نجام بدریت. یاسا به بروای من ده بیت بق بکوژه راسته قینه کان جیبه جی بکریت نه ک بق هه رکه سیک به بکوژ بنا سریت له کاتیکدا گونا حکاریش نییه.

باشتر وایه لهم بابهته تایبهتانه، چاوپیاخشاندنهوهیهک بهیاسادا بکریت چوونکه من تهنیا تاوانباریک نیم لهم دادگادا، دادگایی دهکریم و بهدلنیاییهوه دوای من و پیش منیش چهندین دادگایی دیکه ئهنجامدراوه و دهدریت.

هـهمـووتـان چـاوه روانـن خـقم هـقکاری کوشتنه که روونبکهمه وه، له کاتیکدا ئه رکی ئیوه یه لهمباره وه لیکو لینه وه بکه ن بی ئه وه ی پیویستتان به من بیت.

ئیوه جیبهجیکردنی یاسا بهناوی دادپههروهری وهک سهرکهوتنیکی گهوره بۆخۆتان لهقه لهم دهدهن به لام ئایا تا ئیستا بیرتان کردۆتهوه ئهگهر هه له بکهن، چی روودهدات؟ بهدلنیاییه وه هیچ!

چوونکه حوکمتان دهرکردووه و چیتر شیاوی گهراندنهوه نییه.

لهگهل ئەوەيشدا ئەم وتانە لەبەر خۆم نىيە بەلكو لەبەر ئەو كەسانەيە لەداھاتوو لەم دادگايانە دادگايى دەكرين. دەبيت لەبىرى ئەواندا بين!

لهم کاته دا داواکاری گشتی به نیشانه ی نارازیبوون له شوینه که ی هه ستا و روویکرده سهر قکی دادگا و وتی: به ریز سهر قک، تاوانبار له بابه ته که لایداوه. باشتره له جیاتی ئه و قسانه، با به ته سه ره کنیه که روونیکاته وه.

تاوانبار بهساردی سهیریکی داواکاری گشتیکرد و وتی:

نه، لهبابه ته که لامنه داوه و بابه ته که سهره کییه پهیوهسته

بهم شتانهی ئیستا باسمکرد. مه گهر به کوشتن تاوانبار نه کراوم

و نابیت دووایین بهرگرییه کان له خوم بکهم، که واته ده بیت ئه و

ئازادییهم پی بدریت زهینی دادوه ره کان به و بابه تانه ی له هه ر

کوشتنیک دا دینه پیش، ئاماده بکهم، له به ر ئه وه ی ئه و بابه تانه ی

به لاوه کی ناوی ده به ن به ته واوی پهیوهسته به م دانیشتنه وه و

له به رئه وه راشکاوانه ده لیم له بابه ته سه ره کییه که لامنه داوه.

بهههرحال داوا لهدادوهره بهریزهکان دهکهم سهرنج بدهن بهوتهکانم. لهراستیدا ئهوه بهسهرهاتی ژیانی منه و وهک دووایین بهرگری لهم دادگایه دهیگیرمهوه و دهکریت بق بینهران و دادوهرهکان بهسهرهاتی پیاویک بیت کهئهمرق ژیانی لهناوچووه و دهبیت تا کوتایی تهمهنی لهگهل بیرهوهرییهکانی ژیان بهسهر ببات.

***

تهمهنم ۱۷ سال بوو و لهپۆلی ۱۱ دواناوهندی دهمخویند. بهداهاتوو گهشبین و دهمویست روّژیک ههست بهبهختهوهری بکهم. حهزم دهکرد ههرچی زووتر دوو سالی کوتایی خویندنی دواناوهندی کوتایی بینم و بروّمه زانکو.

ژیان بهجوان و دلخوشکه ر ده هاته به رچاوم و لهجوانییه کانی چیژم وه ر ده گرت و له وه ی هه ستم ده کرد دوای کوتایی هینان به خویندن، سه رئه نجام ده بمه سه رچاوه ی کاریک، شادوومان بووم. چه ندین پلانی گهورهم له میشکمدا ئاماده کر دبوو. له و کاتانه دا زهنگی خویندنگا، خوشترین ئاهه نگم بوو به تایبه ت له کاتی نیوه پر چوونکه له گه ل زهنگی خویندنگه که ی نیمه، زهنگی خویندنگه که ی کچانه ی خوار خویندنگه که مان ده بیسترا.

کاتی نیوه پو کاتیک کوپان و کهان لهخویندنگه ده هاتینه ده ر، قه ره بالفییه ک له سه ر شهقام و شنوسته کان دروست ده بوو، له سهیر کردنی کهان چیژم وه رده گرت به لام هه میشه نه خواز راو ده مویست له کهان خزم به دوور بگرم. له گه ل نه وه ی قزر بووم و له که ل نه وه یشدا هاو پی کوپه کانم ده یانوت لای کهان خوشه ویستم، هه رگیز هه ولم نه ده دا بیمه هاو پیان. بیرمه چه ند جاریک ده رفه تی نه وه م ده ست که وت بیمه هاوریی کچان، به لام خزم حه زم نه کرد.

کاتیک کوره هاوپزلییه کانم باسی عهشقی کچانیان دهکرد، گالتهم پیدهکردن و دهموت لهم قوناغه دا عهشق مانای نییه و ئهوان که دهیانزانی بوچوونم وه که ئهوان نییه، چیتر سهبارهت به جهکچان قسهیان نه ده کرد به لام ئهم کورانه کاتیک بی وهفاییان له کچیک دهبینی و یا کچه که له گه ل کوریکی قورتر و ده لهمه ندتر تیکه ل دهبوو، له کاتیک ناره حه تی له روخساریان دهباری، و ته کانیان پشتراست ده کردمه وه. ئه وه ی راستی بیت به هیچ جوریک بروام به ره گه زی ژن و عهشقی ژن نه بوو، له به ره به وشه ی عهشقی ده هات.

سەرئەنجام گەمەكانى چارەنـووس لەشوينىكەوە دەستېيدەكات كەتەنانەت مىرۆڭ خۆى ناتوانىت بىرىشى لىبكاتەوە. ئەمە گەمەيە بۆمن لەرۆژىكى ساردى پايىزىيەوە دەستىيىكرد....

ئه و دوانیوه پر به بر سهیری کردنی یارییه کی دووگولی پر شتبوومه ئهمجه دییه، نزیکه ی ههشتا خوله ک سهیری یارییه کهم کرد به لام نازانم له گهل ئهوه ی زور حه زم لهیاری دووگولی بوو، ده خوله کی کوتایی نهمامه وه. لهناو سهیر که رانه وه تیپه پیم و ساتیک دواتر له کاتیکدا دهنگی هاندانی سهیر که رانم به گوی ده گهیشت، له ده رگای ئه مجه دییه هاندانی

بهدهم پیاسه کردنه وه به ره و ماله وه به ریکه و تم. نوقمی ده ریای ئه ندیشه و بیرم له داها تو و ده کرده وه که هه ستم کرد کتیبه کانم له ده ستم که و ته خوار. کاتیک سه رم به رز کرده وه کهیکم بینی سه رقالی کوکردنه وه ی کتیبه کانمه. به خوم و ت ئه گه ری هه یه نه مه خه و بیت.

به لام دهنگی دلنشینی ئه و، منی لهم خه وه هینایه ده ر و به داوای لیبوردن وتی لهبه ر ئه وه ی له وانه که ی دواکه تووه، رایده کرد بق ئه وه ی له کاتی خویدا بگات و لهبه ر ئه وه ی ئاگای له خوی نه به رشانم که تووه!

کچنک بوو زیاد له پاده جوان، قرینکی زهرد و دریز، چاوی شین. نهمده زانی چ حالیکم ههیه. قسهم نهده کرد و حه پهساو سهیری چاوه کانیم ده کرد.

ئەو زۆر بەخىرايى كتىبەكانى كۆكردەوە، مالئاوايى كرد و ھاوشىنوەى برووسكە، چەند ھەنگاو ئەولاتر رۆشتە ناو بىنايەك كەشوينى خويندنى وانەكانى بوو. كچە لەبەرچاومدا نەمابوو.

جوانی و نیگای سهرنجراکیشی ئهو، کاریگهری لهسهر دانام بهشیوهیه نهمده توانی ههنگاو هه لبگرم و بق پیشهوه برقم. وه ک بلتی ئه و چهند ساته ی تیپه ری، زیاتر لهخه و نیک نهبو و. ویستم شوینی که وم به لام درهنگ بو و.

بههنگاوی هیواش و لهرزوک بهرهو مالهوه بهریکهوتم. دهمهوئیواری گهیشتمه مال، بی ئهوهی وهک ههمیشه برومه ژوورهکهی خوم و دوای داخستنی دهرگاکه، نوقمی دهریای ئهندیشه بووم.

ئه و شهوه دایکم ههرچهنده ی وت، نانی ئیواریم نهخوارد. دهمزانی چیم بهسه رهاتووه. پیداگرتنی دایکم بق ئهوه ی قسه بکهم، بی سوود بوو. سهرئه نجام بی حالی کرده بیانوو و نهرو شتمه سهر میزی نانخواردن. دایکم ژووره که ی به جیهیشت و جاریکی دیکه نوقمی ده ریای ئهندیشه بوومه وه.

بهردهوام بیرم له و کچه قرزهرده جوانه دهکردهوه و ئه و په رووداوهم بیر دههینایهوه. سهرئهنجام لهبه و ئه و دوای چهندین کاترمیر، لهبیری بکهم، بریارمدا هه رچونیک بووه بیدوزمهوه.

شەونكى نائارام و سەير بوو، كەسنك كەھەمىشە گالتەى بەعەشق دەكرد، ئىستا لەبەر كچىك، خەو لەچاوەكانى تۆرا بوو. ئەوشەوە بەدەم بىركردنەوەى پەرىشان و ئالۆز، دواى چەندىن كاترمىر بىھۆ تىفكرىن، رۆشتمە سەر قەرەوىللەكەم و بەدەم بىركردنەوە لەكچەكە، خەوم لىكەوت.

بهیانی کهمیک درهنگتر لهههمیشه ههستام و دوای خواردنی نانی بهیانی، لهکاتیکدا بهدرق خقم بهخقشحال نیشان

دهدا، لهبهر دویشهو، داوای لیبوردنم لهدایکم کرد، کتیبه کانم هه لگرت و ریگه ی خویندنگام گرته به ر

به لام نه روشتمه خویندنگا و روشتمه ئه و شوینه ی دوینی کچه که م بینی. به خوم وت له وانه یه ماله که ی لهم نزیکانه بیت و بتوانم بیبینم. به لام هه له بووم و کچه که م نه بینی.

دەمـەو نيوەرق تەلەڧۆنم بۇ ماللەوە كرد و بەبيانوى خويندنى زيادە بۆ نيوەرق نەرقشتمەوە و بەدريژايى نيوەرقى لەوى مامەوە، بەلام نەمبينى.

دەمەوئىدوارى، خەمبار رىگەى ماللەوەم گرتەبەر. ئەو رۆژە بى يەكەمجار نەچوومە خويندنگە و لەبەر ئەوە لەرىگە بەردەوام بىرم لەوە دەكىردەوە ئەگەر ماللەوەمان لەلايەن خويندنگەوە لەئامادەنەبوونم ئاگادار بېنەوە، ئابرووم دەچىت.

رنگهچارهیهکهم دوزییهه بریارمدا بره پارهیهک بهپرستهچی بدهم بر ئهوهی نامهکه بهخوم بدات. ئیواریی ئهو روژه کاتیک پرستهچی نامهکهی بو باوکم دههینا، پینج تمهنم پیدا و داوام لیکرد نامهی ئامادهنهبوونم لهخویندنگه بهخوم بدات. ئهویش رازی بوو. لهمکارهی خوم شادوومان بووم چوونکه ئهگهر بهو شیوهیه چهند روژیکیش نهدهروشتمه خویندنگه، کیشه نهبوو.

رۆژى دواترىش رۆشتمە ئەوى و ھەرچەند چاوەروان بووم، كچە دەرنەكەوت. دەمەوئىوارى رۆشتمە ئەو بىنايەى خويندنى شەوانەى تيابوو بەلام ھەولەكانم بۆ دۆزىنەوەى كچەكە لەبەر نەزانىنى ژمارەى بۆلەكەى بى ئەنجام بوو.

رۆژى سىنىم و چوارەم و پىنجەمىش تىنبەرى و نەمتوانى بىدۆزمەوە تا ئەوەى دوانىوەرۆى رۆژى شەشەم، لەو كاتژمىرەى چەند رۆژ پىش بۆ يەكەمجار بىنىبووم، لەھەمانشوىن بىنىمەوە بەلام پىش ئەوەى ھىچ كارىك بكەم، رۆشتە ناو دووكانىك. چاوەرىمكرد تا لەدووكانەكە ھاتەدەر.

ď

بی ئیراده دهلهرزیم و نهمدهزانی بق، دلم بهخیرایی لیی دهدا، رقحم لهبهر خقیهوه ئاههنگیکی دهوت کهبقم نامق بوو. ئهگهری ههیه ئهمه، عهشق بووبیت، گهنجی بووبیت یا ههست و سنوز. ئهوهندهی نهمابوو لهخقشحالیدا شیت بیم. خقم لهحالی خقم سهرمسورمابوو.

بیرمدهکرده وه کاتیک لهدووکانه که هاتهده را چی پیبلیم و چن سه ری قسه ی لهگه ل بکهمه وه. لهم کاته دا لهدووکانه که هاتهده را زمانم گیرابو و. ئه و به ره و لام ده هات نیستا به ته واوی نزیک بووبوویه وه. پالم به دیواری ئه و شهقامه لاوه کییه و هدا که له سه رریگه ی کچه که بو و.

ورهم بهدهست هینا و وتم:

سلاو!

له کاتیکدا بزهیه کی شیرینی هینایه ر سه ر لیو، وتی: سلاو. به دهم ترس و له رزهوه پرسیم:

تەنيان؟

بەلى.

دەتوانىن كەمىك پىكەوە قسىه بكەين؟

بزهیه کی گرت و هیچی نهوت.

بیدهنگی نیشانهی رهزامهندی بوو. لهبهر ئهوه منیش قسهم نهکرد.

پیکه وه به پیکه و تین. زمانی ئیمه ته نیا نیگاکردن بوو. دوای که میک له سه ر پیشنیاری ئه و روشتینه ناو کافه یه ک.

چاوه شین و قره زهردهکهی بهتهواوی شیتی کردبووم. روخساری ئینجانهیهک گول بوو. لیوهکانی کال و ئال.

نوقمی سهیرکردنی بووم، هاته قسه و وتی:

بن قسه ناكهيت، مهگهر ميوانت بانگيشت نهكردووه؟ بن ناپرسن حهزم لهچييه؟

وهک کهسینک تازه لهخهوینکی قورس ههستابیت، شلهژام، داوای لیبوردنم کرد و دواتر بهشهرمهوه وتم:

ببوون، راستى حەزتان لەچىيە؟

ھەرچى ئىرە بىخۇن.

ئيره حەزتان لەجىيە؟

بەزۆرى قاوە دەخۆمەوە.

منيش ههروهها.

داوای دوو قاوهم کرد و چهند خولهک دواتر گارسون دوو قاوهی هینا. به دهم خوار دنه وهی قاوه، قسهم دهستیپکرد و دوای کهمیک قسهکردن سهبارهت بهشته لاوهکییهکان، سەبارەت بەخۆشەوپست يا دەزگيران پرسيارم كرد. وتى نەخۆشەرىستى ھەيە و نەدەزگىران. ئەرسا بەخۆشحالىيەرە پیشنیارم پیدا.

بیدهنگ بوو و هیچی نهوت. لهقسه کردن بهردهوام بووم و باسم كرد كهچهند رۆژه نەگەراومەتەوە بۆ خويندنگە و لەبەر دۆزىنەوەى ئەو بەردەوام لەو شوينە چاوەروان بووم.

چاوهكانى حالهتنكى شهيتان ئاساى بهخۆيەرە گرت و بەبزە لەوەلامدا وتى: بەھۆى نەخۆشىيەوە چەند رۆژېك نه هاتۆتە و بق خويندن و وتى ئەويش لەم ماوەدا بيرى لەبەرپەككەوتنەكەى ئەو رۆژە كردۆتەوە.

بهم وشانه تیشکی هیوا لهدلمدا درهوشایهوه و دهنگی لیدانی دلم بەئاشكرا دەبست. بن منتك كەتا ئىستا لەگەل كچنكدا ئاشنا نەبورم، ئەم ساتانە زياد لەرادە تابيەت و خۆشجاڭكەر بوو. بەرادەيەك ھەستم بەبەختەرەرى دەكرد تا ئەو رۆژە و ئەو ئەندازەيە خۆم بەحۆشحال نەبىنىبوو.

چاوهکانی دهدرهوشاپهوه، درهوشانهوهپهکی تابیهت، درەوشانەوەيەك يياوى دەكوشت، ئەگەرى ھەيە يىش كوشتن دەيسىووتاند و دەيكردە خۆلەميىش. بق من لەھەمووان سەرتر و جوانتر بوو. جوانى سەرنجراكيىش، جادوويى و سەرسامكەر بوو.

ماوهی کاتژمیریک بهسه رگفتوگزی ئیمه لهکافیکه تیپه پی و لهناکاو ههستم کرد روخساری گزرا. چاوهکانی حالهتی ئاساییان لهدهستدا و هاوشیوهی کهسیک گرفتاری ئازاری دل بووبیت، لهخوی دهئالاً. دهمارهکانی روخساری ئاوسان و شینبوویه وه.

به ته واوی ناره حه ت بووم و پرسیم:

حالْتان باش نىيە.

بهزور بزهیه کی گرت و وتی: نه، نه، باشم.

تهنیا کهمیک دلم نازاری ههیه، دواتر ههستا، داوای لیبوردنی کرد و بهرهو دهسشورهکه روشت و کاتیک گهرایهوه، کهمیک باشتر بووبوو.

له کاتیکدا له و گزرانه سه رمسو رمابو و، به گومانی ئه وه ی ئه گه ری هه یه هه وای ناو کافیکه وای لیکر دبیت، پیشنیارم کرد برزینه ده ر و پیاسه بکه ین.

رهزامهندی نیشاندا و دوای پیدانی حسیبهکهمان، لهکافیکه هاتبنه دور.

بهچهند شهقامیک گوزهرمانکرد. چهند خولهک دواتر لهیهکیک لهشهقامه لاوهکییهکانی نزیک کوشک بووین. شهقام چۆل و ههستمان بهدهنگدانهوهی پنی خومان دهکرد.

ئەو رۆژە يەكىك لەباشترىن رۆژەكانى ژيانم بوو چوونكە ھەستم دەكرد بەبەدەستھىنانى ئەو، بەختەوەرى راستەقىنەم بەدەست ھىناوە.

بق کهسینک بهردهوام گالتهی بهعه شق دهکرد، نهم دیمه نه وهک خهونیک بوو نه شیاو بق باوه رپینکردن به لام پیشها تبوو.

له و ساتانهی دهسته سووتینه رهکانی من دهستی نهرم و ناسکی ئهوی دهگوشی، تهنیا بزهیه کی دهگرت.

لهکاتیکدا چاوم بریبووه برهی شیرینی، پیم وت خوشمدهوییت، زور زور خوشم دهویت. تهنانهت لهم ریگهدا ئامادهم گیانم پیشکهش بکهم. ئهویش خوشهویستی خوی بو دهربریم. ئهم بیرهوهرییهی ئهوم بو ههمیشه لهدلما هیشتهوه و هیچکات لهبیری ناکهم.

ههستیکی بی وینه لهناخمدا شهپوّلی دهدا، لهوهی کچی خوازراوی خوّم دوّزیبوویهوه، ههستم بهبهختهوهری دهکرد. ئیستا وهک بت دهمپهرهست.

پیکهوه ماوهیه کی زور له شهقامه کاندا پیاسه مان کرد. کاتیک شهو دهیویست عابای ره شی خوی به سهر پهرده ی

شینی ئاسمان بلاو بکاتهوه، بهرهزامهندی لیکجیابووینهوه.

به رادهیه ک لهم ئاشنایی و تیکه لبوونه سه رسام بووم، بیرمچوو ناوی بپرسم به جوّریک له کاتی مالئاوایی خوّی ئهم بابه ته ی بیر خستمه و و و تی: ناوم روّئیایه و له سالی یه که می پهیمانگای یاسا، سه رقالی خویندنم. منیش خوّم ناساند و و تم ناوم به همه نه و له دواناوه ندیم.

دواتر دهستی یهکمان گرت و نیگاکانمان بهریهک کهوت و دوای ساتیک بیدهنگی، بهپیچهوانهی ویستی خوّمان جیابووینهوه و لهگهل ئهوهی بهلیینم پیدا بهیانی دهروّم و دهیبینم، ریّگای مالهوهم گرتهبهر، بهلام بیرهوهری ئهو روّره بو ههمیشه لهدلما مایهوه.

ď

بهیانی ئه و روّره نهچوومه خویندنگه و بق بینینی روّئیا بهره و زانکق بهریّکهوتم. له پیّگه بیرم لهبهریه ککهوتنه کهی ئه و روّره دهکردهوه، ههستم به وه کرد به پیّی ئه وه ی یه کهم سالی زانکویه تی، دهبیّت تهمه نی لهمن زیاتر بیّت به لام گرنگیم به و شتانه نه ده دا.

ههستم دهکرد روئیام خوش دهویت و بوّم گرنگ نهبوو ئهو لهمن بچووکتر یا گهورهتر بیت. لهکاتیکدا بیرم لهو دهکردهوه، نیو کاتژمیر دواتر گهیشتمه بهردهم دهرگای زانکو. لهبهر ئهوهی زانکو داخرابوو و خویندکاران بهمهبهستی نانی نیوهرو دهرویشتن، بهباشم زانی لهبهردهم دهرگای چوونهژوورهوهی زانکو کهلهنزیک پهیمانگاکهی روئیا بوو، چاوهریی بکهم.

لەساتەكانى چاوەروانىدا بوو دىمەنىكى چاوەرواننەكراوم بىنى.

لهم کاته دا ترو مبینایک له جوری (کارمین)ی سوور له شه قامی پهیمانگاوه به رهو دهرگای چوونه ده ره ی زانکو ده پوشت،

له کاتی وهستانی له به رده رگای زانکو، سه رنجی منی به لای خویدا راکیشا.

دوو که س له ناو ترو مبیله که دا بوون، گه نجینکی نه ناسراو که چاویلکه ی ره شی له چاوا بوو و که سینکی دیکه که به باشی ده مناسی و ئه ویش که س جگه له خوشه ویسته که م، روئیا نه بوو.

کاتیک دلنیابووم هه له ناکهم، له وه ی رونیام له ناو ترون مبیلی پیاویکی بیگانه دا بینی، به رچاوم لیل بوو. بو چه ند ساتیک کونترولی خوم له ده ستدا و ته نانه ت نه مده توانی شوینیان که وم، به لام ژماره ی ترون مبیله کهم نووسی و دواتر بریار مدا هه رچونیک بووه، راستییه کان بخه مه روو.

دوای ئهوهی خویندکاران لهزانکو هاتنهدهر و حهوشی زانکو چوّل بوو، پوشتمه سهر شهقامی ئهو پهیمانگایهی روئیا لهوی دهیخویند و پاستهوخو پوشتمه لای هوّلی وانهخویندنهکان و دوای پرسیارکردن لهچهند خویندکاریک، هوّلهکهی روئیام دوّزییهوه. کاتیک لهدهرگا نزیکبوومهوه، سهبارهت بهروئیا لهفه پاشیکی پیر کهسه رقالی پاککردنهوهی ژوورهکان بوو، پرسیارم کرد.

فه راشی پیر که له زوربله یی و پیداگری من بیزار بووبوو، وه لامی بی سه ره و به ری ده دامه وه و کاتیک چه ند تمه نیکم پیدا،

بزهیه کی گرت و وتی:

ببوورن باش لهپرسیارهکانتان حالی نهبووم، ههرچیتان دهویت بپرسن بهریز! تا ئهو شوینهی بتوانم هاوکاریتان دهکهم.

نیشانی روئیام بیدا و دهرکهوت روئیا باش دهناسیت.

دواتر خوّم وهک خوازبینیکه ری ئه و ناساند و وتم چوونکه دهمه ویت پیش هاوسه رگیری به وردی سهباره ت به روئیا لیکوّلینه وه بکه م، ده خوازم هه رچی ده زانیت پیم بلیت.

لهبهر ئهوهی نارهحهت و نیگهران بووم، سهرهتا ویستم خاوهنی تروّمبیله که بناسم و بو ئهوهی پیش ههر شتیک بابه ته کهم بو روون ببیته وه، به فه راشه پیره کهم وت: راستی ئیستا روئیام له ناو تروّمبیلیکی سووردا بینی.

ئەو ترۆمبىلە سوورە ھى كىيە؟

ساتیک بیدهنگ بوو، دواتر وتی: خاوهنه کهی ناوی ئه حمه ده و هاوپۆلی روئیایه و باوکی که سیکی ده و لهمه ند و خویشی که سیکی ده ستر قیشتووه.

له کاتیکدا له به رخومه وه چه ند جوینیکم به نه حمه ددا، پرسیاره کانم سه باره ت به روئیا ده ستیپیکرد. بزهیه کی گانته نامیزی کرد و وتی:

وهک کورهکان دهلین، ئهو دووانه هاورین و زوربهی

كاتەكانى رۆژ پېكەرە بەسەر دەبەن.

ده لین ئه حمه د هیر قلین ده کیشیت و روئیایشی ئالووده کردووه و روئیایش بق ئهوه ی هیر قلین له نه حمه د وه ربگریت، ناچاره له هاور نیه تی کردنی به رده وام بیت.

ئەحمەد سالى پار بەھۆى گەران لەگەل كەسانى خراپ لەدەرەوەى زانكۆ، ئالوودەى ھىرۆئىن بوو و لەبەر ئەوەى باوكى پارەى پيويستى بۆ دابىنكردنى ھىرۆئىن پىنەدەدا، ناچار بوو، لەباندىكى بازرگانىكردن بەمادە ھۆشبەرەكان چالاكى بكات بەلام بەرپرسانى زانكۆ پىيانزانى و دەريانكرد.

به لام باوکی ئه حمه د بن پاراستنی ئابرووی ریگه ی له نه حمه د گرت و ئه وی له نه خن شخانه خه واند بن ئه وه ی واز له به کارهینانی مادده بیه ن شکه ره کان بینیت و دواتر به دانی به نیننامه، ئه حمه د جاریکی دیکه گه رایه و ه بن زانکن.

به لام کهم تازور دووباره دهبیستریت کهئه حمه ددووباره ئالووده بۆتەوه و ئەویش بۆتە ھۆی گیرۆدەبوونی رۆئیا.

بهبیستنی قسه کانی ئه و فه راشه که و تمه له رزین، ئه ژنؤ کانم شل بو و ئه و هندی نه مابو و بکه و م. به خیرایی مالئا و اییم له فه راشه که کرد و به ره ته ل بردن له زانکق ها تمه ده در.

نەسىمىكى فىنك ھەلىكردبوو، گەلاكان گۆرانىيان دەخوىند. وەك كەسىكى مەست بووم كەھەر سات ئەگەرى بوو بكەوم. ئيواريى رۆژى دواتر لەكافترىايەك لەشەقامى شارەزا سىنم.

تهلهفونه کهم داخسته وه و نوقمی دهریای ئهندیشه بووم. بیر کردنه وه له نالووده بوونی روئیا ئازاری دهدام. ههرچونیک بووتا کاتژمیری چواری بهیانی چاوه ریم کرد و له و کاتژمیره دا به ته کسی روشتمه شوینی ئاماژه پیدراو.

روئیا چەند خولەكتك درەنگتر هات، لەشوینەكەم ھەستام و لەگەل ئەوەى ھەولم دەدا بەزۆر پیبكەنم، داوام لیكرد دانیشیت. وتم:

دواكه وتيت.

داوای لیبوردن دهکهم کارم بوو، چهند خولهکیک دواکهوتم. باشه چی دهخویت؟

بەستەنى.

زۆرباشە.

داوای بهستهنیم کرد. روئیا دهستی بهقسه کرد، لهحالی منی پرسی و بن ئهوهی ههست بهنارهحهتیم نهکات، زور ئاسایی وهلامی پرسیارهکانیم دایهوه.

گارسۆن بەستەنىيەكانى ھىنا و دەستمان بەخواردن كرد. بەزۆر بەستەنىيەكەم دەخوارد. کاتیک تهواو بوو، پیشنیارم کرد برؤینه دهر و پیاسه و لهگهل ئهوه یشدا گفتوگی بکه ین رازی بوو.

له کافتریا که هاتینه ده و روشتینه شهقامی رامسه ر. خور دووایین پاشماوه ی خویناوی خوی له پشت چیا کانه و شارده و و نیواری و جوانییه دلگیره که ی دهستی پیکرد.

بهدهم پیاسه کردنه وه له شهقامی رامسه رهوه به رهو شهقامی سوره ییا روّشتین. جهنگیکی سهیر لهناخمدا هه لگیرسابوو، هه ستم ده کرد به زهییم به روئیادا دیته وه، به لام ئهمه به زهیی نه بوو، به لکو خوشم ده ویست و ئهمه یش منی ناچار به رزگار کردنی روئیا کرد.

سهرئهنجام بریارمدا ئهم بابهته لهگهل روئیادا باس بکهم بق ئهوهی بههاوکاری خوّی ریگهچارهیهک بوّ رزگاربوونی بدوّزینهوه. کاتیک بابهته کهم درکاند، حهیهسا. فرمیسک لهچاوهکانی کوّبوونهوه و قولیی گریان، قورگی گرت و لهوهی زانی ههموو راستییهکان دهزانم، نارهحهت بوو.

دلنیام کردهوه تهنیا لهبهر خقشهویستی باسی ئهم بابهتهم کردووه و دهمهویت هاوکاری بکهم. بهلینم پیدا تا دوایین سات بق پزگارکردنی ههول بدهم. لهگهل ئهوهیشدا داوام لیکرد لهمهودوا سواری ترقمبیلهکهی ئهجمهد نهبیت و لهبهر وهرگرتنی هیروئین، هاورییهتی نهکات. بهلینی پیدام ئهو کاره

بكات. ئەم بەلىنە بۆ من بەلگە بوو.

دوای ئه و روژه روئیا بهشیوهیه کی هه ستپیکراو گورا و دوای ئه و لیکولینه وانه ی کردم، ده رکه و ت پهیوه ندی به ته واوی له گهل ئه حمه د پچراندووه و گرنگی به هه ره شه کانی ئه حمه د نه داوه.

لهبهر ئهوهی روئیا ئالوودهی هیروئین بووبوو، نهیدهتوانی بهخیرایی وازی لیبینیت، به و برهپارهی لهباوکی وهردهگرت وئهوهی من پیم دهدا، هیروئینی دهکری و دهیکیشا بهلام ههولی دهدا ههموو روژیک کهمتر لهروژی پیشتر بکیشیت تا بتوانیت بهتهواوی دهستبهرداری بیت. له وبارودوخه رازی و دلنیابووم روئیا به و ریگهی گرتوویهتیه به ر، دهتوانیت بهزووترین کات دهستبهرداری هیروئین ببیت و دوای ئهوه دهمانتوانی ژیانی هاوبهش دهستییکهین.

لهم بگره وبینه دا دهسته و تاقمه که ی نه خمه دیش بیکار دانه نیشتن. ئه وان بق تۆله سه ندنه وه له پوئیا، باوکیان له ئالوده بوونی کچه که ی ئاگادار کرده وه. باوکی پوئیا که پیاویکی ده وله مه ند و سوو خور بوو، تا ئه و پوژه گرنگی به ژیانی کچه که ی نه دایو و.

ئەو پیاویکی سووخۆر و زیاتر لەھەموو شتیک گرنگی بهکارهکهی دەدا. زیاد لهراده لهخورازی بوو، کاتیک

لەبەدبەختى كچەكەى ئاگادار بوويەوە، وەك ھەزاران باوكىتر، بى گرنگىدان بەھىچ شتىك، تەنيا كارىك كەكردى ئەوە بوو چىتر پارەى بەروئيا نەدا.

ئهم پیاوه لهجیاتی ئهوهی بیر لهرزگارکردنی روئیا بکاتهوه، بهگومانی خوّی بهبرینی پاره، روئیا ناچار دهکات دهست لههنروئین هه لبگریت.

روئیا کاتیک ئەمەی بق باسکردم، بەلینم پیدا ھەرجۆریک بوره ناھیلم بی پاره بیت و بەو پارەی من بەروئیام دەدا، چیتر پیریستی بەپارەی باوکی نەبوو. باوکه نەزانەکەی پیی وابوو بەمشیوەیه کچەکەی رزگار دەکات.

ئیستا من و روئیا زوربهی روزهکان له و کاتانهی بی ئیش بووین، چاومان بهیهک دهکهوت و کاتهکانمان پیکهوه بهسه دهبرد. روز و مانگهکان بهسه رچوون و وهرزی تاقیکردنه وهکان نزیکبوویه وه. لهسه رپیشنیاری روئیا بههه و لاانیکی بیوچان دهستم به خویندن کرد و ویستم هه رجوریک بووه، قه رهبووی دواکه و تنم بکهمه وه. روئیایش له وانه کاندا ها و کاری ده کردم و سه رئه نجام توانیم به سه رکه و توویی تاقیکردنه وه کان ته و او سه رئه نجام توانیم به سه رکه و تووی ی تاقیکردنه وه کان ته و او

روئیا کاتیک لهدهرچوونم ئاگاداربوویهوه، زیاد له راده شادوومان بوو. ئهوهنده لهیه نزیکبووبووینهوه، خهم و

شادىيەكانمان پەيوەست و پەيوەندىدار بوو. من و ئەو رۆحتك بووين لەدوو جەستەدا.

چەند حەفتە دواتر تاقىكردنەوەكانى روئيايش كۆتايى ھات و بەنمرەى زۆرباش دەرچوو. ھەم من لەدەرچوونى ئەو شادوومان بووم، ھەم ئەو لەدەرچوونى من.

کاتیک پشووی هاوینه دهستیپیکرد، باوکی پوئیا کهگومانی دهکرد بهنهدانی پاره توانیویهتی ببیته هوّی ئهوهی کچهکهی دهست لههیروّئین هه لْبگریّت، به خهیالی خوّی و بوّ هاوکاریکردنی پوئیا بریاریدا ئهو بوّ باخهکهیان له (مهیگون) لای دایهگهوریّی پهوانه بکات.

روئیا کاتیک ئاگاداری کردمهوه، شادوومان بووم چوونکه منیش دهمتوانی بق پشووی هاوین برومه باخی مام لهمهیگون و لهوی دهمتوانی کاتیکی زیاتر لهگهل روئیا بهسهر ببهم.

سهرئهنجام ئهمه روویدا و من و ئهو ههرکام لهماوهی چهند روّددا روّشتینه مهیگون.

لهبهیانی ئه و روژهوه، من و روئیا چهندین روزی خوشمان لهگهل یهکدا دهستپیکرد، ههمو و بهیانییهک دهروشتینه چیا، بهباخهکاندا دهسووراینهوه، لهگهل کوران و کچانی دیکه گهمهمان دهکرد و بهکورتی کاتهکانمان بهخوشی بهسهر دهبرد و بهمشیوهیه روژ لهدوای روژ خوشهویستیمان زیاتر دهبوو.

رۆژە گەرم و دريژهكانى هاوين تيپەرين و ژيان بۆ دۆخى ئاسايى گەرايەوھ.

رۆژىك ئاگاداريان كردمەوە باوكم داواى كردووە بەپەلە بگەرىنمەوە بۆ تاران. لەبەر ئەوە بەخىرايى مالئاوايىم لەروئيا كرد. لەكاتىكدا فرمىسك لەچاوەكانى دەبارى، بەلىنم پىدا ھەرجۆرىك بووە بگەرىمەوە. رۆشىتم.

کاتنک لهمه یگونه وه گهیشتمه تاران، پنگهی ماله وهم گرته به ر. بارود وخ نائاسایی بوو، هه موو شتنک له گهل پابردو جیاواز بوو. ژماره یه کی زوری خزم و که سوکار له ماله که مان ده بینران، هه مووان خه مبار و چاو به گریان بوون. لیره دابوو، پاستییه کی تالم بو ده رکه وت و تیگه یشتم دایکم بو هه میشه مالئاوایی له ژیانکردووه.

بهبیستنی ههوالّی مهرگی دایکم فرمیسک لهچاوهکانم داباری و لههوش چووم بهشیوهیهک چهند کهس لهکهسوکار، هاوکاریان کرد و بهئاگایان هینامهوه. نهمدهزانی چارهنووسم دوای مهرگی دایکم بهکوی دهگات.

مهرگی دایکم بارودوخی ئالوگو و چارهنووسی گوریم. دوای مهرگی ئه و چیتر نهروشتمه خویندنگه و شهش مانگ دواتر باوکم ژنیکی دیکهی هینا و ژیان له و ماله بوو بهجههننه.

ئهگهر باوکم لهکاتی ژیانی دایکم، ژنی دههینا ئهوهنده ناره حهت نهدهبوم به لام چوونکه بهماوهیه کی کهم دوای مهرگی دایکم ژنی هینا، به ته واوی لنی بیزار بووبووم.

تهنیا هیوای من لهدنیا روئیا بوو. بریاریمدا ئیستا کهچارهنووس بهمهرگی دایکم، رینرهوی ژیانی گوریم، لهگهل روئیا پهیوهندی هاوسهرگیری ببهستم و دوای دهستبهرداربوونی لهماده سرکهرهکان، ژیانیکی ئارام و خوش دهستبینکهین.

بهم خهیاله وه، هه رچه نده حه ز به چاره ی باوکم نه ده کرد، داوام لیکرد کاریکم بن بد فرزیته وه. چه ند حه فته دواتر باوکم کاری بن د فرزیمه و و له سه ر راسپارده ی نه و له شه ریکه یه کی بیناسازی له به شی ژمیریاری ده ستبه کار بووم.

لهکارهکهم رازی بووم و ههولم دهدا سهروکهکانی شهریکهش لیم رازی بن، بهمشیوهیه بهوپهری دهستپاکی و نییهتپاکی لهماوهیهکی کهمدا توانیم پیشکهوم و ببمه سهروکی خهزینهی شهریکه. بارودوخم باشتر و داهاتهکهم بهشی پیکهینانی خیزانی دهکرد.

له و مانگانه ی و هرمده گرت، هه م به شی پوئیام ده دا و هه م به شی خوم هه لده گرت.

ته نیا کیشه م ئالووده بوونی روئیا بوو و من بق ئه وه ی په یوه ندی هاوسه رگیری له گه ل ببه ستم، ده بوا ئه و ده ستبه رداری هی پیشنی بینت. بق ئه م مه به سته رقر یک که پیاسه مان ده کرد، له ریکه پیشنیاریم کرد له نه خق شخانه یه کی تایبه ت بیخه وینین بق ئه وه ی پزیشکه کان پشکنینی بق بکه ن و بزانین بق رزگار کردنی چه نده ی پاره ی ده ویت.

روئیا رازی بوو و پیکهوه سهردانی نهخوشخانهیه کی تایبه تمانکرد. پزیشکی به ریخوبه ری نهخوشخانه دوای پشکینی روئیا وتی دههازار تمهن وهرده گریت بو ئهوه ی چاره سه ری بکات. ههوله کانم بو کهمکردنه وهی ئه و بره پاره بیسوود بوو. پزیشک وتی چوونکه ماوهیه کی زور به سه رئالووده بوونی روئیا ده گوزه ریت، ده بیت خوینه که ی بگوریت. قسه کردن بیسوود و مالئاواییمان کرد و هاتینه ده ر. له ریگه دوای به راورد کردنی ها که زایی بینیمان دوو سالی پیده چیت تا بتوانم ئه و پاره یه پاشه که وت بکهم و ئه م دوو ساله ئه گهری می و روئیا. له به روود او بیته پیش و ببیته هوی جیابوونه وه ی من و روئیا. له به روؤه بر ارمدا هه رچونیک بووه ئه و بره پاره یه و رزگار کردنی روئیا له زوو ترین کاتدا دابین بکه م.

B

لهبهیانی ئه و روزه وه ههوله کانم بن دابینکردنی پارهی نهخوشخانه که دهستپیکرد. سهردانی ههموو شوینیکم کرد و دهستی هاوکاریم بن ههموو هاوری نزیکه کانم دریز کرد به بلام هیوابراو بووم. بیرم له وه کرده وه برزمه لای خوشکه گهوره کهم لهشیراز. خوشکم لهشیراز ژنیکی ناودار و دهولهمه ند بوو. دهیتوانی هاوکاریم بکات. میردی خوشکه کهم سی سال پیش به هنری کاره ساتی ترزمبیله وه گیانی له دهستدا و چوونکه منالیان نه بوو و ههروه ها میرده کهی هیچ میراتهه لگریکی نه بوو، ته واوی سامانه که ی به خوشکه کهم گهیشت. خوشکه کهم دوای مهرگی میرده کهی شووی نه کردوه و به ته نیا لهشیراز ژیانی مهرگی میرده کهی شووی نه کردوه و به ته نیا لهشیراز ژیانی به سهر ده برد و له داهاتی ئه و مولکانه و ئه و پاره زوره ی له میرده کهی بزی مابوویه و ه، ژیانی ده گورزه راند. ده یتوانی پاره م پیبدات.

ئەمە باشترین ریکه بوو. بەتەلەفۇن روئیام لەمەبەستەكەم ئاگادار كردەوە و دواتر بەمەبەستى مالى خوشكم ریگەى شیرازم گرتهبه ر. دهمه و به یانی گهشتمه شیراز. له پاسه که دابه زیم. هه وا سارد و بارانی بوو، هه و ره ره شه کان به ناسماندا بلاو بووبوونه و ه. به دلیّکی خه مبار و ناره حه ت به ره و مالی خوشکم به ریّکه و تم له کاتیّکدا روئیام ده بینی به جلوبه رگی سپی و نوقمی خشل و مرواری ده سته کانی به ره و لام دریّل کردووه، بزه ده گریّت و منیش به لینی پیده ده م له م به دبه ختییه رزگاری بکه م. نازانم چه نده له و حاله دابووم که هه ستم کرد ماوه ی نیّوان گاراج و مالی خوشکم ته واو بووه.

کاتژمیر پینج بوو، لهبهردهم مالی خوشکمدا بووم. به هیواشی دهسته سارده کانم له گیرفان دهرهینا و زهنگم لیدا. ماوه ی سن خوله ک زهنگم لیدا تا ئه وه ی خزمه تکاری خوشکه که مهخه و هه ستا و دهرگای بق کردمه وه.

منی ناسییهوه. سلاوی کرد و لهکاتیکدا بهبینینی من لهو کاتهدا حهیهسا بوو، ریگهی ژوورهوهی نیشاندام.

بن ئەوەى گرنگى بەسەرسورمانى خزمەتكارەكە بدەم، بەرەو ژوورى خوشكم رۆشتم. ئەو كە بەدەنگى زەنگەكە ئاگاى بووبوويەو، بەبىنىنم شادوومان و لەئامىزى گرتم. دواى چاكوچۆنى و هەوال پرسى، لەبەر ئەوەى هىلاك بووم، بەباشمزانى ئىستا سەبارەت بەداواكارىيەكەم هىچ نەلىم. جىگەيان بۆ راخستم بۆ ئەوەى بحەويمەوە. نازانم

چهند کاتژمیر خهوتم به لام کاتیک لهخه و ههستام، نزیکهی دوانزهی نیوه پر و بوو. ههستام و دوای دهموچاو شوردن، نانم خوارد و دواتر له گه ل خوشکم لهمیوانخانه که دانیشتین. دوای پیشه کییه کی کورت سهباره ت به هیلاکی پیگا، بابه ته کهم بو باسکرد و پیم و ت چون پوئیام ناسیوه و بارود قخی چونه و داوای ئه و بره پاره م لیکرد.

خوشکهکهم سهرهتا بزهیهکی گرت و شادوومان بووم لهوهی پارهم پی دهدات به لام لهناکاو روخساری مون و وتی: راستی چهندهت پاره پیویسته.

دەھەزار تمەن!

وتي:

تق برامیت و حهز دهکهم هاوکاریت بکهم به لام نهوهی تق داوای دهکهی لهئیستادا نیمه، نهگهر ده تهویت، سنی ههزارت بی دهدهم و پاشماوه کهی تا شهش مانگی دیکه بقت دهنیرم. جیاواز له وه ناتوانم لهئیستادا ئه و بره پاره بدهم.

قسه کانی خوشکم خهریک بوو شیتم بکات. بهم وه لامه ی کوشکی هیوا و ئاواته کانی رووخاندم، به دلیّکی پر له هیوا و ئاره زوو روّشتمه لای به لام بیهیوای کردم.

 لهدلدا بهخودام وت بق دهستهیهک ئهوهنده پارهیان ههیه نازانن چون ههلیبگرن و دهستهیهک ئهوهنده نیازمهندن کهنانی شهویان نییه و برسی دهرقنه سهر جیّگه بهلام وهلامم بق ئهم پرسیارهم دهستنهکهوت. هیوابرا و نوقمی بیرکردنهوهی پروپوچ، هاتمهدهر و دوای مالئاوایی کردنی سارد و سر لهگهل خوشکهکهم و خزمهتکارهکهی، گرنگیم بهخولقی ئهو بق مانهوه لهشیراز نهدا و هاتمهدهر. ماوهیهک بیکار بهناو شهقامهکانی شیرازدا پیاسهم کرد وسهرئهنجام بیهیوا، لهکاتیکدا نهمدهزانی چیم بهسهر دیت، سواری پاسیکی شهق و شر بووم و بهرهو تاران گهرامهوه.

درهنگانیک گهیشتمه تاران و کاتی کارکردن لهشهریکه بهسهر چووبوو. لهبهر ئهوه بهتهلهفوّن سهروّکی شهریکهم ئاگادار کردهوه بههوّی نهخوّشییهوه نهمتوانیوه ئاماده بم و دوای نیوهروّ بهکاری زیاده قهرهبووی ئامادهنهبوونم دهکهمهوه. دوای ئهم تهلهفوّنه، لهتاران سهردانی ههموو ئهو شوینانهم کرد کههیوام پییان بوو به لام بهداخهوه هیچ ئهنجامیکم دهست نهکهوت.

بیهیوایی وهک خوره تهواوی جهستهمی کون کون کرد، ههستمکرد روّحم لهجهستهم دهفریت و جهستهی شهکهتم بهدهستی فهراموّشی دهسپیریت به لام نه، ههرگیز ئهوه رووی

نهدا. نهمردم و خوراگریم کرد و لهههولهکانم بق بهدهستهینانی سهركهوتن بهردهوام بووم. زيندوو مامهوه تا سروشت گەمەكانى لەگەلم دريره بيبدات و چارەنووس، ھەر بەلايەك دەخوازىت بەسەرم بىنىت.

دوانیوهرق بهناره حهتی رؤشتمه شهریکه و لهژووری كارەكەم، نىگەران و پەرتشان لەپشت مىزەكە دانىشتم و سەرقالى كاركردن بووم. لەبەر ئەوەي كارەكانم بەھۆي سەفەرەكەم بۆ شىراز دواكەوتبوو، دواى داخرانى شەرىكە و رۆشتنى فەرمانبەرەكان، بۆ ئەنجامدانى كارە دواكەوتووەكانم لەشەر بكەدا مامەورە.

كاتيك هـهمـووان روشـتن و جگه لـهفـهراشـهكـه كهس نهمایهوه، سهرقالی کاره دواکهوتووهکانم بووم و دوای تەواوكردنى كارەكەم، ويستم برۆمەدەر كەھيزىكى نامۆ منى بۆ لاى سنووقەكە برد.

بارهكاني ناو سنووقهكه جاويان ليدادهگرتم. لهخهيالدا روئیام دەبینی کەرزگارکردنی پەبوەستە بەم پارانە و لتم دهپاریته و و ده لیت رزگارم بکه. هه رکاریکم دهکرد نهم دهنگه نامق و ئالقرزه لهناخمدا كي بكهم، نهمتواني. يارهكان لهبهرابهرم بوو به لام توانای هه لکرتنیانم نهبوو.

بيرمكردەوە ئەگەر يارەكان ھەلبگرم، رىسواييەكى

گهوره بهروکم دهگریت جیاواز بهوه بن کهسیکی وهک من کهبرواپیکراوی سهروکی شهریکه بووم، کاریکی نهشیاو بوو. به لام سهرئهنجام لهدوخیکی دهروونی و بی ئهوهی توانای بیرکردنهوهم ههبیت، بره پارهی پیویستم لهسنووقهکه ههلگرت و لهشهریکه روشتمهدهر.

بیرمکردهوه لهبهر ئهوهی خوّم بهرپرسی ژمیریاریم بوّ ماوهی حهفتهیهک دهتوانم ئهم بابهته بشارمهوه و رینگه نهدهم کهس بهکهمبوونهوهی پارهکه بزانیّت لهگهل ئهوهیشدا هیوادار بووم بتوانم لهماوهی ئهم حهفتهدا پارهکه دابین و بیگهرینمهوه بو شوینهکهی. ئهم گومانه فیروّیه بووه هوّی ئهوه پاره لهسنووقی شهریکه بدزم.

بهیانی روّژی دواتر بهترس و لهرزهوه پارهکهم ههلگرت و روّشتمه مالّی هاوریی نزیکم حهمید.

حهمید یه کنک له هاو ری نزیکه کانم بوو. باو کی چه ندین باخ و ملکی له دهوروبه ری تاران بوو و حهمید کاروباره کانی باو کی به پیّوه دهبرد. زوّرجار هاو کاری ده کردم و ته نانه ت بق دابینکردنی ئه و بره پاره ی پیّویستم بوو، داوای له باو کی کرد به لام نه یتوانی لنی و ه ربگریت.

من و حهمید زور نزیک بووین و لهمنالییهوه ههموو راز و نهنییهکانمان بو یهک باس دهکرد. حهمید بهروالهت کوریکی

باش بوو به لام به ته واوی گویزایه لی باوک و بی قسه یی نه ده کرد چوونکه جیاواز له وه باوکی پاره ی پینه ده دا. له گه ل نه مه یشدا نه و به رواله ت هاورییه کی نزیک و باشی من بوو.

ئه و روّره به رهبه یان زهنگی مالی حهمیدم لیدا، نوکه ره که یان ده رگاکه ی بق کردمه وه، سلاوی کرد و دوای ئه وه ی وهلامم دایه و ه، به ره و رووره که ی حه مید روّشتم..

تازه لهخه و ههستابو و، بهبینینی من حهههسا. وتم پرووداویکی گرنگ پروویداوه و بی پیشه کی ههمو و شتیکم بر باسکرد. حهمید دوای بیستن پیداگری دهکرد له وهی به خیرایی پاره که بر سنووقی شهریکه بگه پینمه وه. ههروه ها به لیننی پیدام لهماوه یه کی که مدا نه و پاره یه دابین بکات. دلنیامکرده وه تا دابینکردنی پاره که ده توانم پیکه نهده م که س به م دزییه بزانیت و دواتر ده یگه پینمه وه. حه مید پیداگری ده کرد له وه ی پاره که بگه پینمه وه و ده ترسا له وه ی شته که ناشکرا ببیت و من وه ک در ته سلیم به یاسا بکه ن.

دلنیامکردهوه شتی وا پوونادات. ئهگهر ئهویش نهتوانیت پارهی پارهکه دابین بکات، کاتیک باوکم ئاگادار دهبیتهوه، پارهی شهریکه هاوپیی نزیکی باوکمه.

حەمید وتی: تق شیتی، تق لەبەر كچیکی هیرقئینی بی بەها، پیگه و ئابرووی خقت دەخەیته مەترسىيەو، باشىترە ئەو كارە نەكەیت.

قیژاندم بهسه ریا و نهمهیشت قسه که ی ته واو بکات. و تم ئه و کارهم کردووه و پهشیمان نابمه وه. حه مید کاتیک سوور بوونی منی بینی، دهستی له دژایه تی کردن هه لگرت و هیچی نه و ت.

Θ

رۆژى دواتر بەنىگەرانى و ترسەۋە رۆشتمە سەركارەكەم و بەھەرجۆرىك بوو، بى ئەوەي كەس بزانىت، سەرقالى، كاربووم. دواي تهواوبووني كار، پهكسهر روشتمه لاي روئيا. لهههمیشه جوانتر و سهرنجراکیشتر بوو. کاتیک نیگامان بەرپەک كەوت، ھەستمكرد دلم دەلەرزىت، لەبەرابەر ھىزى عەشقى ئەو بى ھىز دەبووم. بەخۆم دەوت لەبەرابەر ئەو ههموو پاکی و خوشهویستییهی ناخی روئیا، ژیانیش گرنگ نييه. بهخوشحالييهوه دهستم خسته ناو قرّى، دواتر سهبارهت بهدابینکردنی پارهکه، در قیهکم پیکهوهنا و وتم بههوی یهکیک لههاوريكانمهوه بارهكهم دابينكردووه. لهكاتيكدا بهكومانهوه سەيرى دەكردم، دەيوپست بزانيت يارەكەم چۆن و لەكوى بهدهست هيناوه بهلام لهوهلامي يرسيارهكاني كالتهم دهكرد و كاتيك ييداگرتنى بيسوود بينى، تەسلىم بوو. بريارماندا ئيواريي ئەو رۆژە لەگەل ھەمىد بچىنە ئەو نەخۆشخانە تايبەتە و روئيا لهوي بخهوينين. روئیا کهشادومان و خوشحال بوو، سوپاسی کردم. لهوهی شادوومانی و خوشحالی روئیام دهبینی، کهمترین گرنگیم بهکارهکهم نهدهدا. شادوومانی ئهو بو من ههموو شتیک بوو. من و ئهو دهمانتوانی دوای رزگاربوونی ژیانیکی خوش دهستهییکهین. دوای ئهم قسانه لهبهر ئهوهی نزیک نیوهرو بوو، پیشنیارمکرد نانی نیوهرو لهریستورانتیک بخوین. رازی بوو و پیکهوه روشتینه ریستورانتیک و نانمان خوارد. دواتر روشتینه سینهما و دوای ئهوه روئیام بردهوه بو مال بریاربوو دوای نیوهرو روئیا بهمالهوه بلیت لهگهل هاوپولییهکانی بو گهران بهشارهکانی ئیران بو ماوهیهکی زور دهرواته سهفهر و دواتر لهبهردهم نهخوشخانهکه چاوهری بکات تا پیکهوه بروینه نهخوشخانه.

کاتژمیر شهش بهخیرایی جلهکانم پزشپی و تهلهفونم بو حهمید کرد تا بیته ئهو شوینهی بریاربوو چاومان بهروئیا بکهویت. دواتر لهمال هاتمهدهر.

کاتنک گهیشتمه شوینی دیاریکراو، روئیا پیش من گهیشتبوو به لام هیشتا حهمید دیار نهبوو. لهم کاته دا دهنگی و شکی ستزیی تاکسییه کی شهق و شر به رزبوویه و حهمید دابه زی.

دوای ناساندنی روئیا و حهمید بهیه که ههرسیک بهرهو نهخوشخانه که بهریخه و نیو لهنهخوشخانه که بووین. لیپرسراوی زانیاری ئیمه ی بهرهو هوّلی چاوه روانی رینوینی کرد و به تهله فوّن دوکتوری ئاگادار کرده وه. چهند خوله ک دواتر دوکتور هات و ئیمه ی برده ژووره که ی.

دوای گفتوگویهکی زور بریاردرا روئیا بخهوینن. پارهی خهواندنی روئیامدا و بریک پارهم بهخویشیدا تا بو پیریستیهکانی خهرجی بکات. داوام لهدوکتورهکه کرد بهجوانی ناگایان لهروئیا بیت و نهویش بهلینیدا ههموو ههولهکانی بو بهدهستهینانی رهزامهندی روئیا دهخاتهگهر و کاریک دهکات بهئاسانی دهستبهرداری نهو بهدبهختییه بیت.

لهم کاته دا دوکتور ئه و ژووره ی نیشانداین که ده بوا پوئیا تیایدا بخه ویت. به جینی هیشتین. حه میدیش به بیانوویک له ژووره که روشته ده رو من و روئیا ماینه وه.

کاتیک به ته نیا ماینه و ه، روئیا ده ستی به گریان کرد و خق ی خسته باوه شم. دواتر لیوم که و ته سهر لیوی و یه کترمان له نامیزگرت. جه سته ی گهرم و سووتینه روچاوه کانی فرمیسکیان ده باراند. شیوه یه کی سه یر به روخسارییه و ه نیشتبو و. بق چه ند ساتیک بی ئیراده منیش هه ستمکرد ده مه و یت بگریم.

چەند ساتىك بەمشىنوەيە تىپەرى و كاتىك گەراينەوە دۆخى ئاسايى، ساتى مالئاوايى كردن بوو.

گریان قسهکانی پیبری. روشته ژوور. دهنگی به سترانی دهرگای ژووره که یم بیست. نازانم چ حالیکم بوو به لام فرمیسک له چاوم دهباری.

چیتر توانای روشتنم نهمابوو، بههاوکاری حهمید، لهدهرگای چوونهدهرهوه هاتینهدهر.

کاتیک له حهوشی نه خق شخانه هاتینه ده ر، شه و داهات و ئه ستیره کان له ئاسماندا چاویان داده گرت. حه مید که زانی ته واو نیگه ران و په ریشانم، دلنه وایی ده کردم. ئه و شه وه بق من تاریکتر له هه مو و شه وه کانی خواوه ند بو و. له وه ی روئیا

لەنەخۆشخانە خەوينرابوو، رازى بووم بەلام بەھۆى ئەو دزىيەى كردبووم، خۆم بەداماو و بەدبەخت دەھاتەبەرچاو. لەدۆختكى قەيراناويدا بووم و نەمدەزانى سەرئەنجامم بەكوئ دەگات. لەبەر ئەوەى باوكم منى بەشەرىكە ناساندبوو، نەمدەزانى ئەگەر ئەو دزىيە ئاشكرا ببيت، چى روودەدات. بۆ پياويك كەژيانى شەرەفمەندانە بەسەر بردبوو، دزى كاريكى شياو و گونجاو نەبوو. دەمزانى بۆ رزگاركردنى گيانى مرۆڤتك دزيم كردووه بەلام لەرووانگەى كۆمەلگە، ئەمە پاساويكى شياوى رازيبوون نىيە، دزى، دزىيە چ لەبەر رزگاركردنى گيانى گيانى كەسىنكى بىت يا بۆ دابىنكردنى ژيان!

ئهم بیرکردنهوهیه ئازاری دهدام به لام چاره نهبوو دهبوا خوم به چارهنووس بسپیرم. ئهوهی بو من روویدابوو، چیروکیک بوو که س کوتاییه کهی نهده زانی.

نوقمی ئهم بیرکردنه و و ئهندیشه پهریشانانه هاوری لهگه ل حهمید ماوه یه ک بی مهبهست به شهقامه کاندا سوو راینه وه. دلنه وایی حهمید نه یتوانی ئارامم بکاته وه. مالئا واییم لیکرد و ریگه ی ماله و هم گرته به ر.

راسته وخن روشتمه ژووره کسه م. له تاو شه که تی و ماندوویی روشتمه سه ر جنگه که م و نوقمی ده ریای ئهندیشه بووم. بایه کی سارد له ناو لقی داره کانه وه ده یلووراند و سه ری

دەكىشا بەشووشەي پەنجىرەكە.

خه مبار و نیگه ران بیرمده کرده وه. سه رئه نجام له بیرکردنه وهیش بیزار بووم و به دهم بیرکردنه وهی تیکه ل و پیکه ل خه و م لیکه و ت

روّری دواتر، زووتر لهروّرانی پیشوو لهخه و ههستام و بهترس و لهرزهوه روومکرده شهریکه. کاتیک گهیشتم جگه لهخزمهتکار و فهراشهکه کهسی دیکهی لینهبوو. روّشتمه ژووری کارهکهم. ترسیکی بی وینه سهرتاپای جهستهمی داگرتبوو. بیرم دهکردهوه ههرسات نهگهری ههیه سهروّکی شهریکه بهرووداوهکه بزانیت و راپیچی زیندانم بکات.

لهگومانی ئهوهی بهدهستی بهستراو رادهستی یاسام بکهن، دهلهرزیم به لام چاره چی بوو. خوّم بهچارهنووس سپاردبوو و چارهنووس بهدلی خوّی دهکرد. وهک شهپوّلیک بووم کهدهگهیشتمه کهنار و لهناودهچووم.

دهبوا چاوه پنی بریاری چاره نووس بم. به پنکه وت نه و نیواری به زیانی منه وه کرد و سه رکه وت! دهمه و نیواری، خاوه ن شهریکه بق به ستنی گریبه ستیکی گرنگ داوای پاره ی سنووقه که ی لیکردم. گیژ و ویژ بووم و نهمده زانی ده بیت چی بکه م. ته له فونم بق مالی حه مید کرد، له مال نه بوو. که سیکم به دوای باوکمدا نارد به لام نه یتوانی باوکم

بدۆزىتەوە. سەرئەنجام بەھۆى شلەژانى خۆم، بەرىبوبەرى شەرىكە لەدزىيەكە ئاگادار بوويەوە.

لهبهر ئهوهی هاورینی باوکم بوو، ههمانشه و باوکمی بانگکرد و لهرووداوهکه ئاگاداری کردهوه. باوکم راشکاوانه پنی وت:

لهبهر ئهوهی خوّم کورهکهم بهئیّوه ناساندووه، رادهستی پولیسی بکهن بو ئهوهی تهمی بکریّت. ئهو دزه و کهسیّک دهستی بو دزی دریژ کرد دهبیّت سزا بدریّت تهنانهت ئهگهر کوری من بیّت.

به و وه لامه راشکاوانه ی باوکم، سه رقکی شه ریکه به ناچاری منی ته سلیمی پولیس کرد. له کاتیکدا وه لامی پولیسه کانم سه باره ت به هو کاری دزینه که نه دایه وه، له گه ل ئه و دوسیه ی بوم ته واو کرابو و، ته سلیمی بنکه ی پولیس کرام.

سى مانگ دواتر لەيەكىك لەدادگاكان، دادگايى كرام. ئەوان سىووربوون لەسەر ئەوەى ھۆكارى دزىيەكەيان بۆ روونبكەمەوە بەلام راستىيەكانم نەوت بۆ ئەوەى كەس لەبەسەرھاتى من و روئيا ئاگادار نەبىتەوە. لەبەر ئەوە لەوەلامى پرسىارى دادوەرەكان بىدەنگىم ھەلبرارد. كاتىك ئەوان بىدەنگى مىيان بىنى و زانىيان بەھىچ جۆرىك ئامادە نىم راستىيەكان بىنى، دواى كۆتايى ھاتنى دادگا بەتۆمەتى دزىنى

دەھەزار تمەن، سالنك زيندانىيان بۆ بريمەوه.

گرنگ نهبوو کهمنیان وهک دز دادگایی کرد و مهحکوم کرام. نهوه گرنگ نهبوو وهک دزیک منیان برده زیندان بق نهوه ی سالی لهوی بمینمهوه، گرنگ پزگارکردنی پوئیا بوو. من بق پزگارکردنی نهو لهم بهدبهختییه، ناماده بووم بهم پیسواییه پازی ببم و سالیک لهزیندان بمینمهوه.

بهههرحال بیدهنگی لهوبارهوه، بیرو کهی خوّم بوو. لهو ساتانه دا بیرم لهخوّم نه ده کردهوه، به لکو بیرم له پرگار کردنی پوئیا له به لای هیروئین ده کردهوه له به رئه وه به په وازی بووم.

لهزینداندا بوو راستییه کی تالی ژیانم بر دهرکهوت و ههستم به تام و چیژی ئازادی کرد. نها لهنیوان زیندان و ئازادی دیواریکی بلند جیگر بوو. لهو لای دیواره که مروقه بهخته وهر و ئازاده کان به هیوای داها توو، هه ولی زیاتریان ده دا و له ملای دیواره که، زیندانییه کان روزیان ده کرده شه و شهویان ده کرده روز بو ئه وه ی کوتایی به قرناغی دیلبوونیان بینن.

مرۆڤ لەزىندان لەپۆحى ھەندىك لەزىندانىيەكان سەرىسىوپ دەمىنىنت، بۆ نمونە ئەو كەسانەى بەزىندانى ھەتاھەتايى و سىدارە مەحكوم كراون بەلام ھەرگىز ھىوايان لەدەست نەداوە. ئىهوان كەھەركام بەسەرھاتىكى سەيىروسەمەريان ھەيە، ھەرگىز نەيانويستووە تەمەنى شىرىنيان لەناو ئەم چواردىوارىيەدا بوگزەرىت و زۆربەيشىان نازانى بۆ چارەنووسيان بەم شوينە كۆتايى ھات بەلام بروايان وايە مرۆف دەبىت لەھەر دۆخىكدا بىت، ھىوابراو نەبىت.

ئهم زیندانییانه کاتیک لهماوهی حوکمهکهم ئاگادار دهبوونهوه، دهوریان دهگرتم و دهیانوت خوّزگهمان بهخوّت چوونکه تهنیا پورژیکی دیکه لیرهیت و سهرئهنجام ئازاد دهبیت. لهقسهکانیان سهرمسوپدهما به لام کاتیک بویان پروونکردمهوه، بینیم ئهوان پاست دهکهن و بو ئهو کهسهی بهزیندانی ههتاههتایی حوکمدراوه، سالیک وهک پورژیک وایه چوونکه بههرشیوهیهک بیت ئهم ساله دهپوات و سهرئهنجام زیندانی ئازاد دهبیت.

به لام ئه و که سه ی به زیندانی هه تاهه تایی حوکمدراوه، چیتر بیر له سالنک و چه ند سال ناکاته و به لام له گه ل ئه وه یشدا هیواداره روزیک به ر لیبوردن بکه ویت و له سیداره رزگاری بیت.

بهپنی غهریزهی سروشتی، ههر مروقیک گیانی خوی خوشدهویت و نامادهیه لهچواردیواری زیندان بو ههمیشه ههموو روژیک بمریت و زیندوو ببیتهوه بهلام ناماده نییه

سيدارهي بكهن.

ئەم دەستەيە لەگەل ئەوەى دەزانىن مىرۆق بيەويت و نەيەويت دەبيت بمريت، ھەموو ھەولىكى خۆيان دەخەنەگەر بۆ ئەوەى بەئاسانى تەسلىمى مەرگ نەبن. بەبۆچوونى ئەم دەستەيە دەبيت شەرى ئەوان وانەيەك بىت بۆ ئەوانەى بەبچووكترين كىشە، خۆيان بەلەناوچوو دەبينن.

کاتیک باسی روئیام بن دهکردن، کاتیک ههست و خنشهویستی خنم بن رووندهکردنه وه، دهیانوت: هیواداربه، بجهنگه، ئیمهیش دهزگیران، باوک، دایک، هاوسهرمان ههیه به لام لهزینداندا هیوای خنومان لهدهست نهداوه.

قسه کانیان هیزی ژیانیان پیده به خشیم. کاتیک بیر مده کرده و به زیندانی بوونی من که سیکی دیکه پزگاری دهبیت، خوّم به به خته و هر ده زانی. پوئیا بو من هه موو شتیک بوو، زیندان له به رئو گرنگ نه بوو.

ژیان لهزیندان جگه لهسنورداربوونهکهی، جیاوازییهکی ئهوتزی لهگهل دهرهوه نهبوو. لهم شوینه کهوهک شاریک بهدیواری بلند دیتهبهرچاو، مرؤقهکان وهک ئهوانهی لهودیو دیوارهکه ژیانیان بهسهر دهبرد و ههولیان دهدا، ههولیان دهدا. منیش لهناو ئهم مرزقانهدا بووم و وهک ئهوان بههیوای داهاتوویهکی روون زیندوو مامهوه.

لهزیندان جگه لهحهمید کهس لهخرم و کهسوکار و هاوریّکانم سهردانیان نهدهکردم. تهنیا ئهو بوو دههات و لهگهل ئهوهیشدا ئهو پردی پهیوهندی نیّوان من و پوئیا بوو. حهمیدم پاسپاردبوو ههرچوّنیّک بووه نههیلّیّت پوئیا لهزیندانیبوونهکهم ئاگادار ببیّتهوه. ئهویش بهلیّنیدا ههموو کاریّک بکات بو ئهوهی پوئیا ئاگادار نهبیّتهوه.

لهگهل ئهوهی لهزیندان بهردهوام هیوایان پیدهبهخشیم، به لام بی روئیا خوّم وهک مردوو دهبینی. روّژهکان بیرمدهکردهوه و شهوان لهناره حه تیدا خهوم لینه ده که وت. ده ترسام لهوهی روئیا لهبیرم بکات.

به لام چوونکه بپوام بهئهمه کداری پوئیا بوو، ئهم بیر ق که له میشکمدا ده سپیهوه. له لایه کی دیکه تا ئه ندازه یه ک ئاسووده بووم چوونکه حهمیدم پاسپار دبوو به پوئیا بلیت به ناچاری پر شتوومه ته سه فه ریکی دوورود ریش و چاوه پی بیت تا ده گه پیمهوه. به لام نازانم بن هه رکات له زیندان بیرم له پوئیا ده کرده وه، دلم ده له رزی.

چەندىنجار ئارەزووم كىرد خۆزگە ئەو كاتەى روئيا لەنەخۆشخانە دەھاتەدەر، منىش ئازاد دەبووم بۆ ئەوەى پېشوازى لىبكەم و يەكتر لەئامىز بگرىن و ماچبارانى بكەم و بۆ رزگاربوونى لەو بەلايە، پىرۆزبايى لىبكەم. دەمويست دوای پزگاربوونی ژیانیکی تازه دهستپیبکهین و بهختهوهر بین به لام بهداخهوه ههرگیز ئهو ئاواتهم نهدی چوونکه ئهو کاتهی پوئیا لهنهخوشخانه هاتهدهر، پینج مانگی حوکمهکهم مابوو. بهسهرهنجدان بهوهی سی مانگ پیش حوکمهکه و دوو مانگ دوای ئهوهیش لهزینداندا بووم، دهبوا حهوت مانگی دیکه لهزیندان بمینهوه.

ئهم بابهته ئازاری دهدام و لهگهل ئهوهی دلنیابووم حهمید لهنهبوونی من بهباشی ئاگای له پوئیا دهبینت تا ئه و کاته ی له زیندان دیمه ده را به لام نیگه رانی داها تووی خوم و پوئیا بووم.

ههستیکی نامق و ئالوز شهو و روژ لهزیندان ئازاری دهدام. کاتیک ئیواری دادههات و روژ دهمرد، لهسووچیکدا دادهنیشتم و بیرمدهکردهوه. لهوانهیه باوه پ نهکهن به لام بهدلنیاییهوه دهلیم، خهمبارترین ئاوابوونی خوّر، ئاوابوونی خوّره لهزیندان. ههموو شتیک لهزیندان لهکاتی ئاوابووندا رهنگههراو و مردوو بهرچاو دهکهویت. تهنانهت دهنگهکانیش لهو کاتهی روّژ کوتایی دینت، خهمبارترن.

ئاوابوونی زیندان بهم تایبهتمهندییانه، ئاگری تیبهردهدام و خهمباری دهکردم. لهگهل ئهوهی دهلین خهمبزوینهرترین ئاوابوونهکان، ئاوابوونی ژیانه، من بروام وایه لهئاوابوونی زیندان خهمبارتر بوونی نییه. به ناوابوونی ژیان مروق بق ههمیشه ده رواته جیهانی خامق شییه وه به لام له زیندان ئهم ناوابوونه، هه موو روژیک دووباره ده بیته وه.

له راستیدا سه ره تای ئاوابوون له زیندان، سه ره تای خهم و فرمیسکه تاله کانی من بوو.

گریان لهئاوابوونی خوّی لهسووچیکی تاریکی زیندان، ئاسوودهی بهدلم دهبهخشی. ههولم دهدا لهگهل دوّخی زیندان خوّم بگونجینم. خوازراو و نهخوازراو بهههمانشیوه کهمروّف عاده تبه بهتیک دهگریت، منیش بهزیندان عاده تم گرت. ههرکات دلم دهگیرا و بیری روئیا دهکهوتمهوه، دهروّشتمه سووچیک و دهگریام و لهوهی سهرئهنجام روّژیک ئازاد دهبم، تیشکی هیوا لهدلمدا دهدرهوشایهوه و مزگینهی روّژه خوّشهکانی لهگهل روئیا پیدهدام.

به لام به داخه و مرزف به پنچه وانه ی گومانه کانی هه رگیز ناتوانیت به ناواته کانی بگات. له راستیدا نابیت چاوه روان بین ناوات و هیواکان به و شیوه ی خواستی مرزفی لهسه ره، بینه دی.

ههموو کهسیک دهبیت بهمه رازی ببیت کهههرسات ئهگهری ههیه رووداو و کارهساته چاوهرواننهکراوهکان ریرهوی ژبانی مروف بگورن بهههمانشیوه کهریرهوی ژبانی

من به شیوه یه کی له ناکاو گزرا و دوخیک هاته پیش، هه رگیز بیرم لینه ده کرده و ه.

بهرواری نهو روّژهم به ته واوی لهبیر نییه، به لام نزیکه ی دوو مانگم مابوو له زیندان بیمه دهر که حه مید ها ته سه ردانم. پوخساری به پیچه وانه ی رابردوو نیگه ران و خه مبار بوو. کاتیک له هر کاری نیگه رانیم پرسی، سه ره تا به لینی لیوه رگرتم ناره حه ت نه به کاتیک به لینم بیندا، بی پیشه کی و تی:

بههمهن روئيا دهيهويت برواته سهفهر.

بەبىستنى ئەو قسەيە جەپەسام، بى ئىرادە ھاوارمكرد: بۆ؟ بۆ خەمىد؟ بۆ دەيەويت بروات؟

ههولی زورمدا لهم سهفهره پهشیمانی بکهمهوه بهلام ئه کهراستییهکان نازانیت، بهگومانی ئهوهی دروی لهگهل دهکهم کهتق لهسهفهریت و بهخهیالی ئهوهی تق بق بق ههمیشه بهجینتهیشتووه، دویننی پنی وتم شوینهکهی بههمهن یا ناونیشانهکهیم پیبده تا نامهی بق بنیرم و چوونکه وهلامی نهرینیم دایهوه، باسی سهفهری کرد. کاتیک هوکارهکهیم پرسی وتی: تق ههموو شتیک دهشاریتهوه، بههمهن منی لهبیر کردووه و گهرنا تا ئیستا دههاته سهردانم، تویش بق ئهوهی نیگهران نهبم، راستییهکانم پی نالییت، منیش دهرومه سهفهر بهوهی کهمیک بحهویمهوه.

بيّ هيوا ئاورم بق حهميد دايهوه و وتم:

حەمىد ئەگەر ئەو نەزانىت من لەكويىم، خۆ تۆ دەزانى!

به لی دهزانم، هه و له کانم بق رازیکردنی روئیا و نه وه ی تق له سه فه ریت، لهم ماوه دا بیسووده و چیتر ناماده نییه گوی له و ته کانم بگریت و ده لیت نه گه ر به همه ن رقشتق ته سه فه را لانیکه م ناونیشانه که یم پییده تا نامه ی بقر بنیرم. روئیا ده لیت به همه ن که به هیچ جقریک به رگه ی دووری منی نه ده گرت، چق نه نیستا چه ندین مانگ بی نه وه ی هه والم بزانیت و بپرسیت، رقشتق ته سه فه ر. به سه رنجدان به م قسانه، چیتر ناماده نییه گوی له و ته کانم بگریت.

دوای چهند ساتیک بینیم حهمید راست دهکات به لام منیش هیچ ده ره تانیکم نهبوو. من که تا ئه مروق رووداوه که م به نهینی هیشتبوویه وه و نهده کرا به هوی حه میده وه راستیه کان به روئیا بلیم و ئه وه ی که نیستا له زینداندام، نه، شتی وا نه ده کرا.

ههستم دهکرد بهمشیوهیه ههموو شتیک کوتایی دیت و من پوئیا لهدهست دهدهم. لهوساتهدا بهتهواوی ههستم بهنهبوونی پوئیا کرد به لام لهگهل ئهوهیشدا دلنهوایی خوّم دهدایهوه بو ئهوهی بهرگری بکهم به لکو کاروباره کان به پنی دلخوازی خوّم بپواته پیش، ههرچهند هیزی بهرگریکردنیشم نهما.

له حهمید پارامه و و داوای هاو کاریم کرد

بهئارامی و بهشیوهیهک نارهحهت نهبم، وتی:

بهداخهوه بههمهن، ئهوهى دهمتوانى كردم، چيتر لهوه زياتر ناتوانم هيچت بن بكهم.

لهکاتیکدا به ته واوی په ریشان و نا په حه ت بووم، چه ند جاریکی دیکه له حه مید پا پامه وه که چونی به باش ده زانیت کاریک بکات پوئیا له سه فه ره که ی په شیمان ببیته وه. ئه ویش به نینیدا هه موو هه و نیکی خوی بخاته گه ر. دواتر مالئاوایی کرد و پر قشت. خه مبار و نیگه ران به ره و ژووری زیندان گه پامه وه. دلم گیرابو و. له سوو چیکدا کزو نه م کرد و نوقمی ده ریای بیرکردنه و بووم. ئاسمان که م که م تاریک ده بو و. سیبه ره پر و وناکه کانی ژیان زیندانیان به جیده هیشت. به دوای ئاوابو ونی خه میزوین تاریکی خه میزوین تاریکی خه میزوین تاریکی خه میزوین ته ربو و.

زهمان بن درهنگ بهرهو پیشهوه دهروشت و رووداوهکانی، ههرسات ژیانی کهسهکانی دهگوری. منیش لهسووچیکی ئهم زیندانه، بیرم لهچارهنووس و ژیانی بهفیروچووی خوم دهکردهوه. دهگریام بی ئهوهی بمهویت. فرمیسکه تالهکانم لهقوولایی دلمهوه سهرچاوهی دهگرت و دهرژایه سهر روخسارم. ههستمکرد بو یهکهمجار وهک کهسیکی ناتهوان دهگریم، ئهویش گریانیکی تال و کوشنده.

تەواوى ئەو پياوانەى بەھەرھۆكارىك لەژياندا ناچار بوون

بگرین، له و دوّخه خهمباره دا هه ست به حالی من ده که ن و باش ده زانن گریانی پیاو له کاتی ناته وانی، چه نده تال و کوشنده یه پیاو ئه گه ر کاتیک خوّی به پیسوا و ناته وان ببینیت و به زور غرووری لی بسینن، چیتر زیندوو نییه. له و ساته دا منیش له و حاله دابووم، چاره یه که نه بوو، ده بوا بسووتیم و دان به خوّدا بگرم.

ئهوشهوهی زیندانم بهبیرکردنهوهی تیکهل و دلیکی نیگهران کرده روّر. بن بهیانی لهژوورهکهم هاتمهدهر و بی ئهوهی نان بخوّم، لهحهوشی زیندانهکه پیاسهم دهکرد. لهگهل کهس نهدهدوام و بهردهوام لهناو بیرکردنهوهی ئالوّری خوّم دهتلامهوه. کاتی نیوه روّیش چوونکه حهزم لهخواردن نهبوو، نانم نهخوارد و تا ئیواری بهناو حهوشیکهدا سوو پامهوه و بیرم دهکردهوه تا ئهوهی حهمید هات.

ئەو ھەوالىكى ناخۇشى بۇ ھىنابووم چوونكە لەگەل ھەولەكانى، روئيا بۇ شىيراز سەفەرى كردبوو.

بهبیستنی ئهم ههواله نارهحه و خهمبار بووم به لام حهمید دلنه وایی کردم و وتی چوونکه ماوه یه کی کهم له زیندانییه کهی تق ماوه ته و ده دوانی دوای ئازاد بوون له زیندان برقیته شیراز بق لای روئیا و له گهل ئه وهی بق ئهم ماوه یه داوای لیبوردنی لیده کهی، ده توانی ژیانیکی خقش له گهل ئه و ده ستییب که یت.

ئهوهی راستی بیت وتهکانی حهمید تا رادهیه کئارامی پیبه خشیم. داوام لیکرد تا ئازادی من برواته شیراز و سهردانی روئیا بکات و لهگهل دلنهوایی کردنی پیی بلیت من بهزویی لهسهفه رهکه م دهگه ریمه وه.

حهميد بهلينيدا لهبهر من نهو كاره دهكات.

دوای ئهوه حهمید مالئاوایی کرد تا بروات. لهکاتی روشتن داوای کرد نارهحه نهبم. لهگهل ئهوهیشدا نامهیه کی روئیای پیدام. نامه که روئیا نووسیبووی و دابووی به حهمید تا بن منی بنیریت.

دوای روشتنی حهمید، له کاتیکدا دلم به خیرایی لینی دهدا, به خیرایی گه رامه وه بر ژووره کهم بر نهوه ی هه رچی زووتر له ناوه روکی نامه که ی روئیا ناگادار بیمه وه. نامه که م کرده و و خویندمه وه:

روئیا نووسیبووی و چهند خهمبارانه نووسیبووی: بههمهنی ئازیز....

ئهم نامهیه له کوتایی رو و یکی سارد و خهماویدا دهنووسم. ئاسمان لیوانلیوه لهههوری رهش و دلم گیراوه، نها وینهی توم لهبهرچاوه و هاوشیوهی خهو لهناو چاوه کانمدا دهسووریت.

بەھمەنى ئازىز، ئەگەرى ھەيە ئەمرۆ يەكىك لەخراپترىن رۆژەكانى ژيانم بىت چوونكە بۆ يەكەمجار تامى تالى عەشقىكى

شكۆدارم چيشت.

ئەمرى ھەستمكرد چىتر منت خۆشناويت و بۆ ھەمىشە بەجىتھىشتووم.

گوله جوانه کهم، به همه نی ئازیزم، ئه وه نده بن وه فا بوویت ته نانه ته کاته ی له نه خوشخانه بووم، یه کجار سه ردانت نه کردم، له کاتیکدا چاوه کانم به رده وام چاوه پوانی تق بوون.

بهردهوام بیرم لهوه دهکردهوه کهتن روزیدک سهردانم دهکهیت و کوتایی به چهاوهروانییه تاله دینیت.

به لام به داخه وه نهم چاوه روانییه هه له بوو و تق تا دووایین سات که نه خوشخانه م به جیه پیشت، نه هاتی و چاوه کانم بق هه میشه له چاوه روانی تق دا مایه وه.

هیوای ژیانم، ئازیزه خوشهویستهکهم، خوشم دهوییت تا رادهی پهرهستن به لام بی وهفا بوویت، تو بوویت بو ههمیشه منت به جیهیشت و تهنانه ت نامه یه کت بو نه نووسیم.

به لام بههمه ن ئه وه بزانه بن ههمیشه خوشم دهوییت و تا ئه و روژه ی زیندووم به عهشقی تن وهفادار دهبم.

تن گولی جوانی ژیانی منی، تن تهنیا پیاویکی توانیت لهدلی ویرانهی مندا هیلانه بکهیت، دلنیابه بن من جگه لهتن هیچ پیاویک بوونی نییه و نابیت. بهلین دهدهم!

بههمهنی ئازیز، حهزم دهکرد ئه و روزهی دهمرم دلم لهسینه

دەربىنى و بزانى چى لەسەر نووسىراوە، ئەو رۆۋە ئەگەر ئەم شانازىيەم پىببرىت، دەبىنى لەسەر نووسىراوە: خۆشم دەويى بۆ ھەمىشە.

ئازیزهکهم، بههمهن گیان، چاوه جوان و سهرنجراکیشهکانی تق، ئیلهامبهخشی منه و بی ئهوان هیچم، مردووم، به لام نازانم بق نهتویست چاوهکانت هی من بیت. نازانم.

نازانم بق بهجيهيشتم، نازانم.

گولّی بۆنخۆشی ژیانم خۆزگه دەتزانی چەندە خۆشمدەوييت و ئارەزوومە ھەموو شتنكم لەگەل تۆ بیت و بی تۆ ھیچم هیچ. بەھمەنە جوانەكەم، لەیلوپەری ژیانم، حەزم دەكرد بەو ئەندازەی من تۆم خۆشدەویت، تۆیش منت خۆشبویستایه.

خۆزگە بىرت دەھاتەرە كەكچىك لەم زەمانە پر خراپەكارىيەدا، لەتارىكاييەكانى ژيانى لەبەر عەشقىكى پاك دەسورتىت و دەبىتە خۆلەمىش و ئەو عەشقە، عەشقى گەورەى تۆيە بەھمەن.

خۆشەويستەكەم، لانىكەم داوات لىدەكەم لەبىرم مەكە چوونكە ھەرگىز فەرامۆشت ناكەم.

ئەمشەو كەشەويكى تارىك و رەشە، لەبەر تق فرمىسك لەچاوەكانم دەبارىت و دەبىت بلىم ئەمشەو شەوى فرمىسك و خەمە. نها داخی هیوا لهدهستچووهکان دهخوم و نازانم هوکاری ئهم ههلاتنه کتاوپرهی تو چیبوو؟

بههمهنی ئازیز، ئهگهر کچینک به راستی عاشق ببیت، ههرگیز چیتر عاشقی پیاوی دووهم نابیت و سهبارهت به تق ئازیزی ژیانم، به وشیوهم.

بههمهنی ئازیز، ههرکات بینیت کچیک بهرهو گورستان دهبن، بق یادی من چهند ههنگاویک بهدوایدا برق و فرمیسک بریژه. چوونکه ئهو جهنازه وهک جهستهی بی گیانی منه کهسووتاوه و بقته خقلهمیش و بهههمانشیوه که لهخاک ئافرینراوه، ئهسپهردهی خاک دهکریت.

بههمهنی ئازیز، ئهمرق کهدهمهویت شاری بیرهوهرییهکانم بهجیبیلم، نازانی چهنده دژواره یهکهم روزی ئاشنایی، ئهو بهریهککهوتنه شیرینه و ئهو کاتژمیره خوشانهی پیکهوه بهسهرمان برد و بی ئیراده فرمیسک لهچاوهکانم دهباریت

فرمیسک بن عه شقیکی له ناوچوو و له ده ستچوو. عه شقیک که هه میشه له دامدا ده مینیته وه به الام تن زوو فه رامن شتکرد.

بق من خوا یهکه و بههمهن یهک، ئهمه دروشمی ههرکچیکه کهبهرا □ستی کوریکی لهقوولایی دلهوه خوش دهویت.

بههمهن، ده پقم و دلنیام پۆژیک لهبهر ئهم جیابوونهوه پهشیمان دهبیتهوه و بق ههمیشه لهژیاندا داخ و ئهفسوس دهخویت کهبق عهشقهکهمان بی ئهوهی بهرههمی ههبیت،

شكستى هينا.

به لام به همه ن بیرت بیت تو بوویت ئه و عه شقه ت شکاند به لام من هه رکیز باوه رم به شکاندنی عه شقی راسته قینه نییه.

عه شقی راسته قینه، هه میشه ده مینیته و ه و ته نانه ت مهرگیش ناتوانیت شکقی عه شقی راسته قینه له ناو ببات.

به لام نهم شکویه وادیاره بن تن شکاوه، نه گهری ههیه من به و شیوهیه گومان ده کهم.

بهپیچهوانهی خواست و تهنیا لهبهر ئهوهی تق ویستت و بهمشیوهیه پیت وتم کهفهراموشت کردووم، لهتو جیادهبمهوه لهکاتیکدا دلم تهنیا لهبهر تق و عهشقی تق لیدهدات و تا ئهو کاتهی زیندووم، ههرگیز لهبیرت ناکهم. مالئاوا بههمهن، مالئاوا ئازیزترین کهسی ژیانم، مالئاوا.

ئەو كەسەى ھەرگىز لەبىرت ناكات، روئيا.

کاتنک نامه کهی پوئیام خوینده وه، بن ئیراده نامه که له ده ستم که و ته خوار. حه زم ده کرد هاوار بکه م و به روئیا بلیم بن وه فا نیم و ئه م جیابوونه وه یه کاتبیه. ده مویست له وی ده بو و حالی منی ده بینی تا ده یزانی له به رچی زیندانی کراوم و بق سه ردانم نه کردووه به لام به داخه وه هاواره کانم بن ئه وه ی به گویی بگات، له قورگمدا ده خنکا و دووباره نوقمی بیر کردنه وه ی په ریشان و تیکه ل و پیکه ل بووم.

d

روزهکان و ههفتهکان بهدوای یه کتیدهپه پین و سه رئهنجام دوای به سه ربردنی ماوه ی زیندانییه که م، ئازاد بووم. ئه و روزه ی هه والی ئازاد بوونیان پیدام، له خوشیدا ئه وهنده ی نه مابوو شیت ببم. به خیرایی مالئاواییم له هه موو هاور یکانم کرد و له کاتیکدا ئاره زووم ده کرد ئه وانیش به زووترین کات ئازاد بکرین، شادوومان و ده م به بزه له زیندان هاتمه ده ر.

روزیکی قهشهنگی به هاری بوو. وهنه و شه کان رهنگاو رهنگ ده هاتنه به رچاو. گه لای داره کان سه وز و سروشت، خوی رازاند بوویه وه.

قهشهنگی و جوانی به هار، هیز و وزه به مروّف ده به خشیت. نه سیمیکی فینک له ناو گه لاکاندا خوّی شار دبوویه و جارجار له پوخساری ده دام. ئارام و بی خهیال، دوای گوزه رکردن له چه ند شهقامیک پوومکرده شهقامه لاوه کی و قه ره بالغه کانی شار.

ئیستا دوای سالیک زیندانی دووباره لهناو خه لکا بووم، ههستی ئازادی سهراسهری بوونمی داگیرکردبوو. لهجموجو لی خه لک چیژم وهرده گرت.

ئهوان ئازادبوون و ئهوهی دهیانخواست، ئهنجامیان دهدا و ماوهیه کنوقمی بیرکردنهوهی ئالۆز، سهرنجی خهلکم دهدا و دواتر بهناو شار و شهقامه کاندا سوو پرامهوه. دهنگدانهوهی دهنگه کان جۆریکی دیکه بوو. کچ و کوپه ئاره زوومه نده کانم دهبینی که ده ست لهناو ده ست، له سهر شوّسته کان پیاسه یان ده کرد و نه خشه یان بو داهاتوو ده کیشا. ده ستگیره کانم ده بینی به دهنگی گهرمی و سهر نجراکیشی خوّیان دهیانقیژاند بو ئهوه ی که لوپه له کانیان بفروشن. به رده م سینه ماکان قه ره بالغ بوو و خهلک بو پوشتنه ناو سینه ما پیزیان به ستبوو. پیر و گهنج و گهوره و بچووک هه رکام به کاریکه و هسمرقال بوون و جموجولی نهوان هه ولدان بو ژیانیکی باشتر بوو.

گلاپه رهنگاورهنگهکان جوانییهکی تایبهتیان بهشار بهخشیبوو. وهک ئهوهی یهکهمجار بیت هاتبیتمه ئهم شاره، حهزم دهکرد دوای سالایک ئازار و بهدبهختی و زیندانی بوون، ئازادانه بهناو شارهکهدا بگهریم و بیرهوهرییهکانی رابردووم زیندوو بکهمهوه.

چەندىن كاترىمىر بى مەبەست و تەنيا لەبەر دووبارە بەدەستەپىنانەوەى ئازادى بەناو شارەكەدا سوورامەوە. نزيك نۆى شەو، شەكەت و ماندوو، لەكاتىكدا لەكۆتايى ھاتنى زىندان شادوومان بووم، بەرەو مالى حەميد رۆشتم.

ئه و لهبینینیم شادوومان و یه کترمان له نامیزگرت و بی نیراده فرمیسک به چاوه کانمدا هاته خوار. حه مید بق نهوه ی له و ساته خقشه دا له نه بوونی روئیا نیگه ران نه بم، به پیکه نینه و ه وتی:

بههمهن، ههموو شتیک کوتایی هاتووه و تو پیاویکی بهختهوهریت، ههرچهند سالیکی پر بهدبهختیت لهزیندان گوزهراند، به لام ئیستا کهئازادبوویت دهتوانی برویته شیراز بو لای روئیا و ژیانیکی تازه دهستییکهیت.

تا ئەو جېگەى من بزانم، پوئيا لەشىراز و لەمالى مامى نىشتەجىبووه. تۆ دەتوانى لەو شارە پوئيا بدۆزىتەوە و سەبارەت بەژيانى داھاتووتان بپيار بدەن. بەدلنياييەوە ژن و مىردىكى بەختەوەر دەبىن. پوئيا ئىستا ئالوودە نىيە و دەتوانن دواى پەيوەندى ھاوسەرگىرى، ژيانىكى بەختەوەرانە دەستېيبكەن و دواى ئەو ھەموو پەنج و بەدبەختىيە، پۆژانىكى خۆش بەسەر بەرن.

لهگهل ئهوهی سوپاسی حهمیدم کرد، لهبهر ئهوهی هیلاک بووم و جیاواز لهوه نهمدهویست ببمه ئهرک بق حهمید، لهشوینهکهم ههستام بق ئهوهی مالئاوایی لیبکهم بهلام ئهو پیگهی نهدا برقم و فرمانی بهخزمهتکارهکهیاندا لهژوورهکهی جیگهیهکی زیاده ئاماده بکات. ئهو شهوه لهوی مامهوه.

ئیراریی روژی دواتر، حهمید بره پارهیه کی وه قهرز پیدام و دوای کرینی بیتاقهی شیراز، له کاتیکدا بن مالئاوایی کردن هاتبووه گاراژ، سوار پاسه که بووم. چاره کیک دواتر، له کاتیکدا حهمید دهستی مالئاوایی بهرز کردبوویه وه، پاسه که بهره و شیراز به ریکه وت.

پاس بهناو شهقامه قهرهبالغهکانی شار تیپه ری و روشته سهر شهقامیک که بهجاده ی شیراز کوتایی دههات.

ئاسمان رەنگى شىنى تارىك و زۆربەى دووكانەكان گلۆپەكانيان داگيرساندبوو. پاسەكە دواى بەجيپهيشتنى دووايين شەقام، گەيشتە سەر جادەى شىراز.

دلم بهتوندی لیدهدا. بیرم لهوه دهکردهوه لهشیراز چون رووبه پرووی پروئیا بیمهوه؟ پاستییهکهی تهنیا بیرکردنهوه لهو چرکهساته، سهرمهستی دهکردم. حهزم دهکرد کاتیک دهگهمه نهوی، لهگهل دابهزین لهپاسهکه، پوئیا بدوزمهوه و بههوی دیارنهبوونم لهم ماوهدا داوای لیخوشبوونی لیبکهم.

بههری ئه و سهفه ره ی پیشو و م بر شیراز و بر مالی خوشکم، بیره وه رییه کی خوشم له پر شتن بر نه و شاره نه بو و، به لام نهمجاره مه به ستم مال خوشکم نه بو و. هه رچه ند ده متوانی له ماله خوشه که ی نه و دا بمینمه و ه به لام به هر ی هه لسو که و تی له سهفه ره که ی پیشو و مدا، ناما ده بو و م له سه ر شه قام بخه و مهلام نه چمه ماله که ی نه و .

ههستم دهکرد لینی بینزارم، ئه و ژنیکی پهست بوو کهسهروهت و سامان کویری کردبوو و گرنگی به هیچ شتیک و هیچ کهسیک نهدهدا.

خوشکهکهم لهگهل ئهو ههموو سامانه، دهههزار تمهنی پینهدام لهکاتیکدا نزیکترین کهسی ئهوم. لهبهر ئهو پارهیه ناچاربووم یهک سال لهزینداندا بمینهمهوه.

دوای زیندان، بریارمدا نهتهنیا لهخوشکم به لکو لهههموو کهسوکارم خوّم بهدوور بگرم. لیّیان بیّزار بووبووم چوونکه منیان بهکهسیّکی دهستیاک نهدهزانی لهکاتیّکدا خوّیان خاوهنی چهندین میلیوّن سامان بوون و نهیانویست بریّکی وهک قهرز بهمن بدهن.

راسته کهده لیت دهسته یه کتا پاره ی زیاتریان هه بیت، له مروقبوون دوور ده که و نه وه. له ناخی که سه ده و له مه نده کانی تایه فه که ی منیش، پیاوه تی و مروقبوون مردبوو. نه وان ته نانه ت له کاتی زیندان سه ردانیان نه کردم و بق یه کجاریش هیچکامیان نه یانویست بزانن بق دهستم بق دزی دریژ کردووه؟ ته نانه ت باوکم یه کجار سه ردانی نه کردم بق نه وه ی پاستیه کان له زمانی خق مه وه بیستیت.

که واته به مشیوه و له سه ر داوای خویان، چیتر بوون له ناو ئه م خیزان و که سوکاره که دا مانایه کی نه مابو و له راستیدا له نیوان من و ئه واندا له مپه ریکی گه وره ها تبووه ئاراوه که تا کوتایی ته مه نم مایه وه.

بهمشیوه، سهبارهت بهپچراندنی پهیوهندیم لهگهل خیزان و کهسوکار، لهدادگای ویژدان پاساوم بر خوّم هینایهوه. بهدریّژایی ریّگه جگه لهروئیا بیرم لههیچ شتیّکی دیکه نهکردهووه. کاتیّک گهیشتمه شیراز، بی ئهوهی بیر لهوه بکمهوه خوشکیّکم لهم شارهدا ژیان بهسهر دهبات، روّشتمه میوانخانه و ژووریّکم بهکری گرت.

دوای ریکخستنی کاروبارهکان، بن دوزینهوهی روئیا لهمیوانخانه هاتمهدهر و بهدوای ناونیشانی روئیا، یانی مالی مامی گهرام.

ماوهیه کی زور لهسووچی شهقامه که چاوه پی بووم به و هیوایه ی روئیا لهمالی مامی بیته ده ربه لام نه ته نیا روئیا، به لکو که س له و ماله نه هاته ده ر. له به رئه وه بریار مدا هه رچونیک بووه سەبارەت بەروئيا ھەوالنك بزانم. بەم بيرۆكە، رۆشتمە دووكاني سهر كۆلانەكە و لەيىرەپياوى خاوەنەكەي كە لەيشت كيشانه كهوه وهستابوو، پرسيار مكرد. دواي كريني ساردىيه كى فینک، سهبارهت بهمامی روئیا لهو کابرا پیرهم پرسی و تنگەيشتم ئەوان رۆژى پېشوو بۆ يەكنك لەقنىلاكانى دەرەوەى شيراز رۆشتوون.

بهبهدهستهيناني ئهم ههواله لهو پيرهپياوه، چيتر چاوهروانيم بهرموا نهبینی و لهدووکانهکه هاتمهدمر و دووباره بق مبوانخانهکه گهرامهوره.

ئەو شەۋە تا بەيانى خەۋم لىنەكەوت. بەردەۋام بىرم لەروئيا دەكردەوە، ماوەپەك بەخۆم دەوت كاتىك بمىينىت، بەنارەجەتى یشتم تیدهکات و من لهخوی دهتارینیت و ههندیکات لهخهیالدا روئيام دەبىنى لەگەل بياوىكى دىكە تىكەل بووه.

ههندى ساتيش خهيالم دهكردهوه كهروئيا لهبينينم شادوومان دەبئت و هەردووک ينكەوه دەگرين.

بهلام ههمووي ئهمانه تهنيا خهيالنكي پروپووچ بوو. خهيالنك بوو زۆربەي عاشقان لەكاتى بىركردنەوە لەخۆشەوپستەكەپان، بۆيان دروست دەبيت و يتى دلخوش دەبن. ئەو شەوە منيش لهم بارود قخه دا بووم و ههرچی ههولمدا بخهوم، نهمتوانی، ئەرەندە لەسەر جنگەكەم ئەملاولام كىرد، كاتنىك سەرم بەرزكردەوە، بينيم خۆر ھەلاتووه.

کاتیک خور لهپشت چیاکانه وه وهک بو وکیکی رازاوه، سه ری ده رهینا، له جیگه که م هاتمه ده ر و دوای خواردنی نانی به یانی، بریارمدا ئه و روژه سه ردانی هه مو و شوینه گهشتیارییه کانی شیراز بکه م.

سهرهتا پوشتمه ئارامگای حافز و دواتر پوشتمه ئارامگای سهعدی و دواتر سهردانی چهند شوینیکی دیکهی شیرازم کرد و دوا نیوه پو بی مهبهست بهناو شهقامهکاندا دهسوو پامهوه و شهکهت و ماندوو بو میوانخانه که گهرامه وه وخهوتم. بهیانی پورژی دواتر پوشتمه تهختی جهمشید و ئیواریکهی بو شیراز گهرامه وه و سهردانی شوینه وارهکانی کهریمخانی زهندم کرد. کاتیک له (ئهرکی) شیراز گوزه رم کرد، لهناکاو دیمهنیکی چاوه رواننه کراو سهرنجی پاکیشام. سهره تا گومانم کرد ههانه دهکهم به لام کاتیک وردبوومه وه، بینیم ئهوه ی دهیبینم، پاستییه.

لهناو ترزمبیلیکی رهنگ لیمزیی، که لهسووچیکی گورهپانهکهدا پارک کرابوو، روئیا دانیشتبوو و گوقاری دهخوینده وه.

حه په سام. ویستم بروّمه پیش که پیاویک له پشت دووکانیکی نانه وایی هاته دهر و سوار تروّمبیله که بوو. پیش ئه وه ی بتوانم

هەنگاويك برۆمە پيش، ترۆمبىلەكە رۆشت.

تروّمبیله که روّشت و من سهرسورماو لهشوینه که دا چهقیم و سهیری شوینه خالییه که م دهکرد.

سەرئەنجام دواى ماوەيەك وەستانى بيهق، لەسىووچيكى شەقامەكە، نارەھەت بەرەو شەقامىكى لاوەكى بەرىكەوتم.

ئاسمان تاریک و تیشکی خوّر دیارنهبوو. بایه کی فینک هه لیکرد و قرّی پهریشان کردم. بیرم له و پیاوه غهریبه ی ناو تروّمبیله که ده کرده وه که تا ئه وساته نه مبینیبوو. بیری ئه وه ی نه کا روئیا ئه م پیاوه ی خوّشبویت، ئازاری ده دام به لام هه ولمدا تا روونبوونه وه ی راستییه کان هیچکاریک نه که م، له گه ل ئه وه یشدا هه ستمکرد به ته واوی توانای تیگه یشتنم له ده ستداوه و شیت بووم.

ههستمکرد عهشقه که م لهناوچووه. سویندم خوارد ئهگهر ئهم کهسه هاورینی روئیا بینت، توّلهیه کی مهترسیداری لی دهستینم به لام نازانم بو کاتیک بیرم لهتوّله دهکرده وه، نهمده توانی دری روئیا هیچکاریک بکهم، دلم به ته واوی ریّگهی بیزار بوون له روئیای لیده گرتم چوونکه ههستمده کرد له قوو لایی دلمه وه روئیام خوشده ویت.

من بروام بهروئیا بوو. دلنیابووم بهههمانشیوهی بوی نووسیوم هیچکات تیکهل بهپیاویکی دیکه نابیت به لام ئهو

پیاوه کی بوو. هه رچی بیرمکرده وه، به هیچ شتیک نه ده گهیشتم، ته نیا چاره ئه وه بوو چاوه ری بم تا ئه و کاته ی روئیا ده بینم.

ئه و هاته پیش، تا ئه وهی به ته واوی لیم نزیکبوویه وه. به ده نگیکی کز که ده توت له قوو لایی چالینکه و ه دیت، بی ئیراده و تم:

تۆيت.... روئيا

هیچی نهوت.

بهئارامی دهستم دریژکرد و دهستیم گرت. ههردووک بیدهنگ بووین. ساتیکی نهشیاو بز وهسفکردن بوو، زمانیک باشتر لهبیدهنگی. فرمیسک لهچاوی ههردووکمان کوبوویهوه. ماوهیهک بهمشیرهیه تیپهری. بی ئهوهی هیچ بلیین لهسهر شوستهکه بهریکهوتین.

به هنری نهم دیداره کتاوپره، زمانی ههردووکمان گیرا. من و روئیا که دوای ماوه یه کی زور یه کترمان دوزیبوویه وه،

هیچکام توانای قسهکردنمان نهبوو ا

لهگهل ئهوهی دهمویست هاوار بکهم و لهئامیزی بگرم و پنی بلیم خوشمدهویت و لهم ماوهدا لهبهر ئهو زیندانیکرابووم، بهلام نهمتوانی، یانی توانای دهربرینی ئهم نهینییانهم نهبوو، لهوانهیه دلم نهیدهویست ئهو بزانیت که لهماوهدا لهبهر ئهو زیندانی بووم.

ئامادهبووم ئه و بهبیوه فا ناوم ببات به لام هیچکات له پوووداوی دزییه که و هنوکاری زیندانیبوونه کهم شتیک نهزانیت. به لام ههرچونیک بووه دهبوا پیکهوه قسه بکهین چوونکه بیده نگی زیاتر له وه په وا نهبوو.

بق ئەوەى بىدەنگى بشكىنم و لەگەل ئەوەيشدا باشتر بتوانم قسەى لەگەل بكەم، پىشنىارمكرد برۆينە شوينىنك و دانىشىن و دواى ئەم ماوە دوورودرىرد پىكەوە گفتوگى بكەين.

رازی بوو، رو شتینه چایخانه یه که داوای چایی کرد. کاتیک چایچی، چای هینا، سه رقالی خواردنه وهی چایی بووین و دهستیکرد به گله یی و گازنده له من و به کورتی تا توانی سکالای کرد. بیده نگ بووم و هیچم نهوت. هه ستمده کرد دلم ده یه ویت به ره و لای بفرینت. به هه موو بوونمه وه ده مهه ره ست و به و مهرجانه ی بووی، شیاوی په ره ستن بوو. روئیا به رده وام باسی بیره فایی منی ده کرد و منیش بیده نگ گویم له و ته کانی ده گرت.

دوای ئهرهی قسه کانی هینایه سهرزمان و گلهیه کانی کرد، پاره که مدا و بق ئه وه ی که لک له هه وای پاک وه ربگرین، له چایخانه که هاتینه ده ر و به ره و شه قامینکی چقل که به ده ره وه ی شار کوتایی ده هات، به رینکه و تین. کاتینک گهشتینه کوتایی شه قامه که، له شویننیکی چقل، لای دارچنارینکی کون وهستاین. له مکاته دا خقی خسته ئامیزم و گریانی ده ست پینکرد. هه رچونینک بو و ئارامم کرده وه.

لهوساته شکودارهدا ههستمکرد جاریکی دیکه بیرهوهری ئاشناییمان زیندوبوتهوه و عهشقهکهمان دووباره ژیاوهتهوه. وهک ئهوهی ههموو رهنج و ئازارهکانمان کوتایی هاتبیت و ئیستا خومان بهبهختهوهر دهزانی.

ئه و پۆژه دووباره بهختهوهریم دۆزییهوه و بۆ ئهم دیارییه، لهدلهوه ههستم بهشادوومانی دهکرد. چهندین کاتژمیر قسهی لهگهل کردم و بههزی قسهکانییهوه تیگهیشتم هیشتا به من وهفاداره.

کاتیک سهبارهت بهترومبیله لیمویی رهنگه و نهو پیاوه غهریبه لیم پرسی، بزهیه کی گرت و وتی: نهو گهنجه کوره مامیه تی.

بهبیستنی ئهم قسه یه شادوومان بووم. دوای ئهوه روئیا بابه ته که ی گذری و ئاگاداری کردمه وه ماله مامی تا دوو

رِوْژی دیکه دهروّن بو تاران به لام ئه و لهبهر من و بهبیانویهک له شیراز دهمننته و ه.

لهم بریارهی روئیا شادوومان بووم. لهبهر ئهوهی درهنگی بوو، تا نزیک مالی مامی گهیاندم و بریارماندا له ماوهی ئهم دوو روزهیشدا چاومان بهیهک بکهویت.

ئەوسا لەكاتىكدا ھەردووك لەم جىابوونەوە كاتىيە نارەحەت بووىن، رۆشتىنە سەر ئەو شەقامەى مالى مامى لەوى بوو، مالئاوايىمان كرد و ئەو رۆشىت. بەھەمانشىرە كەسەيرى دووربوونەوەيم دەكرد، بىنىم دووبارە دەستى بەنىشانەى مالئاوايى بەرزكردەوە و دواتر رۆشتەژوور.

گهرامهوه بر میوانخانه و بهبیرکردنهوهی تیکه ل بهشادوومانی خوّم سهرقالکرد. بینینی کتوپری روئیا تایبهت بوو. هیوادار بووم بتوانین چهند روّریّک دوای روّشتنی مالی مامی بو تاران، کاتهکانمان لهشیراز پیکهوه بهسهر بهرین و سهبارهت بهداهاتوو و ژیانی خوّمان گفتوگو بکهین.

بهمشیوهیه چاوه ری بووم تا ئه وه ی دوای چه ند دیداری کورت له دوای ئه و روزه، ئیواریی دووه م روئیا ئاگاداری کردمه و که مام و خزمه کانی به ره و تاران به ریکه و توون و ئه و به بیانووی حه وانه و هی زیاتر له گه ل خزمه تکاره که ی مامی له شیراز ما وه ته وه.

ئه و شهوه ی مامی روئیا روشت، ئیمه چاومان به یه ککه و روئیا به بوری خزمه تکاره که ی مامی رازی بکات که سه باره ت به من هیچ لای ئه وان نه در کینیت و من و به و چه ند روژیک بق گه ران و پیاسه بر قینه یه کیک له ناوچه داگیره کانی شیراز.

ئه و خواسته مان هاته دی و روزی دواتر من و روئیا، دوای به لین و هرگرتن له خزمه تکاره که ی مامی، به پاس به ره و گوندیکی دلگیر له پانزه کیلومه تری شیراز به ریکه و تین.

چهند سات دواتر، پاسه که شاری شیرازی به ره و گوندی ناماژه پیدراو به جینهیشت له کاتیکدا من و روئیا لای یه ک بووین. روئیا له هه میشه جوانتر و سه رنج راکیشتر به رچاو ده که وت بایه کی فینک له درزی شووشه که وه ده هاته ناو پاسه که و قره زهرد و جوانه که ی روئیای په ریشان ده کرد. نه و بیده نگ و نارام سه رقائی سه یر کردنی کویستانه سه رسه و زه کانی ده و روبه ری جاده که بو و .

لهداوینی ئهم کویستانانه، خه لکی دیهات سهرقالی ههولدان بر دابینکردنی ژیانی داهاتووی خویان بوون. ژن و پیاو شان بهشانی یه ککاریان ده کرد. شوانه کان رانه کانیان لهداوینی کویستانه کان بهره لا کردبوو و خویان له ژیر داریکدا سهرقالی ژهنینی شمشال بوون. روئیا نوقمی جوانی خورسک، له کاتیکدا

زور بهوردی سهیری ژیانی ئه وخه لکه ی دهکرد، روویکرده من و وتی: به راستی ئهم خه لکه چهنده به خته وه رن، به و په ری کار ده که ن ماشق ده بن و ژیان به سه ر ده بن.

دلیان شوینی رق و بیزاری شارییه کانی تیا نابیته وه. دل و زمانیان وه کیه به که کهر کچیان عاشق ببیت، شیتیکی راسته قینه به دلیکی پاک و نه گهر کوریان عاشق ببیت، بق ههمیشه به عهشقه کهی وه فادار دهبیت. وانییه ؟

قسه که یم پشتراستکرده وه. دو و باره بن ما وه یه ک بیده نگ بو ینه و ه به لام ناو پاسه که قه ره بالغ بو و. کچ و کور پیکه و قسه یان ده کرد و پیره پیاو و پیریژنه کانیش پیکه و ه.

ههرکام سهبارهت بهشتیک قسهیان دهکرد و ههندیکات دهنگهکان به راده یه ک به رز دهبووینه وه، مروّق ههستی دهکرد شه ر دهستیپیکردووه.

به لام له راستیدا هیچ شه ریک له نارادا نه بوو و نهم ده نگه ده نگه له گفتو گوی هاو رییانه و گیرانه و هی بیره و هرییه کانی نه وانه و هسه رچاوه ی ده گرت.

من و روئیایش نوقمی تهماشای یه کتر بووین، وه ک ئهوه ی هه ستمان به بوونی ئه و که سانه نه ده کرد. روئیا بیده نگ و ئارام دانیشتبو و گومانی ده کرد من له تهماشای روخساری جوانی چیژ وه رده گرم. روخساری ئه وه نده پاک و خوشه و یست بوو

بهزمان ناتوانم وهسفی بکهم. دلم بی ئیراده لیّی دهدا. وهک فریشته یه ک دههاته به رچاوم که جگه له پاکی و خوشه ویستی هیچی دیکه ی لی نه ده بینرا. روئیا فریشته یه ک بوو پاک و بی تاوان، چاوه کانی سیحراوی و نه فسوونکه ر و منیش هه ستم ده کرد پیویسته ریزی ئه م فریشته یه بگرم.

نوقمی ئهم بیرکردنه وه شیرینه بووم که لهناکاو دهنگی ستزپی پاسه که رایچله کاندم. گهشتبووینه شوینی مهبهست.

ئیره گوندیکی جوان و دلگیر بوو.

كاتتك لهپاسه كه دابه زيم. كچ و كوره مناله كانى گونده كه له كاتتكدا سعوه تهى ميوهيان لهسه ر سعودانابوو، به رهو پيرمان هاتن.

دهنگهدهنگیکی سهیر لهپاسه که دروستبوو. بریک میوهم له کورینکی دینهاتی کری و روئیایش گولیکی سووری له کچیکی دینهاتی به دیاری وهرگرت. میوه کانم به روّئیادا و ئه ویش گوله سووره که ی پیشکه ش کردم. دواتر له کاتینکدا دهستمان له ناو دهستی یه کدابوو، لای خه لکان گوزه رمانکرد و به رهو ماله کانی گوند به ریخکه و تین که دوور تر له و شوینه بوو. کاتیک گهشتینه ناو گوند، به ریننوومایی خه لکه که، روّشتینه مالی کویخا و خومان به وی میرد ناساند و پیمان و ت به مه به ستی مانگی هه نگوینی هاتروینه ته نیره و له مه به ستی خومان بو مانه وه یه ند

رۆژەمان لەوى ئاگادارمان كردەوە. ئەويش بەخۆشحالىيەوە مالى پىرىژنىكى حەفتا سالەى نىشانداين كەژوورى بەكرى دەدا. ئىمەى پىناساند و پىشنىارىكرد بەشىرەيەكى رىكوپىك مىواندارىمان بكات.

پیریزنی پشت چهماوه، بهباشی پیشوازی کردین و ژووریکی خالی لهتهنیشت ژوورهکهی خوّی بو ئاماده کردین. سوپاسی ئهو پیریژنه دیهاتییه دلزیندووهمان کرد و لهبهر ئهوهی نزیک نیوه پو بوو، پوئیا هیلکه و پونی دروستکرد. نانمان خوارد و لهبهر ئهوهی پوئیا هیلاک بوو، حهواینهوه.

دهمهوئیواری بق پیاسهکردن و گهران لهکویستانهکانی دهوروبهری گوندهکه هاتینهدهر. ئاسمان ساف و شین بوو. خور به لهدهستدانی دوواین تیشکه سوورهکانی لهپشت چیاکانهوه خوی شاردهوه. چیاکان سهرسهوز و داوینهکان بهگول دایوشرابوون.

لهگهل روئیا به ناو گوله و ه حشییه کاندا دهگه راین. کاتیک گولیکی سووری و ه حشی دهبینی، لینی ده کرده و و ده یدا به من و منیش گوله کانم کو کرده و ه و چه پکیکی جوانم لیدروست کرد.

بهدهوری گوله سوور و رهنگاورهنگهکان راماندهکرد تا ئهوهی گهشتینه لای تاقهداریک لهنزیک جزگهیهکی ئاو. ههردووک لهبهرابهر تاقه دارهکه وهستاین. گوله وهحشییه شکوفهکردووهکان بهماچی تیشکی خور، دهوراندهوریان گرتبووین. ئاو بهدهنگی تایبهتی خوی لهباریکه پیگهییکهوه گوزهری دهکرد و لهسووچیکی ئاسمانی شینپهنگ کهکهم کهم بهرهو تاریکی دهپوشت، دوو کوتری پهش و سپی دهبینران. لهکاتیکدا سهرمهست لهجوانی سروشت بووم، لهژیر کاریگهری ئهو بارودوخه، بهنائاگا، پوئیام لهئامیز گرت و ماچم کرد.

لهبهرابهر ئهم ماچه بیدهنگ بوو. ساتیک دواتر بزهیه کی هینایه سهر لیو و سهیری چاوه کانی کردم.

جاریکی دیکه لهئامیزم گرت و لیوم خسته سهر لیوی. ئهمجاره وهک کهسیک که لهخومارییه کی بهردهوام هاتبیته دهر، دهسته ی لهدهوری گهردنم ئالقه کرد و لیوه سووتینه رهکانی خسته سهر لیوم.

بهههرماچنک زیاتر گهرم دهبووین و چهند سات دواتر گهرمی جهستهییم ههستپیکرد. وهک شکوفهیهک لهئامیزی داریکدا، سهری خستبووه سهر شانهکانم و قری لهروخسارم دهسوو.

لهم كاته كەبەردەوام ماچى ليوى يەكمان دەكرد بەدەنگيكى لەرزان وتى:

دەترسىم.... بەھمەن.... دەترسىم.

وتم: بۆچى؟

وه لامی نهدایهوه. دهستم لهکهمهری کیردهوه. گوله سیوورهکان لهدهستم کهوتهخوار. نهو دهگریا. گومانمکرد لهوانهیه لهکارهکهی من نارهجهت بووبینت. لهبهر نهوه باوهشم پیاکرد و لهگهل نهوهی بق نهو کاره کتاوپرهم داوای لیبوردنم لیکرد، سویندی خقشهویستیم بق خوارد.

چاوه فرمیسکاوییهکانی بق لای من سووراند و بزهیهکی ناسک لیوهکانی رازاندهوه. لهوه لامدا وتی:

بههمهن منیش سویند دهخوم تهنانهت ئهگهر دوای سهد سال لهمهرگم گورهکهم ههلبدهیتهوه و دلم مابیت، دهبینی لهسهری نووسراوه: تهنیا توّم خوشدهویت.

له کاتیکدا بی ئیراده ده گریایین، له نامیزی یه کدا نغر و بووین و سویندی وه فاداریمان خوارد، سویندمان خوارد عه شقه که مان بق هه میشه پایه دار بیت به شیوه یه ک تا ئیستایش یه ک سات له و عه شقه پاکه بی ناگا نیم.

له و ساته لهبیر نهکراوانه، بق ماوهیهک لای نه و تاقه داره ماینه و دواتر بریک لهگوله جوانهکانی سهرزهویمان کوکرده و و بهره و گونده که پاینه وه.

لهناوه راستی ریکه گهشتینه داوینی کویستان. کوساریک بوو قسه کردن و هاوار، دهنگیده دایه وه. له و شوینه دا بوو

لهسهر داوای روئیا وهستاین و لهکاتیکدا چاوی بریبووه چاوهکانم، قیژاندی:

بەھمەن..... خۆشمدەويىت.

دەنگ لەناو كۆسارەكەدا لوولى خوارد و دەنگىدايەوە.

لهوه لامدا هاوار مكرد:

منیش دهتپهرهستم و ئامادهم گیانم.....

دهستی خستهسه ر لیوم و نهیهیشت قسه کهم ته واو بکهم به لام دهنگدانه و هی هاواره که مان بیست.

بهدهم قاقای پیکهنین ریگهی گهرانهوه بن گوندهکهمان گرتهبهر.

دوای نیو کاتژمیر ریگه روشتن گهشتینه گوندهکه. لهبهرابه ر دهرگای چوونه ژووره وی ژوورهکهمان، پیریژنی خانه خوی پیشوازی لیکردین و بو سهرسفره بریک ماست و سهوزه ی پیداین. سوپاسمانکرد و روشتینه ژوور و دوای خواردنی نانی ئیواری، گفتوگومان دهستییکرد.

له و ساته لهبیرنهکراوانهی لای یهکبووین، خوّم بهبهخته وهرترین پیاوی سهرزهوی دهبینی. له و ساته خوّش و تیّه پانهی من و روئیا، چهندینجار سویّندی خوارد لهقوولایی دلییه وه منی خوّشده ویّت و من لهبه رابه رئه و عهشقه پاکه خوّم بهناته وان دهبینی.

راستییهکهی لهبهرابهر دهربرینی عهشقی ئهو هیچم نهبوو بیلیم جگه لهوهی بهکردهوه بیسلهمینم منیش بهراستی خوشمدهویت.

ئه و شهوه من و ئه و سهبارهت بهعهشقه که مان چه ندین کاتژمیر گفتوگومان کرد. نزیک دوانزهی شه و بوو دوای به سهر بردنی پوژیکی دلگیر و خوش، هه رکام روشتینه سهر جیگه ی خومان. پوئیا جیگه کانی لای یه ک پاخستبوو. ساتیک دواتر له ناو تاریکی دلبزوینی شهو که تیشکی مانگه شه و دیرازانده و ه، خزایه ناو باوه شم و وتی:

بههمهنی ئازیزو و خوشهویست، هیوای ژیانم، ئازیزهکهم...
بی ئهوهی هیچ گوناحیک ئهنجام بدهین، وهک دوو هاوریی خوشهویست شهومانکرده روژه.

Ø

زهمان بهخیرایی تیده په ری. من و روئیا له گه ل یه ک و له گونده جوانه و دلگیره، باشترین قوناغی ژیانمان به سهر دهبرد.

رۆژەكان بۆ گەران و پياسە و ئەسىپ سوارى روومان دەكردە سارا و شەوانىش لەو ژوورە بچووكەى پىرىتۇنى دىمحەواينەوە.

ههردووک له و پوژه خوشانه چیژمان وهردهگرت، به لام لهبهر ئهوهی پارهکهم ته واو و له لایه کی دیکه مامی پوئیا تا چهند پوژیکی دیکه له تاران دهگه پایه وه، دوای چهند پوژیک مانه وه له و گونده داگیره، شه و یک بریارماندا بگه پینه وه بو شیراز و دوای که پانه وه بو شیراز، من پیگه ی تاران بگرمه به بو ئه وه ی بتوانم کاریک بو خوم بدو زمه وه و پوئیایش سه باره ته به من قسه له گه ل مامی بکات تا ئه ویش بتوانیت ئه م بابه ته له گه ل باوکی بکاته وه.

بهم بریاره، دوای مالئاوایی کردن لهمالی پیریزنی خانهخوی و کویخا و ئه و کهسانه ی له و چهند روژهدا ئاشنایان بووبووین، به پاس به ره و شیراز گه راینه وه. روئیا گه رایه و مالی مامی و بریار درا به یانییه که ی یه کتر ببینین.

له و دیداره دا دووایین قسه کانمان سه باره ت به ژیانی داها توومانکرد و بریار درا بگه ریمه و بر تاران بر ئه وه ی کاریکی گونجا و بدوزمه و دواتر خوازبینی روئیا بکه م.

کاتیک ویستمان جیاببینهوه، جاریکی دیکه روئیا سویندی خوارد جگه لهمن هیچ پیاویکی دیکه لهژیانیدا دروست نابیت و چاوه ریم دهمینیته و و تهنیا مهرگ دهتوانیت لیکمان کاتهوه. لهکاتیکدا فرمیسک لهچاوهکانماندا قهتیس مابوو، جیابووینه و و بریاردرا لهتاران یهکتر ببینینه وه.

بهدلیک لیوانلیو لهعهشقی روئیا و دنیایهک ئومید و ئاوات، بق دهستپیکردنی ژیانیکی بهختهوهرانه بهیهکهم تروّمبیلی شهورهو، روومکرده تاران. دهمهونیوهرو گهیشتم، سهرهتا ویستم بروّمه مالی حهمید به لام چوونکه پارهی قهرزار بووم بهباشم زانی تا دوّزینهوهی کاریکی گونجاو نهروّمه مالیان. دواتر روّشتمه میوانخانهیهک و ژووریکم بهکری گرت.

به یانی ئه و روزه بن دوزینه وه ی کار رووم له هه ر شوینیک کرد به لام بی ئه نجام و ناره حه ت بن میوانخانه که رامه و ه.

چەند رۆژى بەردەوام بى وچان بەدواى كاردا دەگەرام بەلام ھەمىشە وەلامى نەرىنىم دەبىست.

شهوانه بهردهوام پروپاگهندهی روّژنامهکانم بو دامهزراندن دهخوینده و بهیانییان زوو پیش ههمووان دهروّشتمه نهو شوینانه به لام دوای سهردان دهمبینی کهسانیتر به پینشیار دوستان و هاورییان دامهزراون و چیتر پیویستیان بهکهسی تازه نییه.

لهبهر ئهوهی نهمتوانی کار بدۆزمهوه، بهناچاری پوومکرده مالی حهمید. بهبینینم شادوومان بوو و تهواوی بهسهرهاتهکهم بۆ گیپایهوه. کاتیک زانی بیکارم و پارهم نییه، پۆشته لای باوکی و بهناوی خویهوه بریک پارهی لیوهرگرت و دای بهمن. پیشنیاریکرد لهبهرابهر کیشهکان خوراگر بم تا ئهو کاتهی کاریک دهدوزمهوه. سوپاسمکرد و ناونیشانی میوانخانهکهم پیدا و دواتر گهرامهوه.

ماوهی یهک مانگی بهردهوام بهدوای کاردا دهگهرام. لهم ماوهدا زورم ههولدا ههرچونیک بووه کاریکی ئابروومهندانه بدوزمهوه و خوازبینی روئیا بکهم به لام سهرنه که وتم.

رۆژیک بی هیوا و نارەحەت لەمیوانخانەکە دانیشتبووم، کەحەمید هاتەسەردانم. روئیا لەشیرازه نامەیەکی بەناونیشانی ئەو ناردبوو. حەمید نامەکەی پیدام و لەبەر ئەومی کاریکی گرنگی بوو، روشت و به لینیدا دووباره سهردانم بکات.

دوای روّشتنی ئه و بهخیرایی نامهکهم کسرده و سهرقالی خویندنه وه بووم. به لام بهخویندنه وهی ههر دیّریک بهرچاوم تاریک و تاریکتر دهبوو. کاتیک نامهکهم خوینده وه، به سهرسورمانه وه به خوّم وت: نا باوه پر ناکهم ئه وهی خویندمه وه پاست بیت، له وانه یه پروئیایان به نووسینی ئهم ناچار کردبیت.

به لام نه، دهسخه تی روئیا بوو. روئیا که سویندی خوار دبوو بق ههمیشه به عهشقه که مان وه فادار بیت، روئیا که به رده وام باسی خقشه ویستی ده کرد، بق له ناکاو ههمو و شتیکی فه رامقشکرد و به م نامه یه کوتایی به په یوه ندییه که ی نیوانمان هینا.

نازانم، ئهگهری ههیه هۆكاری نووسینی ئهو نامهیه لهلایهن پوئیا، ئهوه بینت نهمتوانی بپرۆمه خوازبینی. بهرههحال بۆ تیگهیشتنی پراستییهکان و بهمهبهستی پراوینژ کردن پرووم لهمالی حهمید کرد. نامهکهی پروئیام بق خویندهوه و داوام لیکرد هاوکاریم بکات. ژماره تهلهفونی مالی مامی پروئیام پیبرو، داوام لهحهمید کرد بهخوشکهکهی بلیت و لهگهلمان بیت بق ئهوهی پهیوهندی بهشیرازهوه بکهین و خوشکی حهمید پروئیا بینیته پشت تهلهفونهکه تا بتوانم قسهی لهگهل بکهم. حهمید رازی بوو و خوشکه که کاگادار کردهوه و دواتر ههرسی هاتینه ده ر. کاتیک زهنگی ته له فق نه که لیدرا، که سیک هه لیگرت و به خیرایی ته له فق نه که م دا به خوشکه که ی حه مید.

خوشکی حهمید داوای روئیای کرد به لام ئه و که سه وتی: روئیا له گه ل ده زگیرانه که ی بن کرینی که لوپه لی بووکینی روشتو و نه بازار. دره نگانیک ده گه رینه و ه.

کاتنک ئهمهم بیست، فرمیسک لهچاوم کوبرویهوه. نها باوه پم کرد روئیا خوّی ئهم نامهی نووسیوه. لهبهر ئهوه ههرچهند حهمید و خوشکه کهی زوّر داوایان کرد بروّمه مالی ئهوان، به لام رازی نهبووم و نیگهران و ناره حهت مالئاواییم لیکردن و بوّ میوانخانه که گهرامه وه. جاریکیتر نامه کهی روئیام ده رهینا و خویندمه وه:

نووسىبووى:

بەھمەنى ئازىز

سلاو، یهک مانگ بهسهر دوا دیدارمان تیپهری و تق بهپیچهوانهی بهلینهکهت، سهردانت نهکردم.

بهردهوام چاوله پنی تو بووم به لام چاوه پوانییه که نه نه اته دی. ئهم ماوه درین به به بو ئه وهی گورانکاری له ژبانی ههرکه سینکدا رووبدات و به سه رنجدان به وه ی تو له ژبانی من ده زانیت، له م ماوه دا باوکم بی ئیش دانه نیشتووه و

چەند بريارىكى سەبارەت بەزيانم گرتووە و بەداخەوە بەھۆى نەھاتنى تۆ و بەپىچەوانەى خواستى خۆم، ناچار بووم رازى بېم.

بههمهن ئهگهری ههیه ئهمه دوا نامهی من بیت، بهلام داوا دهکهم لهجیاتی ئهوهی رق و کینهی من لهدل بگریت، بز ریزگرتن لهبیرهوهری عهشقهکهمان، بز ههمیشه ههلیبگریت. بهههرحال، بریار بریاری خوته، ئهگهر نهتویست نامهکهم بدرینه، بیسووتینه یا فریبده.

به همه نی ئازیز، ئیستا که سه رقالی نووسینه وهی ئه م نامه م، نیوه شهوی کی تاریک و ره ش و مهترسیدار.

دەزانم لەم ماوەيە، لەبەر من ھەولى زۆرتداوە و ئەگەرى ھەيە يەك شەويش بەئاسوودەيى سەرت نەنابىتەوە، بەلام ئىستا كەئەم نامە دەنووسىم ھىوادارىم چاوە جوانەكانى تۆلەخەونكى ئارامدا بىت.

چهنده خوشمدهوییت، ئهوهندهی تهنانهت گومان ناکهیت، زور حهز دهکهم جاریکی دیکه بتبینمهوه و بهچاوه جوانهکانت بلیم چیتر نیگهرانی من مهبه، چوونکه ئهمشهو کهشهوی کوتایی مانگه، چیتر ههموو شتیک کوتایی هاتووه.

ئەمشەو لەھەموو شەوەكانى خوا، تارىكتر و رەشترە، راستى ئەمشەو شەوى بىست و نۆيەمى مانگە و مانگىش

لهئاسمان تۆراوه و رۆشتووه.

به لام به یانی، به یانی کاتیک خور هه لدیت و جاریکیتر خه لک ژیانی روزانه یان ده ستپیده که ن، چیتر لیره نیم.

راستییه کهی ناتوانم چیتر لیره بمینمهوه.

ئیستا بهزور لهئهحمه ماره براوم و ئهم مارهبرینه، وهک خوت دهزانی بهپیچهوانه ی خواستی منه. ئهحمه بهه و فیلیک بوته هاوریی باوکم و توی بههوکاری به دبه ختی من ناساندووه و دواتر وهک خوی دهلیت بو رزگار کردنی من له خرابه کاری و به دبه ختی، خوازبینی کردووم.

باوکیشم کهپیاویکی بی ئهزموونه، بی لیکولینهوه بروای بهوتهکانی ئهحمه کرد و بهزور منی لی ماره کرد. بریاره بهم زووانه بهرهسمی بیمه ژنی ئهحمه د.

بههمهنی ئازیز، بهداخهوه دهبیت بلیم چهند روّژیکه بههوی ئهحمهدهوه دووباره ئالوودهی مادههو شبهرهکان بوومه تهوه. ئیستا کچیکی خراپه کارم و بهدلنیاییه وه شیاوی هاوسه ری تو نیم چوونکه تو پیاویکی پاک و بیکهردی و منی خراپه کار دهبیت له گهل خراپه کاریکی وه ک ئه حمه د ژیان به سه ر به رم.

باوکم لهوهی دهبمه خیزانی ئهحمهد شادوومانه، چوونکه ئهحمهد کهسیکی دهستروشتووه، پارهی ههیه، خاوهنی قیلا و ترومبیله، باوکم گرنگی بهوه نادات ئهمانهی لهکویوه هیناوه،

لەرىگەى حەلال يا حەرام.

کن کاری به و شتانهیه، ههمووان گرنگی به پوخسار و پووکه شی مرق قه کان دهده ن به هه مانشیوه که باوکم گرنگی به پووواله تی ئه حمه د دهدات، له کاتیکدا نه زانراو به م کاره ی من ده کاته قوربانی.

باوکم لهم پهیوهندییه زیاد له پاده شادوومانه و به رده وام باسی که سایه تی، ده سه لات، تر قرمبیل و پاره ی نه حمه د ده کات ته نیا گرنگی به و شتانه ده دات له کاتیکدا نازانیت نه حمه د چه ند که سینکی په ست و بی ویژادنه و هه و له کان بق نه وه ی که سایه تی باوکم به نه حمه د بناسینم، بی نه نجام بوو، ناله کانم کاریگه ری له سه ر دلی باوکم دانه نا و بق ها و سه رگیری من له گه ل نه حمه د بینداگری ده کات.

لهوانهیه زوربهی دایک و باوکهکان بهوشیوهیه بن. ئهوان گومان دهکهن پاره دهبیته هوی بهختهوهری. بو ئه و دایک و باوکانه گرنگ نییه ئهم پاره چون و لهکویوه بهدهستهاتووه، ئهوان تهنانهت کچه گهنجهکانیان لهبهری پاره بهپیرهپیاوه دهولهمهندهکان دهفروشن و گرنگی نادهن بهوهی داهاتووی کچهکهیان بهکوی دهگات.

منیش یه کیکم له و هه زاران قوربانییه ی بیر کردنه و ه یه مخوره دایک و باوکانه.

ئه حمه د هه ره شه ی کردووه که هه رچی زووتر ئه م شاره به جیدیلین. ئه و چوونکه له په یوه ندی من و تق ئاگاداره، بق نه وه ی گرفتاری ئاژاوه نه بیت، ده یه ویت بمباته یه کیک له شاره کان و له وی به زم و ره زمی حه فله ئاماده بکات.

بههمهن داوات لیدهکهم بی نهم بابهته ناخیشه هیچ پهرچهکرداریک نیشان نهدهیت چوونکه من بهکهلکی تق نایهم و بهسهرنجدان بهوهی دووباره ئالوودی هیروئین بوومهتهوه، چیتر ناتوانی من لهو بهدبهختییه رزگار بکهیت. نهحمهد بی نهوهی ههمیشه لهگهلیدا بم، دووباره تووشی کردمهوه و داوات لیدهکهم بهگهورهیی و ریزداری خوت فهراموشم بکهیت. بهیانی من لهگهل نهحمهد شاری بیرهوهرییهکانم بهجیدیلم بهیانی من لهگهل نهحمهد شاری بیرهوهرییهکانم بهجیدیلم

کچ تەنیا يەک دلى ھەيە و ئەگەر بەكەسىكى بدات ھەرگىز ئەم دلە نابىتە ھى كەسىتر.

دڵى منيش بەوشىيوەيە.

بههمهنی ئازیز، عهشق و هیواکهم:

داوات لیده که م له بری ئه وه ی نا په حه ت بیت و فرمیسک بریز یت و خه م له دلتا هیلانه بکات، ته نیا بیر له به خشینی من بکه یته و و بر ئه و گوناحه گه و ره یه بمبووریت.

به لام ئهوه تهنیا داواکاری من نبیه و داواکارییه کی

گهورهتریشم ههیه و هیوادارم بق پیزگرتن لهعهشقهکهمان ئهو خواستهیشم بینیتهدی و بهقسهی منی گوناحکار که لهگوناحی خومدا سووتام و لهوانهیه مردبیتم، رازی ببیت.

خۆشەويستەكەم، كاتنك ئەم نامەت بەدەست دەگات كەچىتر لاى تۆ نىم و بەدلنياييەرە نەفرەت و نەطەتم بۆ دەننرىت و باسى بنوەفايىم دەكەيت و ئەگەرى ھەيە فرمنسك ببارينىت.

به لام ئازیزه کهم، نابیت بگریت، پیبکه نه، ئه وه نده ی ههمو و خهمه کانی دل فه رام ق بین. دواتر به لین بده ئه گهر کچیکی دیکه سه رنجی رأکیشایت، خوشت بویت، ئه وه نده خوش بویت بتوانی من له بیر بکه یت.

ئهمه داوای کچیکه کهتا کوتایی تهمهن توی خوشدهویت. بههمهن، کاتیک ههستم بهعهشقه گهورهکهی توکرد کهدلم مردبوو و خویشم لهناو خراپهکاریدا روچووبووم. تازه ئهو کاتهبوو ههستم بهراستی بابهتیک کرد و سهرمسورما. راستییهک کهتو لهمنت شاردهوه و کاتیک پیمزانی، وشک بووم، لهگهل ئهوهیشدا فرمیسک لهچاوهکانم دهباری، چوونکه تهنیا چاوهروانی ئهوه لهتو دهکرا.

نازانم به چ زمانیک سوپاسی تو بکه م، له تو که بو پرگار کردنی من یه کسالی ته مه نت له زینداندا به سه ر برد و تو مه تی دزیت خسته پال خوت به لام ناماده نه بووی نابرووی من بروات، نازانم چۆن دەتوانم ئەم كارە گەورەي تۆ قەرەبوو بكەمەوە.

ناتوانم هیچ کاریک بکهم جگه له وهی بق نه و ههسته مهزن و خق شه و یسته، ده سخوشیت لیبکهم و نیستا که خوت دو وریت، لهبه رابه روینه که تکورنوش بیه م و فرمیسک ببارینم.

تو ههموو شتیک، تهنانهت بنهمالهکهت، کارهکهت، ئابرووت خسته ژیر پی و به ته واوی تومه ت و بوختانه کان رازی بوویت تا من رزگار بکهیت، لهبه رابه رئه م کاره گهوره ی تق ده توانم چی بکه م، هیچ، هیچ.

چیتر نامهویت لهمهزیاتر بهبیرهینانهوهی بیرهوهرییهکان نارهجهتت بکهم.

راستییه که ی له نیستادا زمانم لال، دلم مردوو و روّحم شکاوه.

چاوهکانم نووسراوهکانی سهر کاغهزهکه نابینیت و دهستم توانای راگرتنی پینووسهکهی نییه، فرمیسک ریگه نادات ئهوهی لهدلمایه بینووسم.

خوایه گیان، چیتر ههست بهلیدانی دلم ناکهم، خوینم مهییوه و جهستهم ساردبوتهوه.

مالئاوایی لهچاوه جوانهکانت دهکهم، فرمیسک دهبارینم و دووباره هیوادارم بمبهخشیت. داوای لیبوردنت لیدهکهم!

هيوادارم لهعهشق و ژياني داهاتووت بهختهوهر بيت!

ئەوەندەى فەرامۇش بكەيت كچينك بەناوى روئيا رۆژينك لەرۆژان لەژيانتا بووە.

بهمشیوهیه بق ههمیشه مالئاواییت لیدهکهم و هیوادارم سهرکهوتوو بیت.

کهسیک کهتا کوتایی تهمهن لهبیرت ناکات و توی خوشدهویت، روئیا.

دوای خویندنه وه ی دو و باره ی نامه که ی روئیا ئه وه نده ی نه مابو و شیت بیم، به لام ته نیا به گریان به سه نده م کرد و له به ر نه وه ی زور ناره حه ت بووم، له میوانخانه که هاتمه ده روزشتمه دو و کانیکی عه ره قفر قشی رووبه رووی میوانخانه که برینکی زور مه شرویم خوارده و ه دواتر بی مه به ست به ناو کو لانه کاندا ده سوورامه و ه

ئەمە سەرەتاى ئاوارەيى و بەدبەختىم بوو. پەنگ بەژيانمەوە نەما، بىرم لەدەستخستنى كارىكى گونجاو نەدەكردەوە و لەبەر ئەوەى پارەم بەھىچ دەزانى، بۆ دابىنكردنى پارەى مەشروب، ھەركارىكم دەكرد، تەنانەت ترۆمبىلەكانم دەشۆرد بۆ ئەوەى يارەم دەستكەويت.

به و پارهی لهم ریگایانه وه به دهستم ده هینا، هه مو و شه و یک ده مخوار ده و به ناو کو لانه کاندا ده سوو رامه و ه. بریار مدابو و خوم له ناو ببهم و مه شروب خوار دن و گوینه دان به ژیان بق

ئەو مەبەستە ھاوكارىيان دەكردم.

شهو و روّر بن لهبیرکردنی ئه و خهمه گهورهم، ئهوهندهم مهشروب دهخوارده وه گیر و مهست دهبووم و بن ماوهیهک بهزوری کحول ههمو و شتیکم لهبیر دهکرد.

ئەگەر مەستى نەدەبوو، نەمدەزانى چۆن لەدەست ئەم خەم و خەفەتە ھەلبيم، ئەگەر مەيخانەيەك نەدەبوو، لەوانە تا ئىستا حەوت كفنم دراندبووبىت.

ئەوەندە بەتۆمەتى مەستى بى ئازار منيان بردبووە بنكەكانى پۆلىس و نەخۆشخانە كەچىتر ھەموويان دەيانناسىم و كاتىك دەيانبىنى لەسووچىكدا كەوتووم، كاريان پىم نەبوو.

ئستا ئەلكولىيەك تەواق بووم، ئەلكولىيەكى تەواق سەرخۆش كەبىرم دەكردەوە ئەگەر عارەق نەخۆم، دەمرم.

کاتیک عاردقم پینهدهگهیشت، جهستهم کولنجی دهکرد، دهست و پیم دهلهرزی، زمانم وشک دهبوو و ههرسات چاوه پوانی مهرگم دهکرد.

هـهر رۆژ زياتر لـهرۆژى پيشوو عارەقم دەخـواردەوه.

ئەوەندە زىدەرۆيىم كرد خەلك بەزەييان پيامدا دەھاتەوە و بەردەوام ئامۆژگاريان دەكردم بۆ ئەوەى دەست لەم كارەم ھەلبگرم.

دەيانوت ئەگەر بەمشىيوەيە لەمەشروب خواردن بەردەوام بىت، لەسووچى يەكىك لەمەيخانەكان بەشىيوەيەكى خراپ دەمريت. بەلام من كەمەرگ ئەوپەرى ئاواتم بوو، لەمەشروب خواردن بەردەوام بووم، لەمردن نەدەترسام بەلام بەداخەو، مەرگ خۆى لىدەشاردمەوه.

قوماربازیک بووم لهگهمه لهگهل ژیان ههموو شنتیکم دوراندبوو جگه لهغرورم.

به راستی مه شروب شتیکی باشه بن ده رده داران، یا لانیکه م بن من. هه ندی شه و ئه وه نده م ده خوار ده وه بیه نش ده که و تم ئه وه نده م عارمق ده خوار ده وه، جه رگم ده سووتا و توانای کونتر و لکردنی خوم نه ده ما.

شهویک کاتیک وهک ههمیشه روّشتمه ناو مهیخانهیه کی بچووک و قهرهبالغ، بریارمدا زیاتر لههموو شهوانیتر بخومهوه. بهردهوام داوای مهشروبم دهکرد، خاوهن مهیخانه که چهند دهسته مشتهری بهریکرد به لام من لهپشت میزه کهم دانیشتبووم و بهردهوام دهمخواردهوه. زیاد لهرادهم خواردهوه و کوتایی شهو نهمتوانی لهشوینه کهم ههستم و لهو

شوينه دا كهوتمه سهرزهوى و لههوش خوم چووم.

وهک دواتر خاوهن مهیخانه که دهگیریتهوه، ئه شهوه ئهوهنده حالم خراپ دهبیت بهناچاری دوکتور بانگ دهکات و دوای پشکنینی سهرهتای فهرمان دهدات بهخیرایی بق نهخوشخانه بمگوازنهوه.

خاوهن مهیخانه بهخیرایی پۆلیس لهم رووداوه ئاگادار دهکاتهوه و ئهوان بهترومبیلی فریاکهوتن بو نهخوشخانهم دهبه ن.

ماوهی بیست کاتژمیر لهسه و قهرهوینه ی نهخوشخانه بیهوش بووم و کاتیک هاتمههوش و چاوهکانم کردهوه، بهسه رسورمانه وه روئیام بینی لهسه رسه رم وهستاوه.

خوایهگیان! ئایا هه لهم نهده کرد و ئایا ئهمه روئیای ئازیزم بوو که جلوبه رگی په رستاری پوشیبوو و بق هاو کاریکردنی من له سه رسه رم وهستابوو؟

بهههرحال بهتهواوى خوشحال بووم.

نازانم چۆن وەسفى ئەو كاتەى خۆم بكەم بەلام شادوومانى لەروخسارم دەبارى.

دهمویست لهتهخته کهم بینههخوار و روئیا لهنامیز بگرم، سوپاسی بکهم کهجاریکی دیکه هاتزته لام. دهمویست هاوار بکهم و پنی بلیم هیشتا خوشمده ویت و لهبه ر نه و که و تو و مهته

ئەم بارودۆخە.

به لام به داخه وه توانام نهبوو. نه مده توانی یه ک وشه بینمه سه رزمان. ماوه یه که حه په ساو سه یرم کرد، چاوم لیهه لنه گرت و نهویش نارام و بیده نگ له سه ر سه رم وه ستابوو و سه یری ده کردم. به لام روانینه که ی به ته واوی بیگانه بوو.

کەمیک جوولام، دانـهوی، دەستى خستەسەر سینەم و بەئارامى وتى:

تكايه مهجوولي.

خوایهگیان! ئەمە دەنكى روئیا نەبوو، ئەمە روئیا نىيە؟

ئهمه عهشق و هیوای من نییه؟ نه، ئهو پهرستاری نهخوشخانه بوو و زیاد له داده له دوئیا ده چوو وهک بلیی دوانه نه.

سهرسورماو سهیرم دهکرد و نهویش نارام و بیدهنگ سهیری دهکردم. لهم کاتهدا پهرهستاریک هاته ژوور و پیی وت:

شههلا گیان، دهزگیرانهکهت هاتووه و کاری پیته، من لیره دهمینمهوه تا دهگهرییتهوه.

بهدوای ئهم قسهیه، ئهو پهرهستارهی زیاد له پاده له پوئیا دهچوو و زانیم ناوی شههلایه، له ژووره که پوشته دهر.

دوای رؤشتنی ئهو، من کهتا رادهیه کباش بووبوومهوه،

سهبارهت بهشههلا لهو پهرهستارهی دیکه پرسیارم کرد. وتی:

راستییهکهی شههلا تازه لهم نهخوشخانهیه دامهزراوه و زور تیکهل نین و زانیاری کهمم لهسهر ئهو ههیه.

سەبارەت بەدەزگىرانەكەى شەھلا پرسيارم كرد، وتى:

لهمبارهیشه وه زور نازانم به لام ئه و پیاوه ی شه هلا ده لیّت ده زگیرانییه تی، که مانچه ژه نیکی به ناوبانگه و هه ندیکات له گه ل شه هلا که ده نگی خوشه، راهینان ده کات. شه هلا به یه کیک له په رهستاره کانی و تووه دو و مانگ پیش له میوانییه کدا له گه ل ئه م که مانچه ژه نه ئاشنا بووه و له به رئه و هو یاوه ده نگی شه هلای پیخوش بووه، پیشنیاری کارکردنی پیداوه و به هوی هاتوچوی به رده وام، سه رئه نجام ماره ی کردووه. ئه و پوژانه ی شه هلالی پره یه دو ه نه خوش خانه و پیکه وه ده روزه و ه

بق ئەوەى پەرەستارەكە گومان نەكات، ھىچىترم نەپرسى. زانيارىيەكانم سەبارەت بەشەھلا ئەوە بوو، بەلام دەمزانى بەتەواوى ھاوشىنوەى ونبووەكەى خۆمە، ئەگەرى ھەيە ئەگەر دەنگى لەدەنكى روئيا دەچوو، ھەرگىز نەمدەتوانى بزانم ئەوە روئيايە يا نە.

له کاتیکدا نوقمی ئهم بیر کردنه وه بووم، دو کتور هاته ژوور و له حالی پرسیم و دوای پشکنینیکی کورت، پیروزبایی

لیکردم بن ئهوهی لهمه رگ پزگارم بووه و ژیانیکی تازهم پیبراوه. لهبه رئهوهی شههلا لهم کاته دا گهرایه وه، دوکتور و پهرهستاره که ی دیکه ژووره که یان به جیه پیشت.

دوای رۆشتنی ئەوان، كاتنك بەتەنيا ماينەوە، دەمويست قسەی لەگەل بكەم، بەلام نەمدەتوانی.

جیکه که ی ریککردم و دوای ئهوه ی پرسی هیچم پیویسته یا نه، مالئاوایی کرد و روشت و داوای کرد ئهگهر کاریکم بوو، زهنگ لیبدهم.

دوای روّشتنی شههلا، بیّزارییه کی سهیر لهو، سهراسه ری ناخی داگیرکردم. بیرهیننانه وهی بیره وهری شههلا و هاوشیّوه یی ئه و لهگهل روّئیا بووه هوّی دروستبوونی ئهم بیّزارییه. له و ساته قهیرانییه دا به پاده یه که نیی بیّزار بووم چیتر نهمده و سبت بیبینم.

لهبهر ئهوه کاتنک دوکتور هاته ژوورهکهم بن ئهوهی پشکنینم بن بکات، به سهرهاتی ژیانم بن باسکرد و داوامکرد شههلا بن پهرهستای من نه نیریت و لهجیاتی ئهو پهرهستارینکی دیکه بن ژوورهکهم دیاریبکات.

دوکتور رازی بوو و پهرهستاریکی دیکهی نارد که بهپیچهوانهی شههلا زور ناشیرین بوو. ئهم پهرهستاره ناشیرینه، لهگهل ئهوهیشدا خهمبار و توره بهرچاو دهکهوت،

بهلام ههرچی بوو لهشههلا باشتر بوو. بهدلسۆزىيەوه پهرهستاری دەكردم، نازانم دوكتۆرەكه چی پی وتبوو تا ئهو رادەيهك ميهرەبان ههلسوكهوتی دەكرد و ههندی كات چهندین كاتژمیر لای تهختهكهم دادەنیشت و قسهی دەكرد. زۆر حهزم دەكرد هۆكاری خهمی روخساری ئهو پهرهستاره بزانم تا ئهوهی رۆژیک لهكاتی گفتوگۆ تیگهیشتم كه لهناشیرینی روخساری رەنج دەبات و خهمی گهورهی ئهوهیه و لهبهر ئهوهیه زیاد لهراده وهک كهسیکی لهخوبایی بهرچاو دەكهویت. لهبهر ئهوهی ناشیرینه، ئاماده نبیه هیچ پیاویک بهبهزهییهوه ئهوی خوش بویت و ئهمه هوكاری سهرهکی نارهحهتی ئهوه. خهمبار بووم و بهخوم وت: سروشت چی ناكات، ژنیک

کاتیک زانیم ئه و پهرهستاره پینی خوش نییه زور لهمباره وه پرسیاری لیبکهم، چیتر هیچم نهپرسی و بابهتهکهم گوری.

رۆژى دواتر، دواى تەواوبوونى كاتژميرى كاركردن، كاتنك دەيويست لەژوورەكەم برواتەدەر، روويكردە من و وتى: راستى بەيانى بريارە بۆ بەھيزكردنەوەى ورە و

رۆچىيەى نەخۆشەكان ئاھەنگىك لەجەرشى نەخۆشخانەكە بەبەشدارى چەند ھونەرمەندىك ساز بكريت، ئىرەش ئەگەر حالتان باشبووه دەتوانن بەشدارى لەم ئاھەنگە بكەن.

به لینمدا و روزی دواتر منیش له گهل نه خوشه کانی دیکه که تا رادەيەك حالىيان باش بووبوويەوە، رۆشتىنە شوينى ئاھەنگەكە.

لهم كاتهدا چهند گۆرانىئ و ژەنبارى بەناوبانگ چەند بەرنامەيەكيان بۆ نەخۆشەكان يىشكەشكرد و رووبەرووى ينشوازي گەرمى نەخۆشەكان بوويەوە.

كتاوير ييشكهشكار رايگهياند نها شههلا، يهرهستاري نهخرشخانه کهدهنگه دلنشبنهکهی بق ههمووان ناشنایه، هاوری لەگەل دەزگىرانەكەي كەكەمانچەژەنتكى بەناوبانگە، ئاھەنگتكى سەرنجراكىشتان يىشكەش دەكات.

شەھلا لەناو چەپلەي ئامادەبووان، لەگەل كەمانچەرەنەكەي دەزگىرانى، ھاتەسەر شانق و كۆرانى خويند.

دەنگى ناسك و دلنشينى شەھلا، نەشياو بۆ وەسف كردن بوو. تا ئەو رۆژە زۆر وەسفى دەنگى ئەوپان بۆ كردبووم به لام ههرگیز گومانم نهده کرد دهنگی تا ئه و راده یه دلنشین ىنت.

بەرادەيەك بەھەست و سۆزەۋە دەپخويند، رەقترىن دڵى دەكردە ئاو. کاتیک یه کهم گزرانی ته واو بوو، ئاماده بووان بر ماوه ی چه ند خوله کیک چه پله بارانیان کرد و به هنری چه پله و داواکاری به رده وامی ئاماده بووان، چه ند گزرانییه کی دیکه ی پیشکه ش کرد. له کاتیکدا به رده وام داوای دو و باره کردنه و هیان لیده کرد، به هنری نه بوونی کات داوای لیبوردنی کرد و له شانوکه هاته خوار.

کاتیک ئاههنگهکه ته واو بوو، له کاتیکدا بن کرده وه یه نه شیاوم به رابه ر به شهه الله به شیمان بوومه وه، خه مبار و بیرمه ند بن ژووره که م گه رامه وه.

دەنگى شەھلا كارىگەرىيەكى قوولى لەسەر دانام، ئاوازى ئەو، لەقوولايى دلىيەوە سەرچاوەى دەگرت و بەشىيوەيەكى دىنشىن لەقورگى دەھاتەدەر.

دهنگی به راده یه که رم و سه رنج راکیش بوو، خوّم به شهیدای دهنگی ده زانی.

ههندیکات ئهگهری ههیه، چهند شتیک کاریگهری لهسهر ژیانی مروّف دابنیت بهشیوهیهک بوچوونی کهسیک سهبارهت بهشتیک بهتهواوی بگوریت. سهبارهت بهشههلایش بهو شیوه بووم و بوچوونم سهبارهت بهو بهتهواوی گورا.

سەرمسورمابوو ئەو بەم دەنگە دلگىرە بۆ پىشەى گۆرانىبىزى ھەلنەبراردووە، لەوانەيە ھۆكارىكى بىت كەمن لىتى بى ئاگام. له و پروه بهدواوه چیتر لهشههلا پامنهدهکرد بهلکو حهزم دهکرد قسهی لهگهل بکهم، بهلام ئه و ههرکات دهرفهتیک دههاتهپیش و پرووبهپرووی یهکدهبووینهوه، بهخیرایی ههلادهات و ههولی دهدا پرووبهپرووم نهبیتهوه.

لهگهل ئهوهی چهندین جار پهیامم نارد و بن ئهو ههله تنگهیشتنه داوای بهخشینم کرد به لام ئه و بهههمانشیوه سارد و وشک هه لسوکه و تی لهگهل ده کردم. ئهم بارود و خه به رده و ابو و تا ئه وه ی روزیک دوکتور بن پشکنین ها ته ژووره کهم و دوای پشکنینکی گشتی وتی:

خوشحالم لهوهی ئاگادارتان بکهمهوه، حالتان بهتهواوی باش بووه و دهتوانن نهخوشخانه بهجیبینلن.

له کاتنکدا له کرده وه ی شه هلا به ته و اوی نا په همت بو و بووبوم، پر قشتمه لای په ره ستاره کانی دیکه و دوای سوپاسکردنیان، له هو لی نه خوشخانه هاتمه ده ر. ئه و کاته ی به مه به ستی مالئاوایی له گه ل پاسه وانه کانی نه خوشخانه له به رده م ده رگای چو و نه ده ره و هستابووم، یه کنک له په ره ستاره کان به پاکردن هات و نامه یه کی بچو و کی پیدام و و تی شه هلا ناردوویه تی دوای مالئاوایی له پاسه وان و ئه و په ره ستاره، له ده رگای نه خوشخانه هاتمه ده ر.

هەواى دەرەوەى نەخۆشخانە رۆحتكى تازەى بىبەخشىم،

هەستمكرد ژيان لەرەوتى ئاسايى خۆى دەرواتـ پيش و هەركەسىك سەرقالى كارى خۆيەتى.

چەرخى سروشت دەسىوورا و چارەنووسى مرۆقەكانى دياريدەكرد.

ئەو مرۆقانەى زۆربەيان شارەزاى راستىيە تالەكانى ژيان نەبوون و لەھەولى ئەحمەقانەنى خۆيان بۆ ژيان بەردەوام بوون.

منیش دوای ماوه یه کی زور که و تن له سه ر قه ره و یله ی نه خوشخانه، دو و بساره گه پرامه و ه بو ناو مروقه کان، ئه و مروقانه ی لای یه ک ده ژین، خیانه تا له یه ک ده که ن، چاکه ده که ن توله له یه ک ده ستینن و به کورتی بو گهیشتن به مه به سته کانیان و ته نیا بو زیندو و مانه و ه، نه ک ژیانکردن، ژماره یه کی زوریان که ته نیا ناوی مروقیان بیبراوه، هه رکاریک ده که ن.

دوای چهند مانگ دووری لهکومه نگای نهم مروقه چاک و خراپانه، گه پامهوه بو ناویان، لهکاتیکدا چاره نووس لهگهمه کانی به دده وام بوو.

۵

ئه و شهوه دووباره گهرامه وه بق ئه و میوانخانه ی پیشتر لینی نیشته جیببووم. ژووره که یان دابووم به کری و خاوه ن میوانخانه ژووریکی دیکه ی پیدام. ماوه یه ک به ناو ژووره که دا گه رام و دواتر له سه ر ته خته که دانیشتم و نوقمی ده ریای ئه ندیشه بووم.

ژیانی رابردووم کهوتهوه بهرچاو، ماوهیه که ئیراده گریام، دهمویست بهمشیوهیه قورسایی ئهو خهمه گهورهی سهرشانم نهمینیت.

به لام به داخه و هن فرمیسکیش نهیتوانی ئارامم بکاته وه، دهماری خهم به شیوه یه که له ناو دلما په گسی داکوتابوو، نهیده هیشت بق یه ک ساتیش ئارام بم. لهم کاته دا بوو له ناکاو بیری نامه که ی شه هلا که و تمه وه. ده رمهینا و خویندمه وه.

ئەو زۆر بەكورتى نووسىبووى:

دویننکه پهیوهندییهکانم لهگهل ئهو پیاوه کوتایی هات، ئهگهر دهتهویت بمبینی ئهوه ناونیشانهکهمه. دوو سی جار کاغهزهکهم ئهمدیواودیو کرد به لام هیچی تیا نهنووسرابوو، له کاتیکدا له بریار گورینه کهی سهرمسورمابوو، نامه کهم نووشتانه وه و خستمه گیرفانم بو ئه وه ی له ده رفه تیکی گونجاودا سه ردانی بکهم.

له ساته دا بیری تیکه ل و پیکه ل هیرشیانده کرده سه ر میشکم، هه مانسات بیرم ده کرده وه بروّمه مالی شه هلا و بوّ رزگار کردنی خوّم له و به دبه ختی و ئاواره ییه داوای لیبکه م شووم پیبکات.

به لام زوو پهشیمان بوومه و ههستی بیزاری سهراسه ری جهسته می داگرت. له وه ی تا نه و نهندازه یه هاوشیوه ی روئیا بوو، رهنجم دهبرد، جیاواز له وه لههه لسوکه و تی له و ماوه ی له نه خوشخانه خه وینرابو وم، بیزار بووم، له به رئه وه نه روشتمه ماله که ی و بق کاتیکی دیکه دوامخست.

بهدهم بیرکردنهوهی پهریشان و ئالوز لهسهر جیگهکهم کهوتم. جگهرهیهکم داگیرساند و لهبهر ئهوهی تهواوی روّژ بهیئ ریمکردبوو، چهند سات دواتر لهبهر هیلاکی خهوم لیکهوت.

بهیانی رۆژی دواتر، درهنگتر لهو کاتهی لهنهخوشخانه ههلدهستام، لهخه و ههستام و دوای شوردنی دهست و دهم و چاوم بهسابوون، بهمهبهستی نانخواردنی بهیانی لهمیوانخانه که

هاتمهدهر و برپارمدا سهریک لهشهقامه قهرهبالغهکانی شار بدهم بز ئهوهی پیاسهیهکم کردبیت. سهرهتا رزشتمه شهقامی نادری و دوای تیپهرین لهشهقامی ئیسلامبۆل، چوومه سهر شهقامی لالهزار. لهریزی دریژی تروّمبیلهکان که بههیواشی دهروّشتن، قهرهبالغی خهلکان لهبهردهم دووکانهکان و قهرهبالغی شوستهکان و هاتوهاواری دهستگیرهکان چیژم دهبرد.

ماوهیه ک به ناو قه ره بالغییه که دا سوو پرامه و و سه رئه نجام بریارمدا بق کات به سه ر بردن برق مه سینه ما. له به رده م شوینتی بیتاقه فرق شتنی سینه ما له شه قامی لاله زار و هستام، له به رئه و می بق ده ستینکردنی فیلمه که زقری مابوو و بیتاقه یان نه ده فرق شت، به سه یر کردنی وینه کان خق م سه رقالکرد، دواتر پقشتمه دوو کانیکی شه ربه ت بق نه وه ی ناو میوه یه ک بخق مه و کات به سه ر ببه م به لام هیشتا ناومیوه که م نه خوار دبوویه و که له ناکاو ده ستینک به رشانم که وت. کاتیک ناو پم دایه و ، که له ناکاو ده ستیک به رشانم که وت. کاتیک ناو پم دایه و ، گرت و دواتر کچه که ی پیناساندم که یه کیک له خزمه کانی بوو . به بینینی حه مید شادوومان بووم. پاستیه که ی دوای به بینینی حه مید شادوومان بووم. پاستیه که ی دوای به بینینی حه مید شادوومان بووم. پاستیه که ی دوای به بینینی خوری قه رزار بووم، سه ردانم نه کرد. کاتیک گله یی کرد، بریکی زقری قه رزار بووم، سه ردانم نه کرد. کاتیک گله یی کرد،

لهبهر ئهو کچهی لهگه لی بوو هیچم نهوت و وتم تق راست دهکهیت.

بهزور داوای کرد پیکهوه بین, رازی بووم و سوار تاکسی بووین. ئه و کچه ی گهیانده مالهوهیان و دوای مالئاوایی کردن له و، حهمید بهردهوام گلهیی دهکرد که بوسهردانم نهکردووه. روشتینه شهقامی پههلهوی.

لهسهر داوای حهمید روشتینه ریستورانتیک. داوای خواردنی کرد، تا هینانی خواردنهکه، ههموو بهسهرهاتی خوم بو حهمید گیرایهوه.

دوای نانخواردن، ماوه یه که بیده نگ بووین. دواتر حهمید له کاتیکدا سه یری روخساری ده کردم، بی پیشه کی وتی:

بههمهن، راستی ئهو کاتهی لهنهخوشخانه بوویت، روژنامهت دهخویندهوه.

نا، زۆر كەم.

کهمیک وهستا و لهکاتیکدا بن وتنی قسهکهی دوودل بوو، وتی:

بەھمەن دەمەويىت شىتىكت لى بېرسىم، ئايا ئىستايش وەك جاران روئيات خۆشدەويىت.

به لى، هه رچه ند ئه و منى له بير كردووه، به لام من به رده وام له بير مه.

دەمەويىت سەبارەت بەروئيا شىتىكت پى بلىم كەدلىيام لىي بى ئاگايت، بەلام بەلىن بدە نارەھەت نەبىت.

گومانم کرد دهیهویت سهبارهت بههاوسه رگیری ئهجمهد و روئیا قسه بکات، لهبهر ئهوه به لینم پیدا ناره حهت نهبم.

دووباره کهمیک وهستا. دهترسا لهوهی قسه بکات، به لام من کهبیرم له هاوسه رگیری روئیا و ئه حمه د ده کردهوه، دووباره به لینمدا ناره حه ت نه بم و سویندم بن خوارد.

باوه پی نه ده کرد ئه و به نینه م پیداوه و سه یری ده کردم، له کاتیکدا ده یویست خوینسارد بینت، ماوه یه ک باسی مه رگ و ژیان و ئه وهی هه موومان پر ژیک ده مرین و ئه و شتانه ی کرد. کاتیک زانیم به لاپیدا ده پروات، به گومانی ئه وه ی ده دیکه باسی ها و سه رگیری پروئیا و ئه حمه د بکات، جاریکی دیکه به نینه و سویندم بن خوارد که به قسه کانی نا په حه ت نابم و تکام لیکرد پیم بلیت چی بووه و چی پروویداوه.

ئەم جارە دوودل وتى:

ماوهیه کیش کاتیک لهماله وه سه رقالی خویندنه وهی پۆژنامه بووم، لهناکاو چاوم به وینه ی پوئیا و گهنجیک بهناوی ئه حمه د که وت.

به گالته وه قسه که یم بری و وتم:

بەدلنىيايىيەرە نووسىببورى ئەم دورانى پەيوەندى

هاوسهرگیرییان بهستووه.

نه، نووسىبووى. بەنارەحەتى يەوە وەستا.

وتم»

چى نووسىبوو؟

نووسيبووي:

ئەو دووانە بەھۆى كارەساتى ترۆمبىلەوە مردوون.

ناباوه رانه و پهريشان وتم:

كوژراون؟

یانی روئیا مردووه؟

بهلی مرد، بهشانازییهوه مرد.

بهبیستنی نهم ههواله کتاوپره، سهرتاپای گیانم کهوته لهرزین. جهستهم بهئاشکرا دهلهرزی و شهقهی ددانهکانم رفردهرییهک دهروشت. دهمویست بهدهنگی بهرز بگریم و بقیرینم به لام فرمیسک لهچاوهکانم نهدههاتهخوار.

بهدژواری لنوم جوولاند و پرسیم:

ئاخر چۆن مرد؟

بی ئهوهی چاوه روانی وه لام بم به رده وام بووم، نا باوه ر ناکهم. به ده ستم روخسارم داپزشی، روومکرده حهمید و به ده نگی کز وتم: چه نده به دبه خت و داماوم، ئای که به دبه خت و بینچارهم!

حهمید کاتیک پهریشانی منی بینی، دانهوایی دهدامهوه و داوای لیکردم بق ئهوهی ریستقرانتهکه نهشلهقیت، خوّم کوّنتروّل بکهم. چوونکه سویندم بق خواردبوو و به لینم پیدابوو ناره حهت نهبم، بهههر شیوه یه ک بوو ههولمدا خوّم کوّنتروّل بکهم.

دواتر داوام لیکرد رووداوهکهم بهوردی بن بگیریتهوه و نهو لهکاتیکدا سهری رادهوهشاند، وتی:

ماوهیه کله مهوبه رسه رقائی هه ندانه وه یه په په ه ه په په ه ه په په و په زنامه کان بووم و له ناکاو چاوم به وینه که ی پورنا و نه حمه د که وت که له خواره وه ی نووسرابوو: دوو نامزه دی گهنج که بق نه نجامدانی ریوره سمی بووکینی ده روشتن، به ه ق ی کاره ساتی ترومین له جاده ی شیراز کوژراون.

بهشیوه یه که پورژنامه که دا نووسرابوو و په یامنیرانیش له شیراز و ئیسفه هانه وه پاپورتیان له سه ردابوو، ترو مبیله که یاه کاتیکدا پوئیا لینیخو پیوه، به هو کاریکی نادیار له ناوه پاستی جاده ی شیراز ئیسفه هان، ده که ویته ناو دو له که و به هوی ئه م پووداوه و هه دردووکیان ده کوژرین.

پسپۆرى بوارى هاتوچۆ كاتىك سەردانى شوينەكەى كردووه، رووداوەكسەى بۆ خيرايى زۆر و كەمتەرخەمى لىخورەكە گەراندۆتەوه. بهسهرنجدان بهههوالی روزنامهکه، رووداوهکه بههوی ئهوهوه بوو کهترومبیلهکهی ههاگری ئهجمهد و روئیا بههوی خیرایی و کهمتهرخهمی لیخورهکه یانی روئیا، دهکهویته دولهکه و ههردووکیان دهستبهجی دهکوژرین، بهلام نامهیهک کهسی روژ دواتر، دوای بلاوبوونهوهی ئهو ههواله بهدهستم گهیشت، باسی لهراستییه کی تالی دیکه دهکرد. دوای خویندنهوهی نامهکه کهنووسهرهکهی کهس نهبوو جگه لهروئیا، تیگهیشتم نامهکه کهنووسهرهکهی کهس نهبوو جگه لهروئیا، تیگهیشتم کاردووه.

روئیا پیش روشتن لهشیراز ئه نامه ی بو من نووسیبوو. کاتیک کردمه وه، بینیم نامه که بق تو نووسراوه و لهبه رئه وه ی هه والی توم نهبوو، لای خوم هه لمگرت.

لهمکانه دا حهمید لهجانتاکه ی شانی نامه یه کی ده رهینا و پیدام. به خیرایی نامه کهم کرده وه و خویندمه وه: له نامه که دوای سلاو و هه والپرسی نووسرابوو:

بههمهنی ئازیز، ژیان درهنگ یا زوو کوتایی دیت و هممورمان روژیک دهمرین، دهستهیهک بهمنالی دهمرن و دهستهیهک لهپیریدا، بهلام بمانهویت و نهمانهویت دهبیت تهسلیمی مهرگ ببین.

هیچ رنگهیه کی هه لاتن لهمه رک نییه و دهبیت بزانین ههموو

شتیک لهم جیهانه دا ته واو دهبیت ته نانه ت عه شقیش له گه ل هه موو شکق و مه زنییه ک، رقر ت یک کوتایی دینت، به لام نه وانه ی عاشقی راسته قینه ن، بیره و ه درییه کی نه مر له دوای خویان به جیدی این مه دو ده که م عه شقه که ی نیمه یش به و شیوه یه بیت .

لهنامه که ی پیشوو برّم نووسی له گه ل ئه وه ی داوام لی کردی له ژیان به رده وام بیت، هه والی هاوسه رگیری خوّم و ئه حمه دم پیدایت. بریاره به زوویی به ره و تاران به پیکه وین و چاومان به چه ند که س له خزمه کان بکه ویّت و دواتر بو ئاهه نگه که مان بروینه یه کیک له شاره کان.

تەنانەت بىركردنەوە لەوەى شەوى بووكىنى بەجلوبەرگى سىپى كەتايبەت بەفرىشتەكانى ئاسمان، لاى ئەحمەد بى، ئازارىم دەدات، ئەگەرى ھەيە تا ئەمرۆ گومانت كردبىت بەو پەرى بىرەفايى، ئەحمەدىم بۆ ژيان ھەلبراردبىت بەلام دلنيابە ناھىلام ئەحمەد بەئاواتەكەى بگات. بريارمداوە يا لەگەل تۆ بريىم يا بىرى، ئىستا كەناتوانىم لەگەل تۆبىم، مەرگىم ھەلبرارد. بەلام ئەر نازانىم چۆن خۆم لەدەست ئەم ژيانە رزگار بكەم، بەلام ئەو

بهدلنیاییه وه کاتیک ئهم نامه یه دهنیرم که چهند کاتر میر دوای ئه وه پلانه کهم جیبه جی ده کهم و ئهم نامه کاتیک بهده ستی تو ده گات که چیتر زیندو نیم به لام وه ک لهنامه که ی پیشوودا بۆم نووسی، رازی نیم لهبهر من یهک دلّق فرمیسک بریزیت و ئهگهر ده ته وی لیّت رازی بم، به و عهشقه پاکهمان سویندت دهدهم، ئهگهر کچیک سهرنجی راکیشایت، بق زیندو وکردنه و ههشقه کهمان، خقشتبویت دلّنیام به و شیره یه رقحم ئاسووده دهبیت.

بههمهن، دلنیام تق لهبهر ئاسوودهیی رقحی منیش بیت ئهو کاره دهکهیت، به لام هیوادارم بریاریک نهدهیت رقحم گرفتاری ئازار ببیت.

دهخوازم تو له ژیان به رده وام بیت و به هه مووان بسه لمینیت له گه ل نه وهی ناجوامیرانه په پوربالیان بری، به لام هیشتا له سه ر پنی خوت و هستاویت.

له ژیاندا زور شت روودهدات که مروق له مافه کانی بیبه ش ده کات. ئه م ناداد په روه درییه له هه موو ره هه نده کانی ژیان ده بینریت و جیبه جیکارانی کویله کانی ده سه لات و پیگه و پاره ن.

به لام بههمهنی ئازیز، دلنیابه دادپهروهری خوایی ههمیشه لهسهروو ههموو یاساکانهوهیه و ئهوانهی بر دوو روژ ژیانی ئهم دنیا، ههموو شتیک و ههموو کهسیک دهکهنه قوربانی بهرژهوهندی کهسیتی خویان، دهبیت بزانن مهرگ روژیک، بهروکیان دهگریت و ئهوان ناچارن، خوازراو و نهخوازراو،

ریسوایانه مالااوایی له ژیان بکه ن به لام به دلنیاییه و ه بیره و هری کاره خراپ و نه شیاوه کانیان بق هه میشه ده مینیته و هه ماله که م دوای مه رگم، به پازی بوون به و پیسواییه ناچارن زیندو و بن له پاستیدا ئه وان بوون به کاره کانیان منیان کرده قوربانی تا خوم به ره و پیری مه رگ بپوم و شانازی ده که مسه ربلند و بی ئه و هی ملکه چی بپیاره کانی ئه وان بم به ره و مه رگ ده پرم و ده مرم.

زیاتر له وه کاتت ناگرم و هیوام به خته وه ریته. هیشتا نازانم چ کاتژمیریک و چون پلانه کهم جیبه جی ده کهم به لام دلنیام ئهم نامه دوای مه رگم به ده ستی تو ده گات.

لهبیرت نهچین لهنامه که یه پیشوو به آینم لیوه رگر توویت بچووکترین پهرچه کردار یک بق مه رگی من له خق نیشان نهده یت چوونکه نه و کاته نه وانه ی له په یوه ندی من و تق ناگادارن ده آین، شتیکیان له نیواندا بووه و له به رئه وه ی نه متوانیوه به و سه رشق رییه رازی بیم، به ناچاری خقم کوشتووه. دانیام تق حه ز به ناب رووچوونی من ناکه یت، دانیام.

نازیزهکهم مالئاواییت لیدهکهم و لهبهر ئهوهی له پوانگهی کومه لگا، من ماره براوی که سینکی دیکه م، تکا دهکهم دوای ئهوه ی نامه که تخوینده وه، بیسوو تینه. ئه و که سه ی هه رگیز له بیرت ناکات روئیا.

دوای خویندنه وهی نامه که به ته واوی سار دبوومه وه،

ئیستا ههموو راستیه کانم بق ده رکه و و روئیا بق ریزگرتن له عه شقه که مان، له کاتیکدا لیخوری تر قوم بیله که بووه، به ثه نقه ست ترقم بیله که ی به ره و دقله که بردووه و به مه رگی خقی و نه حمه د، وه فاداری بق من سه لماندووه.

ئەو لەبەر ئەو بەلىنەى سەبارەت بەعەشقەكەمان پىنىدام و بۆ رىزگرتن لەھاورىيەتى پاكى نىوانمان، بەپىچەوانەى ئەوەى بىرم لىدەكردەوە، گيانى خۆى كردە قوربانى عەشقەكەى.

وهک خوّی نووسیبووی لهم ژیانه بیزارکهر و ماندووکهره مالئاوایی کرد و بق ههمیشه ئاسووده بوو، به لام هیشتا به خواستی ئهو، مهحکوم به زیندوو مانه وه بووم، دهنگی لهقوولایی ناخم ده زرنگایه وه که ده یقیژاند:

گوله قهشهنگه که م، ئه گهر سه د سال دوای مه رکم، گزره که مهلیده یته و دلم مابیت، دهبینی له سه ری نووسراوه: ته نیا توم خوشده و یت.

مرزق لهبهرابهر رووداوهکان چهنده لاوازه و لهبهرابهر عهشقیکی راستهقینه چهنده ناتهوان. مرزق ههرکات بلیسهیهک لهعهشقی راستهقینه دادهگیرسینیت، رووداوهکان زور بهخیرایی خاموشی دهکهن.

روئیا بلیسه یه که بور له عه شقیک که به مه رکی بن هه میشه خامن شرو و من ئیستا له تاریکی ره های ژیانی به فیر ق چووم زیندو و ماومه ته وه تا رق ژیک له تاریکی مه رگ له ناوبچم.

سویند دهخوم له و ساته تاریکه بهردهوام داوای مهرگم دهکرد، دهمویست بمرم و تا کوتایی تهمهن رهنج نهبهم، بهلام کاتیک بیری نووسینه کانی روئیا دهکه و تمه و شه ی مهرگم فه رامؤش دهکرد، تا به مشیوه به ریزم له خواسته که ی گرتبیت.

نازانم بق روئیا بیری لهمن نهکردهوه، بق دوای مهرگی بهمشیوهیه بهتهنیا جینی هیشتم و بهمشیوهیه ویستی تا کوتایی تهمهن لهرهنجدا بم. لهو ساته بهسوییه، دهمتوانی چی بکهم، ئازیزترین کهسی ژیانم لهدهستدابوو، بق دهبوا بژیم؟

وهلامی ههندیک لهپرسیارهکانم دهست نهدهکهوت جگه لهوهی لهسهر خواستی ئهو زیندوو بمینهوه، رهنج بکیشم تا ئهو کاتهی دهمرم.

کاتنک ئهم بیره بهمیشکمدا هات، بی ئیراده و بهدهنگی بهرز دهستم بهگریانکرد، ههموو کهسانی دهوروبهر ئاوریان بق میزهکهی ئیمه دایهوه، حهمید کاتیک ئهمهی بینی، قولی گرتم و دوای دانی پارهی ریستورانته که هاتینه دهر.

هیچ شتنک لهگهل پیشوودا نهگزرابوو جگه لهوهی ئیستا خرّم زیاتر بهبه دبه خت دهبینی و خرّشحالی کاتر میریکی پیشوو لهمندا نه مابوو. دلم گیرابوو، چاوه کانم رهشکه و پیشکه ی دهکرد، ئهگهر حهمیدم لهگهل نهبوایه، چهندجاریک دهدرام به زهویدا. روّحم لهگهل کاتر میریکی پیشووتر، زهوی تا ئاسمان گزرا، هیوام دهخواست خوزگه ئه و روژه لهسووچی مهیخانه که س بق هاوکاریم نهدههات و که س منی نهدهبرده نهخوشخانه و له وی دهمردم، به لام به داخه و ه وانه بو و.

دوای مهرگی روئیا، ژیان چ بههایه کی بوو، مردنی ئهو بهوشنیوه قاره مانانه، جاریکی دیکه حهماسه ی عهشقه گهوره کانی لهمندا زیندوو کرده وه ههستمکرد تهنانه ته لهم روزگاره یشدا که سانیک ههن، گیان بکه نه قوربانی عهشقیکی پاک و راسته قینه.

روئیا مرد و دلی منیش بن ههمیشه شکا و ههستی ئهوهی دهبوا دوای ئه و زیندووبم، ئازاری دهدام. بهردهوام دهگریام و حهمید دلنهوایی دهدامهوه. نازانم چوّن ریّگهم بری به لام دلنیابووم لهوهی حهمید به ته واوی ئاگای لیمه.

حهمید نهیهیشت بگهریمهوه بن میوانخانه و منی برده مالی خویان و شهوم لهوی کرده روز.

بهدریزایی شه و به ناگا بووم، بیره وه رییه کانی رابر دووم بیر ده هینایه و و به بیر هینانه وه یان نهوه نده نا ره حه ت ده بووم، خه ریک بو و شیت بیم. ده مه و به یان حه مید کاتیک نیگه ران و ناره حه تی منی بینی، دو و ده نک حه بی خه وی پیدام و دوای خواردنی حه به کان خه و م لیکه و ت خه و یکی قوول و به نازار.

9

زهمان بن وهستان تیدهپه پی، پۆحی نائارامی منیش گۆپانی به سهردا نه هات، ته نانه ت گوزه ری روژه کانیش نهیتوانی پووداوی مه رگی پوئیام لهبیر بباته وه. چه ندین پوژ بیرم له پوئیا و کاره کهی ده کرده وه، بیرم له و ساته خزشانه ده کرده وه که پیکه وه به سهرمان برد و له وه ی دوای ئه و، مه حکوم به زیندو ومانه وه بووم، ئازارم ده کیشا به لام به داخه وه هیچ چاره یه که بوو.

جیاوازی لهنارهحهتی سهرچاوهگرتوو لهمهرگی روئیا، بیکاریش ئازاری دهدام، چیتر شهرمم دهکرد پاره لهکهس بهقهرز وهربگرم، بن ئهوهی سهرقال بم، دووباره بهدوای کاردا گهرامهوه و بریارمدا ههرکاریکی شهرافهتمهندانهم دهستکهوت، بیکهم و بهمشیوهیه لهگهل سهرقالبوونم، خهرجییهکانی ژیانیشم دابین دهکرد.

دوای ئەوەی لەدۆزىنەوەی كار لەدامەزراوە حكومىيەكان بنهبوا بووم، بىرمكەوتەوە كەلك لەمۆلەتى شۆفنىرى وەربگرم به لام ته نانه ت وه ک شؤفیریش له هیچ شویننک کارم دهستنه که و ت. ده پر شتمه هه ر شویننک، ته نیا یه ک وه لامم ده بیست:

پیّویستمان بهکهسی دیکه نییه.

دوای ئه وهی له هه مو و شوینیک بیهیوا بووم، به پینیشاندانی به پیوبه ری دامه زراوه ی کارد فرینه و ه، به لگه نامه ی خویندن و کوپی مؤله تی شوفیرییه که م بق و ه زاره تی کار برد.

له پنرهوی وهزاره تی کار، ژماره یه کی زور چاوه روان برون. منیش له کوتایی پیزه که دا وهستام، کاتیکی زوری خایاند تا سه رهم هات، کاتیک ویستم برومه ژوور، خزمه تکاری به رده رگاکه، پیگه ی لیگرتم و بی شه رمانه و تی:

بەرىز ھىشتا سەرەى ئىرە نىيە.

دواتر له کاتیکدا ئاماژه ی بن گهنجیکی تهنیشتی کرد و من ئه و گهنجه من نه و گهنجه من نه و تی: سهره ی ئه م پیاوه یه، نه ک ئیره.

قسه کهی تورهی کردم و دهستم به هات و هاوار کرد و به بیاوه که دا هه لشاخامه وه.

بهدهنگی هاتوهاواری من، یهکنک لهفهرمانبهرانی وهزارهتخانه لهژوورهکهی هاتهدهر و لهکاتنکدا بهتورهییهوه سهیری دهکردم، وتی:

ئەم دەنكە دەنكە چىيە بەريز؟

خزمه تکاره که روشته پیش و له کاتیکدا منی نیشان دهدا، بق فه رمانبه ره که ی روونکرده و و تی: ئهم پیاوه لهبه رئه وهی سه رهی نییه و ده یویست به زور برواته ژوور و ریگهم لیگرتووه، بیه و نهم ده نگه ده نگهی ناوه ته وه.

لەدرۆكانى ئەو پياوە تورە بووم بەرادەيەك ئەرەندەى نەمابوو شىنت بېم.

له تاو تو په نوم دهله رزیم، چه ند که سیکی ناو پیزه که م کرده شایه ت تا به فه رمانبه ره که بسه لمینم من پاست ده که م و و ته کانی ئه و پیاوه در ق یه .

به لام هیچکام له وان له ترسی ئه وه ی نه کا خزمه تکاره که ببیته هنی ئه وه ی ئیشیان ده ستنه که ویت، ئاماده نه بوون شایه تی بده ن.

کاتیک زانیم ئه و دهسته به لهترسا قسه ناکهن، بهناره حه تی هرکاری شایه تی نه دانی ئه وانم بر فه رمانبه ره که روونکرده و له گهل ئه وه یشدا پیم وت ئهم خزمه تکاره به وه رگرتنی به رتیل له ژماره یه کی پیش ئه وانی دیکه یان ده خات و من چوونکه ئاماده نه بووم به رتیل بدهم و له مافی خوم به رگریم کردووه، ئه م قاوه قیر دی دروستکرد.

وتهکان کاردانهوهی پیچهوانهی لهسهر فهرمانبهرهکه بوو بهشیوهیهک بهروّکی گرتم و فرییدامه سووچیک، دواتر فهرمانیدا کاغهز بینن و کاتیک هینایان، داوایه کیان ئاماده کردووه کهتیایدا هاتبوو من ئیهانهی کهسیکی شهریفم کردووه کهسه رقالی ئهنجامدانی ئهرکه کانی بووه و ههروه ها بوومه ته هوی پشیوی لهناو وهزاره تخانه که. کاتیک ئهو بارود و خهم بینی، هیچم نهوت و تهنانه ت له هاتنم بی ئهو وهزاره تخانه به بهمه به ستی دوزینه و هی کار په شیمانبوومه و هدروه ها

ئهوان دوای ئامادهکردنی داواکه، منیان تهسلیم بهپولیس کرد. ئهفسهری کیشک بی ئهوهی گرنگی بهوتهکانم بدات، دوسیهیه کی ئاماده کرد و رادهستی بهریوبهرانی دادگای کردم. لهدادگا رووداوه کهم وه ک خوی بو دادوهر گیرایهوه. کاتیک زانی راست ده کهم و مافیان خواردووم و تومه تیان بو هه لبه ستووم، به زه یی پیامدا ها ته وه و دوای چه ند پرسیار و وه لامیک فه رمانی ئازادی بو ده رکردم.

کاتیک لهدادگا هاتمهدهر، دووباره بیکار و سهرگهردان بیووم. ماوهیهک بهناو شهقامهکاندا سیوورامهوه و دواتر گهرامهوه بق میوانخانه، لهناوهوه دهرگای ژوورهکهم داخست و نوقمی دهریای ئهندیشه بووم. دهمویست بهههرجوریک بووه، کاریک بق خوم بدوزمهوه.

بهخیرایی لهمیوانخانه که هاتمهدهر و راستهوخی بهرهو گاراژه که روشتم و لهناو ژووری کاره کهی چاوم پنی کهوت. خاوه نی گاراژ بهبینینی قیافه ی شیواو و شهره زه من سهریسورما.

بی پیشه کی به سه رهاتی خوم بن گیرایه و داوام لیکرد ئهگهر ده توانیت کاریکم بن بدن زیته وه.

پرسى:

ئايا دەتوانى كارى تەكسى بكەيت؟

بهخوشحالييهوه وتم:

بەلى.

وتى:

زورباشه، بهیانی زوو وهره بن گاراژ و تهکسییهکه وهربگره.

لهگهل ئهوهیشدا بره پارهیهکی وهک قهرز پیدام تا سهروروخسارم چاک بکهم. شادوومان لهو کارهی دوزیبوومهوه، مالئاواییم لیکرد و بز میوانخانه گهرامهوه.

لهوهی توانیبووم دوای ماوهیه کی زور کاریک بدوزمهوه، خوشحال بووم. به مشیوه یه دهمتوانی لهبه یانییه و کار بکه م و کوتایی به قوناغی ناخوشی ژیانم بهینم.

روزی دواتر، سهروروخسارم چاککرد و زووتر لهروزانی پیشوو لهخه و ههستام و بهره و گاراژ بهریکه و تم خاوهنی گاراژ تهکسییه کی باشی خسته به ر دهستم و دهستبه جی سهرقالی ئیشکردن بووم.

ههرچهند سهرهتا زوربهی ناوچهکانی شارم نهدهزانی، بهلام هیواش هیواش بوومه ناشنای شهقامهکان و بهگشتی لهکارهکهم رازی بووم.

00

شهش مانگ بهمشیوه به تیپه پی تا نهوه ی شهو یک کاتیک دهمویست بر نانی شه و بروه که بابخانه یه که لهبه ردهم که بابخانه که خانم یک که جارشیو یکی پهشی له سه ردابو و ده ستی پاگرت، دهمویست بروم نان بخوم و نهمده ویست که س سوار بکه م به لام نازانم بو بی ئیراده و هستام. ژنه که ده ستبه جی سوار بوو به لام هیشتا سه د مه تر نه پوشتبووم که چارشیوه که یک کورده و و خستییه ناو جانتاکه ی دواتر زور به نارامی پوویکرده من و وتی:

سلاو كاك بەھمەن.

به سه رسورمانه وه ئاورم دایه وه شه هلام بینی، بزهیه کی له سه ر لیّو بوو و سهیری ده کردم. به بینینی شادو و مان بووم. داوایکرد ته کسییه که رابگرم، ئه و کاره م کرد و هاته پیشه وه و لام دانیشت.

قسه سهرهتاییهکانی ئیمه بهگلهیی کردن ئهو لهمن دهستیپیکرد تا ئهوهی گهشتینه شوینی مهبهست. داوایکرد نانی شهو پیکهوه بخوین. رازیبووم و روشتینه ماله کهی. منی برده ژووری میوان و خوی بو دروستکردنی خواردن روشته چیشتخانه که.

ئهم ژووره زور بهجوانی رازابوویهوه. لهسهر میزی میوان، ئینجانه یه لهگوولی میخه کی سوور خوّی دهنواند، چهندین تابلوّی وینه کیشان به دیواره کانهوه دهبینران و نووری کهمرهنگی چراکان، جوانی و سهرنجراکیشی ژووره که یان چهند به رابه رکردبوو.

شه هلا خواردنی ئاماده کرد و زور گهرموگور خواردنه که مان خوارد. به رهو لای ئینجانه که روشت و چلیک گولی سوور هه لگرت و له کاتیکدا به ته واوی لیم نزیکبوویه وه، گوله میخه که سووره که ی پیدام و وتی:

بههمهن ئهم گوله میخه که پیشکه ش به تق ده که م، ده زانی گولی میخه که ی سوور یانی چی... قسه که ی ته واو نه کرد و خقی خسته ئامیزم. هه ستمکرد به پیشکه شکردنی گوله که عه شقی خقی بق ده ربریم و له به رئه وه ی لهم ماوه دا بی لانه و حال بووم، پیشوازی ئهم عه شقه م کرد.

بهسه رهاتی عه شقی خوّم و روئیام بو باسکرد و داوام لیکرد ئهگهر گرنگی به رابردووی من نادات، ببیته خیزانم.

رازیبوو و چهند روز دواتر لهکاتیکدا حهمید و ژمارهیهک

لهخزمه کانی شههلا هاورییه تیان ده کردین، روشتین و به رهسمی مارهم بری.

بهمشنوهیه ژیانی هاوبهشی ئیمه دهستیپیکرد و لهدایکبوونی منالهکهمان ژیانی گهرموگورتر کردین. لهبهر ئهوهی کهموکوری زورم لهژیاندا بینیبوو، نهمدهویست ئهو بهلایه بهسهر هاوسهر و مندالهکهیشم بیت، ههرچهنده باوکی شههلا زیاد لهراده دهولهمهند بوو و دهیانجار شههلا پیشنیاریکردبوو بروینه کازهرون و لهوی برین بهلام ئهم ژیانه ساده و لیوانلیو لهبهختهوهرییهم بهباشتر لهکوشک و تهلاری مالی باوکی دهزانی.

به و هه ولانه ی بن نه هیشتنی کیشه ی ماددی و پز حبیه کانی ژیان ده مدا، له ماوه یه کی که مدا ژیانمان باشتر بوو و من له گه ل هاوسه ر و مناله کهم، پر ژانیکی خوشمان به سه ر ده برد. ئه م بارود زخه به رده وام بوو تا ئه وه ی پر ژیک بروسکه یه که کازه رونه و هات که باوکی شه هلا له سه ره مه رگدایه و ده یه ویت بیبینیت. له گه ل گهیشتنی بروسکه که، ئیمه شه و به ره و کازه رون به پیکه و تین، به لام که میک دره نگ گهیشتین چوونکه باوکی شه هلا سی کاتژمیر پیش گهیشتمان گیانیدابوو. به یانی پر وژی دواتر پیو په سمی به خاکسهاردنی باوکی شه هلا، به به شه داری ژماره یه کی زور له خه لکی کازه رون و خرم و به به شه داری ژماره یه کی زور له خه لکی کازه رون و خرم و

كەسىوكار ئەنجامدرا. دواى ھەفتەيەك مانەوە لەكازەرون بۆ تاران گەراينەوە.

بەمەركى ئەم پيارە دەوللەمەندە، سامانەكەي بەشەھلا و خوشکهکهی گهیشت و ئهمه بووه هزی ئهوهی شههلا بهشیوه یه کی چاوه رواننه کراو بگوریت. ئه و بهبیانووی ئه وهی من ئاماده نەبورم كارەكەم بگۆرم و لەو مالەدا برىم كەئەر دەيوپست بېكرېت، بيانوو گرتنەكانى دەستىپكرد. مىراتەكەي باوکی بهرادهیهک گیژی کردبوو، گرنگی بههیچ شتیک و هیچ كەسىك نەدەدا و تەنانەت گويى لەقسەكانى نەدەگرت. ھەموو شەوپك بەمەبەستى قومار و ھاونشىنى لەگەل ھاورپكانى دەرۆشىت، لەو دانىشتنانە سەماى دەكرد، گۆرانى دەخويند، مه شرووبی دهخواردهوه و سهرئهنجام شهوانه دوای دۆرانی برەپارەپەكى زۆر، مەست و سەرخۆش بۆ مالەوە دەگەراپەوە. لهوهی ببووه گولی مهجلیسی ژمارهیهک ژن و پیاوی قومارباز، شانازی بهخزیهوه دهکرد و لهدهستخوشی ئهو دەستەپە بۆ گۆرانىي خويندن لەخۋى بايى بوو و كەمترىن كرنكي به رياني من و مناله كهم نه دهدا.

لهگه ل ئهوهیشدا چوونکه گومانم دهکرد سهرئهنجام پۆژیک دهست لهم کاره قزر و شیتانهی هه لده گریت، چاوه دریی گهرانه وه ی ئه و بنر ژیانیکی ساده و به خته و هرانه ی هاوشیوه ی

رۆژەكانى يەكەمم دەكرد.

تەنيا بىرم لەخۆشى منالەكەمان دەكردەوە و ئەمە تەنيا بەگۆرىنى رىزەوى ژيانى شەھلا ئەگەرى بوو.

هەوللەكانىم بى گەراندنەوەى شەھلا بى داويىنى گەرمى خىزان بى ئەنجام مايەوە. ئەو نەتەنيا ئامادە نەبوو، لەبەشدارىكردن لەو شەونشىنىيانە دەستھەلْبگرىت، بەلكو بەدامەزراندنى كولفەتىك و سىپاردنى منالەكەمان بەو ژنە، زۆربەى شەوان تا بەيانى لەو دانىشتنانە دەمايەوە و بەربەيان، مەست و ماندوو دەگەرايەوە. ھەرچەند، زۆرجار داوام لىكرد دەست لەو كارانەى ھەلبگرىت، گرنگى بەوتەكانىم نەدەدا. ھەرچەند دەمزانى شەھلا لەو شەونشىنىيانە قومار دەكات، سەما دەكات وە گۆرانى دەخوينىت، بەلام دلنيابووم لەبەر منالەكەيشمان بوربىت، كارىك ناكات وەك خىيانەت لەبەرچاوى بگرم و ببیته ھۆى سەرشىقرى منالەكەمان بەلام خۆزگە تا ئەم ئەندازەيە جلەوم بى شىل نەدەكرد و چارەنووسىم نەدەگەيشتە ئىرە.

هەرگىز ئەر رۆۋە لەبىرناكەم. بۆ چاككردنەرەى مەكىنەى ماتۆرەكەم لەگاراۋەكە مابورمەرە، مىلەكان، كاتۋمىر سى و نيويان نىشان دەدا كەسەرايدارى گاراۋەكە بانگىكردم و وتى: تەلەڧۆن ئىروى دەرىت. خۆم گەياندە دەڧتەر و تەلەڧۆنەكەم ھەلگرت. كەسىكى نەناسراو لەپشت تەلەڧۆن ھەندىكى قسەى

کرد کهبو من شیاوی رازیبوون نهبوو. ئهم کهسه بی ئهوهی خوی بناسینیت، ناونیشانی پیدام و تهلهفونه کهی داخستهوه.

حه په سابووم، ته له فۆنه که م له ده ست که و ته خوار. سه رایه داره که هات و هه لیگرته وه ووتی: حالتان باش نییه، وتم: باشم. عاره قینکی سارد که و ته سه ر ناوچاوم، به ده ست پاکمکرده وه، گاراژم به جینهیشت و رو شتمه نه و شوینه ی پیدام.

ئەو مالەم زۆر بەباشى دەناسى. ئەگەر پياوى نەناسراو، ناونىشانەكەى بەراستى پىدابىتم، دەبىت چەند سات دواتر ھاوسەرەكەم لەمالىك، كەمالى باوكى حەمىد بوو و چەند رۆژ پىش كرىچىيەكە چۆلى كردبوو، بىتەدەر.

بق من شیاوی پازی بوون نهبوو خقشه ویستترین هاوریم، حهمید، لهگه ل هاوسه رهکهم، دایکی منداله کهم، لهم ماله دا به ته نیا بن، نه، شتی وا پاست نهبوو و نهمده توانی باوه پ بکهم. به خقم دهوت خقزگه قسه کانی ئه و پیاوه نه ناسراوه در ق بیت و خقزگه ئه و تهله فقنه به هقی پق و کینه ی که سیکه وه بیت کهمه به ستی له ناوبردن و تیکدانی خیزانیکه.

حهزم دهکرد رهگ و ریشهی گومان لهناخمدا وشک بکهم. دهمتوانی بیر لهههموو شتیک بکهمهوه جگه لهخیانهت لهلایهن شههلا و حهمید. چؤن دهمتوانی رازی بیم خوشهویستترین

چۆن دەمتوانى باوەر بكەم شەھلاى داوينپاك، بەلارىدا چووە، نە، نەمدەتوانى باوەر بكەم.

ئهگهر ئهوه راست بیت، چیتر مروّف لهژیاندا دهتوانیت باوه به بهی بکات، نه، بهدلنیاییه وه نهم وتانه دروّیه و کهسی نهناسراو، به هوّی دور منایه تییه وه، نهم بابه تهی پی و تووم.

لهخوا پارامهوه لهبهر منالهکهیشمان بیّت، ژیانمان رزگار بکات و ریّگه نهدات هاوسهره باش و میهرهبانهکهم، لهگیژاوی بهدبهختیدا روّچینت و برواته سهر ریّگهیهک کهدهرفهتی گهرانهوهی نییه.

هیشتا در عا کردنه وه که م ته واو نه بو و بو و ، ده رگای ماله که کرایه وه. به خیر ایی خوم له پشت باجه ی ته له فونی سه رشه قامه که شار ده و ه تا نه بینریم. ژنیک به چارشیوی ره ش، له کاتیکدا پوخساری به ته واوی داپوشیبو و ، له وی هاته ده ر و دوای مالئاوایی کردن له حه مید ، سوار ته کسی بو و . ده رگای ماله که دو و باره به سترایه و و ته کسی به ریکه و ت. ترو مبیلیکم به کریگرت و داوام لیکرد شوین ته کسییه که بکه ویت . نه و که په ریشانی منی بینی ، به داواکه م رازی بو و و شوین ته کسییه که که و ت .

تا ئەو ساتەى تەكسىيەكە لەبەردەم مالەكەمان نەوەستا، گومانم دەكىرد ئەو ژنە ھاوسسەرى مىن نىيە بەلام كاتىك تەكسى لەبەردەم مالى خۆمان وەستا، شەھلام بىنى لەكاتىكدا چارشىۋەكەى دەخستە ناو جانتاكەى، لەتەكسىيەكە دابەزى. راستىيەكانم بۆ دەركەوت. راستىيەك كەھەرگىز نەمدەتوانى پىنى رازى بېم.

ژیانم بوو بهدوزهخ. به ته واوی بوونی خوم هه ستم به خیانه تی شه هلا و حه مید کرد و بو ژیانی مناله پاک و بی تاوانه که مان که به رهه می عاده تی شه هوه ت په ره ستانه ی تیمه بوو، داخم و که سه دم خوارد، به لام دووباره له به منداله که مان که ده بوا له داها توودا له ناو کومه لگا بری، خوم کونترو لکرد. سوپاسی لیخوری ترومبیله که کرد و دابه زیم.

راستی لهئیوه دهپرسم دادوهره بهریزهکان، ئهگهر ئیوه لهجیاتی من بوون، چیتان دهکرد؟ ئایا هاتوهاوارتان دهستپیدهکرد، ئایا دهستبهجی دهتانکوشت یا قسهتان نهدهکرد کههاوسهرهکهتان خیانهتی لیکردوون و ریگهتان دهدا داهاتووتان ویران ببیت.

ئیره، به ریز داواکاری گشتی، ئهگهر لهجیاتی من دهبوون و ئه و دیمه نه تان دهبینی، ئایا بیده نگ دهبوون و ریگه تان ده دا ئابروو و شهره فتان بروات، یا له تاو ناره حه تی شیت دهبوون و دهتانقیژاند و بهههموو کهسیکتان دهوت کههاوسهره باش و میهرهبانهکهتان، خیانهتی لیکردوون.

ئیره، به پیز داواکاری گشتی، ناتوانن ههست به په و خهمی پیاویک لهم دیمه نه دا بکه ن مه گهر ئه وه ی خوتان بخه نه جیگهی ئه و، تازه ئه گهری هه یه بلین تو هه له بوویت و ده بیت ده رفه تی به رگری به هاوسه ره که ت بده یت و ئه مه یش بوچوونی منه. به لی، ده بیت ده رفه تی پیبده یت تا قسه بکات و راستییه کان ده رکه ویت. ئه گهری هه یه ئه م کاره بو تیکدانی خیزانه که ی ئیمه ئاماده کرابیت.

که واته نابیت پهله بکه یت، به هه مانشیوه که من پهله م نه کرد و ئیوه دانیام ده تانه و یت بزانن په چه کرداری من چی بوو. که واته باش گویبگرن دواتر بریار بده ن.

دهستبهجی دوای ئهوه شههلا روشته ژوور، روشتمه ژوور. به ناشکرا به بینینی من راچله کا و ترس سه رتاپای گیانی داگرت. به ناشکرا دهله رزی. هه رگیز گومانی نه ده کرد له و ساته دا رووبه رووی من ببیته وه. له کاتیکدا به ته واوی تو ره بووبووم، ها وارم کرد:

هیچوپووچ، لانیکهم بهزهییت بهمنالهکهماندا بیتهوه، منالیک کهتوی دایکیت و من باوکی. مهگهر خوّت پیشنیاری زهواجت پینهکردم، مهگهر خوّت گوله سوورهکهت پیشکهش نهکردم، مهگهر بهلیّنت نهدا هاوسهریکی شیاو و وهفادار بیت، کهواته

بق ژیانمان لهناو دهبهیت؟

بق؟ وهلام بدهرهوه، ئاخر بق نزیکترین هاوریی منت بق خیانه تی خقت هه لبژارد؟ چوونکه ترق مبیلی ههیه، چوونکه شیکپقشه، چوونکه لهبنه ماله یه کی ده ولهمه نده یا چوونکه پیاویکی خق شرابویره کامیان ؟

بق دەستەيەك لەئتوەى ژن ئەرەندە پەستن دەبنە ھۆى ئەرەى چىتر ھىچ پياوتك بروا بەھاورتكەى نەكات، ئاخر كاتتك نزيكترين ھاورتم، كەستك كە لەمنالىيەوە پتكەوە گەورە بووين وبەشدارى ھەموو خەم و خۆشىيەكانم بووە، خيانەتم لىنكات، دەبئت چاوەرتى چى لەكەسانى دىكە بكەم؟

بەدلنىيىيەوە ھىچكەس و تۆ و كەسانى وەك تۆ تۆوى ئەم بى برواييە لەئىمەدا دەچىنن. بۆ بەم كارەتان دەبنە ھۆى لەناوبردنى ھاورىيەتىيە پاك و بىنگەردەكان؟ ئەگەر ھاورىيەتى بەمشىيوەيە، بەنەفرەت بىت و ئەگەر وا نىيە، بۆ لەشانسى مىدا واى لىنهات؟ بۆ؟ پىم بلى بۆ؟

تهنیا بیدهنگ بوو، سهری خستهخوار و فرمیسکی لهچاو دهباراند. بهئاشکرا شهرمم لهناوچاویدا بینی. حهزم دهکرد بکهویته بهرپیم و بق گوناحهکهی داوای بهخشین بکات و بهلین بدات، دووباره دهگهریتهوه بق ژیانی ئاسایی خقی چوونکه هیشتا لهبهر خاتری مندالهکهمان توانای بهخشین و

بەردەوام بوونى ژيانم ھەبوو.

لهبهر ئهوه بهدهنگی ئارام و هاوشنیرهی موجیاری کردن پیم وت:

سهیرکه شههلا، رابردوو روشت، وهره و لهبهر منالهکهمان بگهریزهوه بو باوهشی ژیان. دلنیام لهکارهکهت پهشیمانی، وانییه؟

وهک کهسیک لهخه و به ناگا بیته وه، سه ری به رز کرده وه و متی:

ئەگەر پەشىمانىم، دەتوانم چى بكەم؟

به لنن بده كاره كانى ئنستات دووباره ناكه يتهوه.

یانی دهمبهخشیت؟

ئەگەر لەقوولايى داتەوە بەلىن بدەيت، بۆ رزگاركردنى تۆ لەناوزران و لەبەر داھاتووى منالەكەمان دەتبەخشم.

به لین دهدهم بههمهن، سویند دهخوم بهخوا، لهمهودوا هاوسهریکی وهفاداری تق و دایکی میهرهبانتر بق مناله کهمان بم

له کاتیکدا خورخور ده گریا، خوی خسته باوه شم و به و شه ی پچر پچر، وتی: چه نده میهره بانیت به همه ن، تو چه نده گهوره و ریزداریت، چه نده.

لەرەى توانىبووم بەعاقلانەترىن شىيوە شەھلا بۆ سەر

ریکهی راست بگهرینمهوه، ویژدانم ئاسووده بوو و ئهم ئاسوودهییه، دابینکهری بهختهوهری ژیانی خیزانهکهم بوو.

لهوهی جاریکیتر بیرهوهرییه خوشهکانی سهرهتاکانی ژیانی هاوبهش، لهبنهمالهکهماندا گیانی دهگرت، ههستم بهشادوومانی دهکرد.

شههلا دووباره بن ژیان گهرایهوه و ئهمه ئهو شته بوو لهدلهوه ئارهزووم دهکرد.

90

لهم کاته دا تؤمه تبار که هیلاک به رچاو ده که وت، چه ند ساتیک بیده نگ بوو. خه میکی قوول له چاوه کانی ده بینرا و لیوی و شک بووبوو. ده توت چیتر توانای نییه پاشماوه ی به سه رهاته که ی بگیریته وه.

بیدهنگی بالی بهسهر هۆلی دادگاییهکه کیشابوو. ههمووان ههناسهیان لهسنگدا زیندانی و چاوهروانی بیستنی پاشماوهی بهسهرهاتهکه بوون.

لهم کاته دا سهرو کی دادگا، له کاتیکدا به نارامی سهری ته کان ده دا، روویکرده تاوانبار و وتی:

تكايه بهردهوام بن.

تاوانبار داوای ئاوی کرد. ئاویان بق هینا و خواردییهوه و لهکاتیکدا به ته واوی نا په حه ت به رچاو دهکه و ت، پاشماوهی به سه رها ته که ی گیرایه وه:

له و روّره به دواوه بن ماوه ی پینج مانگ ژیانمان ئارام بوو. شه هلا به ته واوی گورا بوو و ته نانه تا باشتر له رابردوو

خزمهتی ماله کهی ده کرد. شه وانه کاتیک ده گه رامه وه، ده مبینی سه رقالی گهمه کردن له گه ل منداله که مانه. بینینی ئه م دیمه نه شه که تی و ماندوویه تی جه سته ی له بیر ده بردمه وه. دو و باره به خته وه ریم به ده سته ی نابوو. ئه م بارود ق خه به رده وام بو و تا ئه وه ی شه و یک خاوه نی گاراژه که پنی و تم به مه به ستی کار یکی گرنگ به ره و ئابادان ده روات و منیش ده بیت له گه لی برقم. له به ره وه ی خه یالم ئاسووده بو و، ره زامه ندیم نیشاندا و همانشه و، شه هلام ئاگادار کرده وه. به یانی ئه و روژه له گه ل خاوه نی گاراژه که به ره و ئابادان به ریکه و تین.

نزیکهی دوو حهفته لهمانهوهی من و خاوهن گاراژ لهئابادان تخده پهری کهئاگاری کردمهوه بهمه به ستی کاریک دهبیت برؤینه خورهمشه هر و تا شهش روژی دیکه لهتاران دهبین.

له وهی بق تاران دهگه پرامه وه شادو و مان بووم. به برووسکه شه هلام ئاگادار کرده وه که تاشه شرق ری دیکه له تاران ده بم. دواتر بریک دیاریم بقخوی و منداله که مان کپی به لام به پیکه و تکاری خاوه ن گاراژه که له خو په مشه هر ته نیا دو و رقری خایاند و ئیمه چوار پوژ زووتر بق تاران گه پراینه و ه.

دوای مالئاوایی لهخاوهن گاراژ، بهتهکسی بهرهو مالهوه به پنکهوتم. لهوهی دوای چهند روّژ دووری شههلا و منالهکهمانم دهبینی، شادوومان بووم به لام نازانم بق لهخووه نیگهران

بووم وهک نهوهی پیشبینی پووداویکی شووم و نهخوازراوم کردبیت. کاتیک گهیشتمه مهبهست، پارهی تهکسیمدا و زهنگی مالهکهمانم لیدا، به لام کهس دهرگای نهکردهوه. چهند جاریک زهنگم لیدا به لام کهس دهرگای نهکردهوه.

نیگهران بووم و بهگومانی ئهوهی شههلا و کورهکهم بۆ کرین یا کاریکی دیکه لهمال چوونهتهدهر، بریارمدا بهدیوارهکهدا سهرکهوم و بروّمه ژوور. لهم کاتهدا پولیسیکی ماتورسوار لهبهر دهرگا وهستا و کاتیک زانی من خاوهن مالهکهم، نامهیه کی لهدادگاوه پیدام کهبهناونیشانی شههلا نیردرابوو. دوای وهرگرتنی واژو، مالئاوایی کرد و روّشت.

کاتیک نامه کهم کرده وه، له پاستییه کی تال ناگادار بوومه وه. کو په کهم له ناوی حه وزی ماله که مان خنکابو و لیکو له ربق هه ندی پروونکردنه وه، شه هلای بانگیشتی دادگا کردبو و.

ناته وان و بینهیز خوم گهیانده حه و شیکه، دیارییه کانم هه آدایه ناو حه و شیکه، به سهر دیواره که دا هه آگه پرام و پر شتمه ژوور. ههمو و شوینیک کپ و بیده نگ بوو. له سهر تاقه که وینه یه کی کوپه که مده ده بینرا که پیده که نی. واقو پرماو سهیری وینه کهم کرد، ته نانه تنه مده توانی بگریم. له سوو چیکی ژووره که، قهره ویله ی کوپه کهم خالی بوو. هه ستمکرد له ده رگا و دیواره وه خهم ده باریت.

گومانی ئەوەی ھەرگیز دەنگی گریان یا پیکەنینی نابیستم، ئاگری تیبەردەدام. ئەم مالە بۆ ھەمیشە بیدەنگ بووبوو و ئەم بیدەنگییه، بۆنی مەرگی لیدەھات. دەبوا ناباوەرأنه بەم راستییه تاله رازی ببم كەكورەكەم مردووه، كوریخك كەھەموو ھەولیکی من بۆ بەختەوەری ئەو بوو، بەلام ئیستا چۆن دەمتوانی بی ئەو دریژه بەژیان بدەم.

رۆشتمه لای پەنجەرەكە، سەيرى كاتژميرەكەم كرد. يانزەى شەو بوو، ھىچ ھەوالىكى شەھلام نەبوو. سەيرى ئاوى حەوزەكەم دەكرد كەكورەكەمى تياخنكا بوو.

مانگ تیشکی خوّی لهقوولای ئاوی حهوزهکه کردووبه چهندین پارچه. لای دیوارهکه پشیلهیهکی سپی هه نّتووتکابوو و سهیری دیارییهکانی دهکرد.

بیری تنکهل و پنکهل هنرشیان دهکرده سهر منشکم. جاریکی دیکه بق رابردوو گهرابوومهوه، بیرهوهرییه خوشهکانی عهشقی روئیا، مهرگی تالی ئهو، ژیانی هاوبهش لهگهل شههلا و ژیانی ئارامی سهرهتا و مهرگی کورهکهم و ئاوی حهوزهکه کهبکوژی کورهکهم بوو، بکوژیک ههرگیز دادگایی ناکریت.

ماوهیه کی زور بیرم کردهوه، کاتیک هاتمه خوم، کاتژمیر لهسی و نیو تیپه ریبوو. روشتمه هوله که و لهسه و قهنه فهیه که پالکه و تم. جگه رهیه کم داگیرساند، چهند مژیکم لینه دا که دهنگی

سوورانى كليلم لهناو قوفلى دەرگاكه بيست.

ساتیک دواتر ده رگا کرایه و شه هلا به نارامی هاته ناو هۆله که. سه ره تا هه ستی به بوونی من نه کرد به لام کاتیک گلزیه که ی داگیرساند و منی بینی، و شک بوو.

به سه رنجدان به و بروسکه ی بوم نار دبوو، چاوه ری نه بو و له نیستادا بمبینیت. نزیکبوویه و ه که و ته سه رچوک و ده ستیکرد به گریان. به لام له ناکاو گریانی و ه ستاند و و تی:

من به که لکی تق نایه م، ته لاقم به. پیاو یکی دیکه م خوشده و یت، من عاشقی حه مید بووم.

> شینت بووم، به دژواری خوّم کونتروّلکرد و پرسیم: ئابا ئهویش توّی خوّشده وینت.

گرنگ نییه، ههر ئهوهی من خوشمدهویت بهسه، تو دهبیت ته لاقم بهیت چوونکه چیتر بهکه لکی ژیانی تو نایهم.

نازانم لهچ حالیکدا بووم، تهنانهت مهرگی مندالهکهمانم لهبیر کرد. لهکاتیکدا گرنگیم بهقسهکانی نهدهدا، وتم:

ئەگەر تەلاقت بدەم، منالەكەمان چى بەسەر دىت؟.

پیکهنی و بی لهبهرچاو گرتنی حالی من، وتی:

كام مناله، ئهو مردووه.

شۆک لىدام، وەک فىشەكەشىتە لەشوىنەكەم بەرزبوومەوە. جەستەم دەلـەرزى. خوين بەرچاوى گرتبووم و تواناى كۆنترۆلكردنى خۆم نەبوو. وەك مارىكى برىندار پەلامارمدا. نەمدەزانى چى دەكەم. تەنيا دەزانم دەستم لەقۋى ئالاند. بۆنى مەشرووبى لىدەھات، دەپارايەوە بەلام لەحالىكدا نەبووم گرنگى بەپارانەوەكانى بدەم. بىزارىيەكى سەير بەسەرما زال بووبوو. لەو ساتەدا ھەموو شىتىكم بە لەناوچوو دەبىنى. چىتر ۋيان ماناى خۆى لەدەستدابوو.

لهتورهییدا دهلهرزیم. پهنجهکانم لهدهوری ملی گیرکرد و بههموو هیزمهوه، قورگیم گووشی. رهنگی شینبوویهوه. چاوهکانی حالهتیکی سهیریان بهخوّوه گرت، جهستهی وهک لقیکی شکاو، چهمایهوه. دهستم لیهه لگرت و لهکاتیکدا نیگهران و پهریشان بووم، لهمال هاتمهدهر و دوای ماوهیهک گهران بهناو شهقامهکاندا، خوّم تهسلیمی بنکهی پولیس کرد.

***

پاشماوهی به سه رهاته که خوتان لیّی ئاگادارن. ئهگهر تا دووایین سات بیده نگ بووم و هیچم نهوت ته نیا لهبی ئابرووی ده ترسام به لام چوونکه پیداگری زور کرا، ئه وه ی نهمده ویست خه لک بیزانن، باسمکرد و به مشیره یه ئابرووی خوم برد.

دوای گیرانه و می به سه رهاتی ژیانم، پیاویکم که چاره نووسی نادیاره، چیتر باش و خرابی ژیان لای من مانای نییه. ژیان

تیکی شکاندم و لهناو کومه لگا لهناوی بردم. ئهمرو بو ئهوهی وتم، هیچ به لکه په کم نیپه و داوایش ناکهم ئیوه به و ته کانم رازی ببن به لام هیوادارم لانیکهم نهینی بیدهنگبوونی منتان بق روون بووبيتهوه.

ههمیشه لهئابرووتکان دهترسام و ئهمرویش کاتیک ئهو راستییانهم باسکرد، ئارەزوو دەکەم بمرم و لەم ژیانه پووچه رزگارم بیت.

من تاوانباری کوشتنم و دان بهتاوانهکهی خومدا دهنیم، به لام بههه رحال مروّقم، مروّقیک که له کوّمه لگا دوور خراوه تهوه و پیاویکی تهنیایه، کورهکهی مردووه، عهشقهکهی مردووه، ژنهکهی مردووه وسهرئهنجام خویشی دهمریت.

حهز دهکهم ئنوه کهمنتان دادگایی کرد و لهراستندا سەرۆكايەتى كۆمەلگاتان لەدەستدايە، بزانن ئەگەر گەنجېك دەبىنتە قوربانى بەھىۋى بسەروەردەي ھەللە و ژىنگەي ناتەندروستەرەپە، تەنانەت ئىرەپىش ناتوانى بانگەشەي ئەرە بكەن منالەكانتان بۆ ئەمرۆ يا بەيانى كۆمەلگا يەروەردە کردووه. که واته ریگه ی ژیانیان فیر بکهن به و شیوه ی ژینگه دەخوازىت، چاونەترسانە باسى عەشق، ژيان و ھەموو شتیکیان بق بکهن و ئهو پهردانه لهناو ببهن کهئیوه و ئهوان جيا دەكاتەوە. ئهگهر عاشق بوون، ریز لهعهشقهکهیان بگرن و ئهگهر نارهحه تی بهروکی پیگرتن، ههول بدهن هاوکاریان بن تا چارهنووسی منیان پینهبریت.

ئەمرۆ ھاوشىنوەى لقىكى شىكاوم كەھەركات ئەگەرى وشكبوونم ھەيە، بەلام ئىزەن دەبىت لەشكانى لقە گەنجەكان رىگرى بكەن و بيانبارىزن.

سوپاسی ههمووتان دهکهم کهگویتان لهوتهکانم گرت و ئازادانه دهتوانن بریاری خوتان سهبارهت بهمن بدهن.

بهرهه حال زیندان یا سیداره بو من وه ک یه که، داوایشتان لیده که مترین به زهبیتان به مندا بیته وه چوونکه نه گهر حوکمه که تان سیداره بیت خوش حالتر ده بم و به مشیوه یه له ته مه نیک نازاب کیشان و ره نج بردن له سووچی زیندان یا باشتر بلیم له هه زارجار مردن و زیندوو بوونه وه، رزگارم ده که ن.

چیتر قسهم نییه و ئامادهی بیستنی بریاری دادگام.

کتوپپ دهنگهدهنگهی ئامادهبووان، بیدهنگی دادگای شکاند. تاوانبار لهکاتیکدا فرمیسک بهچاویدا دههاتهخوار، لهسهر کورسییهکهی دانیشتنه دادگا، کوتایی دانیشتنهکهی پاگهیاند و دادوهرهکان بق دهرکردنی حوکم، کوبوونهوه.

دانیشتنی نهینی دادوهرهکان چوار کاتژمیری خایاند. دواتر لهکاتیکدا ماندوویهتی بهروخساری ههموویانهوه دهبینرا، هاتنهدهر و دوای سکرتیری دادگا، بریاری دادوهرهکانی راگهیاند کهبریتیبوو لهپانزه سال زیندان و کاری قورس.

تاوانبار له کاتیکدا به ته واوی خوینسارد بوو، ژیر وه ره قه ی حوکمه که ی واژق کرد و بی نه وه ی داوای تیه ه نچوونه و بکات، له لایه ن پولیسه کانه و ه وانه ی زیندانکرا.

هـهوالـی مهحکومبوونی بههمهن بهمانشیتی گـهوره لهروّژنامهکانی ئـهو شـهوهدا بـلاو بـوویهوه. زوّربـهی ئهو کهسانهی بهسهرهاتی بههمهنیان خویندهوه، بی ئیراده گریان. ئهم رووداوهش دوای ماوهیهک لهبیرکرا ههرچهند چارهنووسی تالّی بههمهن بهمه کوّتایی نههات. ئهو تهنیا چهند مانگ لهزینداندا مایهوه و بهرهبهیانی روّژیکی گهرمی هاوینه، پولیسهکان، جهنازهی شینبووی بههمهنیان لهسووچی سلولهکهیدا دوزییهوه. جهنازهکهیان بهمهبهستی پشکنین بو پزیشکی دادوهری برد.

سەيرتر ئەوەى كاتژميريك پيش گواستنەوەى جەنازەى بەھمەن، جەنازەى گەنجيكى دىكەيشان بۆ پزيشكى دادوەرى ھىينا كە لەنەخۆشخانەيەكى دەروونى خۆى ھەلواسىيبوو. جەنازەى دەوەم، جەنازەى حەمىد، ھاورى نزيكەكەى بەھمەن بوو.

له و لیکولینه وه ی سه باره ت به مه رگی حه مید کردمان، خزمه کانی و تیان، ئه و دوومانگ پیش به تروّمبیله ئاخیر مودیله که ی له گه ل هاوسه ره که ی که ته نیا دو و روّر به سه ر ئاهه نگی گواستنه وه که ی تیده په ری، بق به سه ر بردنی مانگی هه نگوینی به ره و شمال (باکور) ده روّن. له ریّکادا تووشی کاره ساتی تروّمبیل ده بن، هاوسه ره که ی ده مریّت و خویشی بریندار و دواتر ده حه په سیّت و شیّت ده بیّت و چه ند روّر دواتر له نه خوّی هه له دواسیت.

بهمشیوهیه سروشت، تؤلهی لهناوبردنی ژیانی بههمهنی لهحهمید وهرگرتهوه و ئهوی بهسزای کردهوهکانی گهیاند.

جەنازەى حەمىدىان بەكەسوكارى سپارد. چوونكە ھىچكام لەكەسوكارى بەھمەن بۆ وەرگرتنى جەنازەكەى نەھات، بەترۆمبىلى فرياكەوتن گواستىيانەوە تا لەگۆرستانى گشتى بەخاكى بسپىرن.

کاتنک ترزمبیلی هه لگری جه نازه ی به همه ن له پزیشکی دادوه ری ده هاته ده ر، نم نم باران ده باری، نازانم ئه گهری بوو ئه م د لۆپه فرمیسکه کانی پوئیا بیت که هاوشیوه ی باران مالئاوایی له خوشه ویسته که ی ده کرد بو ئه وه ی سووکنایی به دلی سووتاوی بدات.

ئەوپان بىردە گۆرسىتان و چەند گۆرھەلكەنى پىر، جەنازەكەيان بەخاك سپارد بەلام كەسى نەبوو يەك دلۇپ فرميسكي بن بريژيت يا چهپكيك گول لهسهر گورهكهي دابنيت. ئەو تەنياى تەنيا بوو...

ئەگەرى ھەيە وەك خۆى دەيوت:

منالهکهی مردووه، عهشقهکهی مردووه، ژنهکهی مردووه و سەرئەنجام خۆپشى مردبوو....

الهمشهو فرمننكيك دوروزيت

-99-

کاتیک نیگامان بهریهک کهوت، ههستمکرد دلّم دهلهرزیت، لهبهرابهر هیزی عهشقی نهو بیهیز دهبووم. بهخوّم دهوت لهبهرامبهر نهو ههموو پاکی و خوشهویستییهی ناخی روئیا، ژیانیش گرنگ نییه. بهخوشحالییهوه دهستم خسته ناو قری، دواتر سهباره بهدابینکردنی پارهکه، درویهکم پیکهوهنا و وتم: بههوّی یهکیک لههاوریکانمهوم پارهکهم دابینکردووه. لهکاتیکدا بهگومانهوه سهیری دهکردم، دهیویست بزانیت پارهکهم چوّن و لهکوی بهدهست هیّناوه...

3000 Filmond

طتيندانهاي **حُوْلُدن بووك** معرفينهاي و جان و بالوغي 07701598762 - 07501444434 | Goldenbook @ktebfroshe_warzer